

THAILAND'S ECONOMIC OUTLOOK

Quarter 1/2025

...

ประมาณการ เศรษฐกิจไทย

ประจำไตรมาสที่ 1/2568

...

...

สารบัญ

ประมาณการเศรษฐกิจไทย

บทสรุปผู้บริหาร ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2567 และปี 2568	1
Executive Summary Thailand's Economic Projections for 2024 and 2025	5
สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 และปี 2568	10
ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 และปี 2568	35

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)	47
---	----

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง	
ไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม - ธันวาคม 2567)	50

ภาคการเงิน

รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 4 ปี 2567	57
--	----

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ : Macroeconomic Analysis Briefings

An Initial Evaluation of the Unified Lending Interface	68
ความท้าทายและโอกาสของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในปี 2568	79
ผลกระทบของนโยบายทรมัมป์ 2.0 และการเตรียมรับมือของไทย	90
Sustainability in Thailand: Economic Pressures and Global Imperatives	101

บทสรุปผู้บริหาร

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2567 และปี 2568

“เศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว การบริโภคภาคเอกชนและการส่งออก แม้เผชิญความผันผวนจากนโยบายเศรษฐกิจโลก ขณะที่ในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวเร่งขึ้นสู่ร้อยละ 3.0 จากแรงหนุนของการบริโภคภาคเอกชน การส่งออกสินค้า การท่องเที่ยว และการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยกระทรวงการคลังจะติดตามสถานการณ์และดำเนินนโยบายสนับสนุนอย่างใกล้ชิด เพื่อรักษาเสถียรภาพและเสริมสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนของเศรษฐกิจไทย”

นายพรชัย ลีระเวช ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง แถลงผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 ว่า “เศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 ถึง 2.8) ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2566 ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ต่อปี โดยได้แรงสนับสนุนหลักจาก 1) การฟื้นตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเท่ากับ 35.5 ล้านคน 2) การบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.5 ถึง 5.0) ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่สูงขึ้น และ 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP) ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.9 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.7 ถึง 6.2) แต่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์

สำหรับการบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 0.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.4 ถึง 0.9) และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.9 ถึง 2.4) อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -3.0 ถึง -2.5) เนื่องจากการหดตัวของการลงทุนด้านเครื่องจักรเครื่องมือโดยเป็นผลมาจากยอดขายรถยนต์สันดาปที่ลดลง ประกอบกับการเข้าถึงสินเชื่อที่ยากทำให้ผู้ประกอบการยังชะลอการตัดสินใจลงทุน ซึ่งต้องจับตาการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป

ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.4 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.2 ถึง 0.7) เนื่องจากราคาดพลังงานในตลาดโลกปรับตัวลดลง สำหรับเสถียรภาพภายนอกประเทศ ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะเกินดุล 10.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.0 ของ GDP

ในปี 2568 กระทรวงการคลังคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.5–3.5) โดยมี 4 ปัจจัยบวกหลัก ได้แก่ การบริโภคภาคเอกชน การส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.3

ต่อไป (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.8 ถึง 3.8) ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวดีต่อเนื่องมูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.9 ถึง 4.9) สอดคล้องกับความต้องการสินค้าของตลาดโลกและเศรษฐกิจคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ภาคการท่องเที่ยวคาดว่าจะยังขยายตัวต่อเนื่อง ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 38.5 ล้านคน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนรายได้จากการท่องเที่ยวและส่งเสริมภาคบริการและภาคการผลิตที่เกี่ยวข้อง

การลงทุนในปี 2568 จะเป็นอีกหนึ่งเครื่องยนต์สำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจไทย โดยได้รับแรงขับเคลื่อนจาก 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ 1) การลงทุนภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.2 ถึง 3.2) จากการเร่งดำเนินโครงการขนาดใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยบีโอไอ ซึ่งมีมูลค่าขอรับการส่งเสริมสูงกว่า 1.14 ล้านล้านบาทในปี 2567 สูงสุดในรอบ 10 ปี และมีโครงการยื่นขอส่งเสริมกว่า 3,100 โครงการ ซึ่งคาดว่าจะทยอยลงทุนจริงภายใน 1-4 ปี หลังการอนุมัติ และ 2) การลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.9) จากความต่อเนื่องในการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนและการเร่งรัดโครงการสำคัญเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และกระตุ้นการลงทุนต่อเนื่องในภาคเอกชน นอกจากนี้ แรงหนุนจากเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 ยังส่งผลให้การบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.8 ถึง 1.8) ด้านเสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.9 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.4 ถึง 1.4) เติบโตขึ้นจากปีก่อนหน้าตามอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวดี ขณะที่เสถียรภาพภายนอกประเทศ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุล 13.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ

คิดเป็นร้อยละ 2.4 ของ GDP (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.9 ถึง 2.9 ของ GDP) สะท้อนถึงศักยภาพที่เข้มแข็งของภาคต่างประเทศ และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว

โฆษกกระทรวงการคลังกล่าวทิ้งท้ายว่า เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีโอกาสขยายตัวได้สูงกว่าร้อยละ 3.0 หากภาวะเศรษฐกิจทั้งในและนอกประเทศเอื้ออำนวยรวมถึงมีการเร่งรัดและติดตามผลการดำเนินนโยบายต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ดังนี้ 1) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2568 ทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนให้เป็นไปตามเป้าหมายโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน 2) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายของประชาชนผู้ได้รับสิทธิภายใต้โครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่านดิจิทัลวอลเล็ต (ระยะที่ 3) เพื่อให้เม็ดเงินทั้งหมดถูกใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่และทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากที่สุด 3) การเร่งรัดการลงทุนในโครงการบ้านเพื่อคนไทยเพื่อให้เกิดการลงทุนตามแผนงาน 4) การกระตุ้นการท่องเที่ยวในภาพรวมและช่วงปลายปีในประเทศไทยจะได้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันมหกรรมกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 33 และ 5) การเร่งรัดโครงการการลงทุนของภาคเอกชนหลังได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้ว โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับ Data Center และ Cloud Region เพื่อให้เกิดเม็ดเงินลงทุนจริงสู่ระบบเศรษฐกิจและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศไทย ซึ่งหากสามารถผลักดันแนวทางการเร่งรัดได้เต็มศักยภาพแล้ว คาดว่าจะเพิ่มอัตราการขยายตัวได้อีกร้อยละ 0.5 ทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้ถึงร้อยละ 3.5 ตามกรอบบนของช่วงคาดการณ์

ทั้งนี้ กระทรวงการคลังจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตที่เข้มแข็ง (Resilient Growth) ของประเทศไทยในปี 2568 โดยใช้เครื่องมือทางการคลังอย่างเต็มศักยภาพเพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการดูแลประชาชนกลุ่มเปราะบางอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินในระดับครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเดินหน้าผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจการเงิน (Financial Hub) เพื่อเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีเศรษฐกิจโลก

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) แนวทางนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา และการตอบโต้ของประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ 2) การนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายสหรัฐอเมริกาที่เพิ่มขึ้นกับผลกระทบต่อภาคการผลิตของอุตสาหกรรมไทย 3) ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย 4) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในหลายภูมิภาคที่อาจสร้างความผันผวนและจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย และ 5) ปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทย ซึ่งอาจกระทบกำลังซื้อและการใช้จ่ายในระยะต่อไป

ตารางสรุปสมมติฐานและผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 และ 2568
(ณ เดือนมกราคม 2568)

	2566	2567f		2568f	
		เฉลี่ย	ช่วง	เฉลี่ย	ช่วง
ผลการประมาณการ					
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)	1.9	2.5	2.3 ถึง 2.8	3.0	2.5 ถึง 3.5
2) อัตราการขยายตัวของการบริโภค					
- การบริโภคภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	7.1	4.7	4.5 ถึง 5.0	3.3	2.8 ถึง 3.8
- การบริโภคภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	-4.6	0.6	0.4 ถึง 0.9	1.3	0.8 ถึง 1.8
3) อัตราการขยายตัวของการลงทุน					
- การลงทุนภาคเอกชน ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	3.2	-2.7	-3.0 ถึง -2.5	2.7	2.2 ถึง 3.2
- การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาคงที่ (ร้อยละ)	-4.6	2.1	1.9 ถึง 2.4	3.4	2.9 ถึง 3.9
4) อัตราการขยายตัวของปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	2.1	7.0	6.8 ถึง 7.3	3.4	2.9 ถึง 3.9
5) อัตราการขยายตัวของปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ (ร้อยละ)	-2.3	6.7	6.5 ถึง 7.0	1.8	1.3 ถึง 2.3
6) ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	19.4	20.1	18.6 ถึง 21.4	23.8	20.8 ถึง 26.6
- มูลค่าสินค้าส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	-1.5	5.9	5.7 ถึง 6.2	4.4	3.9 ถึง 4.9
- มูลค่าสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ (ร้อยละ)*	-3.8	6.1	5.9 ถึง 6.4	3.4	2.9 ถึง 3.9
7) ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	7.4	10.5	9.2 ถึง 11.8	13.0	10.3 ถึง 15.7
- ร้อยละของ GDP	1.5	2.0	1.8 ถึง 2.3	2.4	1.9 ถึง 2.9
8) อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (ร้อยละ)	1.2	0.4	0.2 ถึง 0.7	0.9	0.4 ถึง 1.4
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (ร้อยละ)	1.3	0.6	0.4 ถึง 0.9	1.0	0.5 ถึง 1.5
สมมติฐานหลัก					
สมมติฐานภายนอก					
1) อัตราการขยายตัวเฉลี่ย 15 ประเทศคู่ค้าหลัก (ร้อยละ)	3.2	3.3	3.1 ถึง 3.6	3.2	2.7 ถึง 3.7
2) ราคาน้ำมันดิบดูไบ (ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล)	81.9	79.7	77.2 ถึง 82.2	75.0	70.0 ถึง 80.0
สมมติฐานด้านนโยบาย					
3) อัตราแลกเปลี่ยน (บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)	34.8	35.3	35.0 ถึง 35.5	35.2	34.7 ถึง 35.7
4) รายจ่ายภาคสาธารณะ (ล้านล้านบาท)	3.99	4.07	4.06 ถึง 4.08	4.17	4.15 ถึง 4.20
5) จำนวนนักท่องเที่ยว (ล้านคน)	28.2	35.5	35.3 ถึง 35.8	38.5	38.0 ถึง 39.0

* หมายเหตุ: ตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP)

จัดทำโดย: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2024 and 2025

“The Thai economy is projected to expand by 2.5 percent in 2024, supported by the recovery of the tourism, private consumption and export sectors despite facing volatility from global economic policies.

Meanwhile, in 2025, the economy is expected to strengthen to 3.0 percent, driven by private consumption, tourism, goods exports, and both public and private investment. Nonetheless, the Ministry of Finance will closely monitor the situation and implement supportive policies to maintain stability and foster sustainable growth of the Thai economy.”

Mr. Pornchai Thiraveja, Director General of the Fiscal Policy Office, and Spokesperson of Ministry of Finance (MOF), stated that “Thai economy in 2024 is projected to expand by 2.5 percent (within the range of 2.3 to 2.8 percent)”, continuing from the 1.9 percent growth in 2023. Key supporting factors include: 1) Continued recovery of the tourism sector, with the number of foreign tourists increasing from the previous year to 35.5 million tourists, 2) Private consumption, expected to grow by 4.7 percent (within the range of 4.5 to 5.0 percent), supported by stimulus measures and higher consumer confidence, and 3) The export value of goods in USD, according to the Balance of Payments (BOP) statistics, is expected to increase 5.9 percent (within the range of 5.7 to 6.2 percent), reaching a historic high.

For government consumption, growth is expected to be 0.6 percent (within the range of 0.4 to 0.9 percent), while government investment is projected to expand by 2.1 percent (within the range of 1.9 to 2.4 percent). However, private investment is anticipated to contract by –2.7 percent (within the range of –3.0 to –2.5 percent) due to a decline in machinery and equipment investment, mainly attributed to lower sales of internal combustion engine vehicles. Furthermore, tighter credit access has led businesses to delay investment decisions. Moving forward, close monitoring of the adjustments within Thailand's automotive industry will be essential.

Regarding Thailand's economic internal stability, the headline inflation rate stands at 0.4 percent (within the range of 0.2 to 0.7 percent), mainly due to the decline in global energy prices.

As for external stability, the current account balance in 2024 is expected to record a surplus of 10.5 billion USD, equivalent to 2.0 percent of GDP.

In 2025, the Ministry of Finance projects that the Thai economy will accelerate to a growth rate of 3.0 percent (within the range of 2.5 to 3.5 percent), driven by four key factors: private consumption, exports, tourism, and investment from both the public and private sectors. Private consumption is expected to sustain its expansion at 3.3 percent (within the range of 2.8 to 3.8 percent), supported in part by the government's economic stimulus measures and a continued increase in agricultural income. Exports are anticipated to grow by 4.4 percent (within the range of 3.9 to 4.9 percent), in line with the rising global demand for goods and the improving economic conditions of Thailand's trading partners. Meanwhile, the tourism sector is projected to continue its expansion, with the number of foreign tourists expected to reach 38.5 million. This will further support tourism revenue and promote the related service and manufacturing sectors.

Investment in 2025 will be another key driver supporting Thailand's economy, propelled by two major factors. Firstly, private investment is expected to expand by 2.7 percent (within the range of 2.2 to 3.2 percent), driven by the acceleration of large-scale projects that have received investment promotion from the Board of Investment (BOI). In 2024, the total value of applications for investment promotion exceeded 1.14 trillion baht, marking the highest level in a decade, with over 3,100 projects submitted for promotion, which are expected to translate into actual investments within 1–4 years after approval. Secondly, government investment is projected to grow by 3.4 percent (within the range of 2.9 to 3.9 percent), supported by continued disbursement of capital expenditures and the acceleration of key infrastructure projects aimed at enhancing competitiveness and stimulating sustained private sector investment. Additionally, expediting the disbursement of the 2025 budget is expected to contribute to a 1.3 percent growth in government consumption (within the range of 0.8 to 1.8 percent).

Regarding Thailand's economic internal stability, headline inflation is expected to be 0.9 percent (within the range of 0.4 to 1.4 percent), accelerating from the previous year in line with the expansion of domestic demand. Meanwhile, in terms of external stability, the current account balance is projected to record a surplus of 13.0 billion USD, equivalent to 2.4 percent of GDP (within the range of 1.9 to 2.9 percent), reflecting the resilience of the external sector and the continued recovery of the tourism industry.

The spokesperson of the Ministry of Finance concluded that Thailand's economy in 2025 has the potential to grow beyond 3.0 percent, provided that both domestic and external economic conditions are favorable, along with the effective acceleration and close monitoring of policy implementation. The key factors that could drive higher growth include: 1) accelerating the disbursement of the 2025 annual budget, ensuring that both current and capital expenditures meet their targets, particularly capital expenditures 2) enhancing the spending efficiency of eligible

recipients under the 10,000-baht digital wallet scheme (Phase 3) to ensure that all allocated funds are fully circulated within the economy and generate the highest possible economic activity 3) expediting investments in the “Homes for Thais” project to ensure implementation follows the planned timeline 4) stimulating the overall tourism sector, as well as boosting tourism towards the end of the year, when Thailand will host the 33rd SEA Games and 5) accelerating private sector investments following the issuance of investment promotion certificates, particularly in Data Centers and Cloud Regions, to ensure that actual investments materialize into the economy and further strengthen Thailand’s digital infrastructure. If these measures are successfully implemented to their full potential, the economic growth rate could increase by an additional 0.5 percentage points, allowing Thailand’s GDP to expand up to 3.5 percent, reaching the upper bound of the forecast range.

The Ministry of Finance will play a pivotal role in driving Thailand’s Resilient Growth in 2025 by fully implementing fiscal tools to promote sustainable economic expansion, while ensuring continued support for vulnerable groups. In addition, the Ministry places great emphasis on addressing household debt issues to strengthen financial resilience at the household level effectively, as well as advancing Thailand’s position as a Financial Hub to further enhance the country’s competitiveness on the global economic stage.

However, several factors that could impact Thailand’s economy should be closely monitored, including: 1) the economic policies of the United States and the responses from affected countries 2) the increase in imports from countries impacted by U.S. policies and its effects on Thailand’s manufacturing sector 3) the confidence of international tourists in traveling to Thailand 4) geopolitical conflicts in multiple regions, which may contribute to volatility and limit global and Thai economic growth; and 5) household and corporate debt challenges in Thailand, which could affect purchasing power and future spending.

Executive Summary

Thailand's Economic Projections for 2024 and 2025

	2023	2024f		2025f	
		Avg	Range	Avg	Range
Projections					
1) GDP Growth Rate (percent y-o-y)	1.9	2.5	2.3 to 2.8	3.0	2.5 to 3.5
2) Real Consumption Growth (percent y-o-y)					
- Real Private Consumption (percent y-o-y)	7.1	4.7	4.5 to 5.0	3.3	2.8 to 3.8
- Real Public Consumption (percent y-o-y)	-4.6	0.6	0.4 to 0.9	1.3	0.8 to 1.8
3) Real Investment Growth (percent y-o-y)					
- Real Private Investment (percent y-o-y)	3.2	-2.7	-3.0 to -2.5	2.7	2.2 to 3.2
- Real Public Investment (percent y-o-y)	-4.6	2.1	1.9 to 2.4	3.4	2.9 to 3.9
4) Export Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	2.1	7.0	6.8 to 7.3	3.4	2.9 to 3.9
5) Import Volume of Goods and Services (percent y-o-y)	-2.3	6.7	6.5 to 7.0	1.8	1.3 to 2.3
6) Trade Balance (USD billion)	19.4	20.1	18.6 to 21.4	23.8	20.8 to 26.6
- Export Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	-1.5	5.9	5.7 to 6.2	4.4	3.9 to 4.9
- Import Value of Goods in USD (percent y-o-y)*	-3.8	6.1	5.9 to 6.4	3.4	2.9 to 3.9
7) Current Account (billion U.S.)	7.4	10.5	9.2 to 11.8	13.0	10.3 to 15.7
- Percentage of GDP	1.5	2.0	1.8 to 2.3	2.4	1.9 to 2.9
8) Headline Inflation (percent y-o-y)	1.2	0.4	0.2 to 0.7	0.9	0.4 to 1.4
Core Inflation (percent y-o-y)	1.3	0.6	0.4 to 0.9	1.0	0.5 to 1.5
Major Assumptions					
<u>External Assumptions</u>					
1) Average Economic Growth Rate of Major Trading Partners (percent y-o-y)	3.2	3.3	3.1 to 3.6	3.2	2.7 to 3.7
2) Dubai Crude Oil Price (U.S. dollar per Barrel)	81.9	79.7	77.2 to 82.2	75.0	70.0 to 80.0
<u>Policy Assumptions</u>					
3) Exchange Rate (Baht per U.S. dollar)	34.8	35.3	35.0 to 35.5	35.2	34.7 to 35.7
4) Public Expenditure (Trillion Baht)	3.99	4.07	4.06 to 4.08	4.17	4.15 to 4.20
5) Number of foreign tourists (Million)	28.2	35.5	35.3 to 35.8	38.5	38.0 to 39.0

* Note: Based on the Balance of Payments (BOP) Framework

Source: Fiscal Policy Office, Ministry of Finance

ข้อสมมติฐานสำคัญในการ
ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี

2567 & 2568

1

การขยายตัวของเศรษฐกิจ 15 ประเทศคู่ค้า

67f +3.3% 68f +3.2%

2

Baht/USD

67 35.3 ฿/\$ 68f 35.2 ฿/\$

ดัชนีค่าเงินบาท

67 114.4 68f 114.0

3

ราคาน้ำมันดิบดูไบ

67 79.7\$/bbl

68f 75.0\$/bbl

4

จำนวนนักท่องเที่ยว

67 35.5 ล้านคน

68f 38.5 ล้านคน

5

รายจ่ายภาคสาธารณะ

67f 4.07 ล้านล้านบาท

68f 4.17 ล้านล้านบาท

5 ข้อ
สมมติฐาน

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 และปี 2568

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ 15 ประเทศคู่ค้าหลักของไทย

สศค. คาดการณ์ว่า GDP เศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญของไทยในปี 2567 โดยรวมจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.3 (YoY) ปรับดีขึ้นจากประมาณการครั้งก่อน ซึ่งแสดงถึงความยืดหยุ่นและความสามารถในการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ที่ยังคงเติบโตแม้ต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ โดยในปี 2567 ที่ผ่านมา เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญได้รับการสนับสนุนจากภาคบริการและการส่งออกที่แข็งแกร่ง พร้อมทั้งอัตราเงินเฟ้อที่ลดลงส่งผลให้ธนาคารกลางหลายประเทศ เช่น สหรัฐฯ และยุโรป ปรับลดดอกเบี้ยนโยบายลง ทำให้ความตึงตัวในตลาดการเงินเริ่มผ่อนคลายลง สำหรับคาดการณ์ในปี 2568 สศค. คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจคู่ค้าที่สำคัญของไทยมีแนวโน้มที่จะขยายตัวที่ร้อยละ 3.2 (YoY) ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2567 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคและการลงทุนที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากอัตราเงินเฟ้อต่ำและการปรับลดดอกเบี้ยนโยบาย ตลาดแรงงานในหลายประเทศฟื้นตัว อย่างไรก็ดี ยังคงมีแรงกดดันจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีน รวมทั้งความเสี่ยงจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ภายใต้รัฐบาลโดนัลด์ ทรัมป์

สำหรับปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป ได้แก่ 1) ความไม่แน่นอนของทิศทางการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจและการค้าของสหรัฐฯ ภายใต้การนำของรัฐบาลโดนัลด์ ทรัมป์ ที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินนโยบายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและไม่คาดคิด ทำให้เกิดความไม่แน่นอนในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจลงทุนและการค้าทั่วโลก 2) สถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังคงยืดเยื้อและมีความไม่แน่นอนสูง สร้างแรงกดดันต่อระดับราคาพลังงาน และอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานโลกและการค้าระหว่างประเทศ 3) สถานการณ์เศรษฐกิจประเทศสำคัญที่อาจชะลอตัวทั้งสหรัฐฯ และจีน ที่มีแนวโน้มขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวตามการชะลอตัวของภาคการผลิตและการลงทุนภาคเอกชน รวมทั้งมาตรการกีดกันทางการค้า 4) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่ทั่วโลก อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตพืช ราคาอาหาร และความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะในประเทศที่พึ่งพาการเกษตรเป็นหลัก

ตารางที่ 1 อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของเศรษฐกิจคู่ค้าหลักของไทย 15 ประเทศ (ร้อยละ)

ประเทศคู่ค้าหลัก เรียงตามสัดส่วน การส่งออกปี 2566	2565	2566				2566	2567				YTD	ทั้งปี 2567F	ทั้งปี 2568F
		Q1	Q2	Q3	Q4		Q1	Q2	Q3	Q4			
15 ประเทศ (79.4%)	3.6	3.0	3.2	3.3	3.4	3.2	3.2	3.3	3.2	3.3	3.3	3.3	3.2
1. สหรัฐฯ (17.2%)	2.5	2.3	2.8	3.2	3.2	2.9	2.9	3.0	2.7	2.5	1.9	2.8	2.5
2. จีน (12.0%)	3.0	4.7	6.5	5.0	5.3	5.2	5.3	4.7	4.6	5.4	5.0	5.0	4.5
3. ญี่ปุ่น (8.7%)	0.9	2.4	1.7	1.1	0.7	1.5	-0.9	-0.9	0.5	N.A.	-0.4	-0.3*	1.1
4. यूโรโซน (6.6%)	3.6	1.4	0.6	0.0	0.1	0.5	0.4	0.5	0.9	0.9	0.7	0.7	1.1
5. ออสเตรเลีย (4.3%)	4.1	2.7	2.0	2.1	1.5	2.1	1.1	1.0	0.8	N.A.	1.0	1.1*	2.0
6. มาเลเซีย (4.2%)	8.9	5.5	2.8	3.1	2.9	3.6	4.2	5.9	5.3	4.8	5.1	5.1	4.6
7. เวียดนาม (3.9%)	8.5	3.4	4.2	5.5	6.8	5.1	6.0	7.3	7.4	7.6	7.1	7.1	6.9
8. ฮ่องกง (3.9%)	-3.7	2.8	1.6	4.2	4.3	3.3	2.8	3.2	1.8	2.4	2.5	2.5	2.5
9. สิงคโปร์ (3.6%)	4.1	1.0	1.3	1.0	3.1	1.1	3.2	3.4	5.7	5.0	4.4	4.4	2.6
10. อินเดีย (3.6%)	6.5	6.2	8.2	8.1	8.6	7.7	7.8	6.7	5.4	N.A.	6.6	6.6*	6.6
11. อินโดนีเซีย (3.5%)	5.3	5.0	5.2	4.9	5.0	5.0	5.1	5.0	4.9	5.0	5.0	5.0	5.1
12. ฟิลิปปินส์ (2.8%)	7.6	6.4	4.3	6.0	5.5	5.5	5.8	6.4	5.2	5.2	5.6	5.6	6.1
13. เกาหลีใต้ (2.1%)	2.6	1.1	1.0	1.4	2.1	1.4	3.3	2.3	1.5	1.2	2.3	2.0	2.0
14. ไต้หวัน (1.7%)	2.7	-3.5	1.5	1.6	4.7	1.1	6.6	4.9	4.2	1.8	4.3	4.3	2.8
15. สหราชอาณาจักร (1.4%)	4.8	0.9	0.6	0.3	-0.3	0.4	0.3	0.7	0.9	1.4	0.9	0.9	1.4

ที่มา : รวบรวมและประมาณการโดย สศค.หมายเหตุ: * คือตัวเลขคาดการณ์ปี 2567

1.1 เศรษฐกิจสหรัฐฯ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 1 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.2 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

- เศรษฐกิจสหรัฐฯ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 (ตัวเลขเบื้องต้น) ขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชะลอตัวจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 2.7 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.3 เมื่อคำนวณแบบ annualized rate ซึ่งต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ที่ร้อยละ 2.6 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่หดตัว โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์ที่ลดลง และการลงทุนภาคเอกชนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่น้อยลง และอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายของผู้บริโภคและการลงทุนทางธุรกิจ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้จะมีอัตราการขยายตัวที่ชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ ล่าสุดผลการประชุมของการประชุมคณะกรรมการกำหนดนโยบายการเงิน (FOMC) ของธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) ครั้งที่ 1/68 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2568 (ตามเวลาท้องถิ่น) เฟดมีมติคงอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นที่ระดับร้อยละ 4.25-4.50 ตามที่ตลาดคาดการณ์ไว้แถลงการณ์หลังการประชุมระบุว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังคงขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ และตลาดแรงงานยังคงแข็งแกร่ง อย่างไรก็ตาม เฟดไม่ได้ส่งสัญญาณชัดเจนเกี่ยวกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในการประชุมครั้งถัดไป นักวิเคราะห์คาดว่า เฟดอาจคงอัตราดอกเบี้ยที่ระดับร้อยละ 4.25-4.50 ตลอดไตรมาสแรกของปี 2568 หากแนวโน้มเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ การตัดสินใจครั้งนี้สะท้อนถึงความระมัดระวังของเฟดในการประเมินข้อมูลเศรษฐกิจและการเงิน เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

- ในปี 2567 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ปี 2567 คาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับปี 2566 โดย สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ต่ำกว่าจากการประมาณการครั้งก่อนเล็กน้อยที่ร้อยละ 2.6 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการบริโภคของผู้บริโภคที่ดีกว่าที่คาดไว้ จากตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง รายได้ค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นและราคาสินทรัพย์ที่สูงขึ้น รวมทั้ง อัตราเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับหลายสำนักที่ได้ปรับคาดการณ์ GDP ปีนี้ให้ขยายตัวดีกว่าที่เคยคาดการณ์ไว้เล็กน้อย โดยในปี 2567 คาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ จะมีแนวโน้มการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2566 เนื่องจากได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคที่ฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงครึ่งปีหลังของปี 2566 เป็นต้นมา โดยในปี 2566 เศรษฐกิจสหรัฐฯ ได้ชะลอตัวในครึ่งปีหลังเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นและเงินเฟ้อตลอดจนการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของเฟดที่คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้สูงนานเกินกว่าคาดการณ์ในช่วง 3 ไตรมาสแรก (Higher for longer) ส่งผลให้ในช่วงเวลาดังกล่าวเกิดการจำกัดการลงทุนในธุรกิจคงที่และการลงทุนที่อยู่อาศัยและกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม สหรัฐฯ ยังคงมีตลาดแรงงานที่แข็งแกร่งซึ่งช่วยสนับสนุนการบริโภค นอกจากนี้ ในปี 2567 คาดว่าการส่งออกจะฟื้นตัวเล็กน้อยจากปี 2566 โดยการส่งออกได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว โดยเฉพาะความอ่อนแอของเศรษฐกิจจีนและยุโรป ในปี 2567 เศรษฐกิจโลกมีเสถียรภาพมากขึ้น และสหรัฐฯ ยังคงมีบทบาทในห่วงโซ่อุปทานที่สำคัญ

- ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจสหรัฐฯ ปี 2567 คาดว่าเศรษฐกิจจะชะลอตัวเมื่อเทียบกับปี 2567 โดย สศค. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.5 สูงกว่าจากการประมาณการครั้งก่อน (ร้อยละ 1.9) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับหลายสำนักที่ได้ปรับคาดการณ์ GDP ปีนี้ให้ขยายตัวดีกว่าที่เคยคาดการณ์ไว้ โดยมีสาเหตุหลักมาจากความต้องการภายในประเทศที่ยังคงแข็งแกร่ง (Robust Domestic Demand) ความต้องการบริโภคและการลงทุนในประเทศได้รับแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจหลังการระบาดใหญ่ รวมถึงระดับความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่สูงขึ้น การดำเนินนโยบายการคลังแบบขยายตัวและการดำเนินนโยบายการเงินที่มีจุดยืนที่มั่นคง นอกจากนี้ การปรับลดของอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่ผ่านมาจะสนับสนุนการกู้ยืมและบริโภค รวมถึง ตลาดแรงงานที่คาดว่าจะยังคงรักษาเสถียรภาพในระดับแข็งแกร่งและอัตราการว่างงานต่ำจะสนับสนุนการใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ใดก็ดี ต้องติดตามการดำเนินนโยบายของรัฐบาลทรัมป์ 2.0 ทั้งการกีดกันทางการค้า การกีดกันผู้อพยพ การส่งเสริมการลงทุนและการผลิตภายในประเทศ ซึ่ง สศค. ประเมินว่านโยบายทรัมป์ จะสนับสนุนเศรษฐกิจในประเทศแค่ในระยะสั้นเท่านั้น โดยผลกระทบสุทธิของนโยบายทรัมป์ 2.0 ต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ในปี 2568 มีแนวโน้มเป็นลบซึ่งมีแนวโน้มชะลอตัวลงจากปี 2567 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.8 ในภาพรวมในปี 2568 คาดว่าการบริโภคภาคเอกชน (ร้อยละ 70 ของ GDP สหรัฐฯ) จะเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจสหรัฐฯ โดยราคาสินค้าและบริการ คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในระดับปานกลางใกล้เคียงกับเป้าหมายเงินเฟ้อของเฟด โดยการบริโภคสินค้าจำเป็น (อาหารและเครื่องดื่ม) คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามอัตราการเติบโตปกติ ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพจะยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เนื่องจากประชาชนให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ การใช้จ่ายในสินค้าคงทน เช่น รถยนต์และเฟอร์นิเจอร์ อาจชะลอตัวหากผู้บริโภคเผชิญภาระหนี้สูงการใช้จ่ายในบริการ เช่น การท่องเที่ยว การเดินทาง และบันเทิง มีแนวโน้มเติบโตสูง เนื่องจากผู้บริโภคฟื้นตัวจากความกังวลด้านเศรษฐกิจในช่วงก่อนหน้านี้ นอกจากนี้ การปรับลดของอัตราดอกเบี้ยนโยบายในช่วงที่ผ่านมาจะสนับสนุนการกู้ยืมและบริโภค ตลาดแรงงานที่คาดว่าจะยังคงรักษาเสถียรภาพในระดับแข็งแกร่งและอัตราการว่างงานต่ำจะสนับสนุนการใช้จ่าย

1.2 เศรษฐกิจจีน (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 2 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 12.0 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

- เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 5.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (ขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ส่งผลให้ปี 2567 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 5.0 ชะลอตัวลงจากปี 2566 ที่ขยายตัวร้อยละ 5.2 อย่างไรก็ตาม ใดก็ดี การขยายตัวเป็นไปตามที่ทางการจีนคาดการณ์ โดยได้แรงสนับสนุนจากนโยบายการเงินต่าง ๆ ที่ผ่อนคลายของธนาคารกลางจีนในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2567 เช่น การปรับลดสัดส่วนการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ (Reserve Requirement Ratio) การลดอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (7-day repo rate) การลดอัตราดอกเบี้ยระยะกลาง (Medium-term Lending Facility) และการลดอัตราดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ที่อยู่อาศัยเดิม (existing home loan) อีกทั้งยังมีแรงสนับสนุนจากนโยบายการคลัง เช่น การเร่งให้รัฐบาลท้องถิ่นออกพันธบัตรให้ครบกำหนดตามปี 2567 และการโอนเงินช่วยเหลือกลุ่มผู้มีรายได้น้อย สำหรับเครื่องชี้เศรษฐกิจของจีนในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ที่ผ่านมาปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยดัชนี PMI ภาคการผลิต ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 เหลืออยู่ที่ระดับ 50.7 จุด ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาส

ก่อนหน้านี้ที่อยู่ระดับ 49.8 จุด ดัชนี PMI ภาคบริการ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ระดับ 51.9 จุด เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้านี้ที่อยู่ระดับ 51.3 จุด โดยระดับดัชนีทั้งสองอยู่เหนือระดับ 50 จุด สะท้อนถึงการขยายตัวของภาคการผลิต และภาคบริการ ด้านการส่งออก มูลค่าการส่งออก เดือน ม.ค. - ธ.ค. 67 ปี 2567 ขยายตัวจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้วที่ร้อยละ 5.9 ด้านอัตราเงินเฟ้อล่าสุด เดือน ธ.ค. 67 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.1 จากช่วงเดียวกันปีก่อน อัตราการว่างงานเดือน ธ.ค. 67 อยู่ที่ร้อยละ 5.1 ของกำลังแรงงานรวม เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้านี้ที่อยู่ร้อยละ 5.0 ของกำลังแรงงานรวม

- ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจจีนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.5 โดยคาดว่าเศรษฐกิจจีนจะได้รับแรงสนับสนุนการนโยบายทางการเงินที่ผ่อนคลายและนโยบายการคลังแบบขยายตัวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการบริโภคภายในประเทศจากธนาคารกลางจีน และจากทางรัฐบาลจีน อาทิ แนวโน้มการลดอัตราดอกเบี้ยระยะสั้น (7-day repo rate) จากธนาคารกลางจีนในปี 68 นโยบายเงินอุดหนุนสำหรับการซื้อสินค้าประเภทโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต และนาฬิกาอัจฉริยะ การขึ้นเงินเดือนข้าราชการ และพนักงานภาครัฐ รวมถึงแผนการระดมทุนขนาดใหญ่ผ่านการออกพันธบัตรรัฐบาลระยะยาวพิเศษโดยรัฐบาลกลางในปี 2568 เพื่อกระตุ้นการลงทุนภาคธุรกิจและการบริโภค อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนในปี 2568 ยังคงเผชิญปัจจัยเสี่ยงหลายประการที่อาจส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัฐบาลท้องถิ่นและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างจีนและสหรัฐฯ ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ที่มีแนวโน้มจะเพิ่มความเข้มข้นสำหรับการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้ากับจีน นอกจากนี้ โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมผู้สูงวัยและอัตราการเกิดที่ลดลงส่งผลให้เกิดข้อจำกัดด้านกำลังแรงงานและเพิ่มภาระด้านสวัสดิการของภาครัฐ

1.3 เศรษฐกิจญี่ปุ่น (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 3 ของไทย : สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 8.7 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

- เศรษฐกิจญี่ปุ่นเผชิญกับการหดตัวในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 อันเนื่องมาจากปัญหาการหยุดชะงักในห่วงโซ่อุปทาน แต่กลับมาเติบโตในช่วงครึ่งหลังของปี โดยแรงขับเคลื่อนหลักมาจากอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนในประเทศ ขณะที่ความต้องการจากต่างประเทศยังคงซบเซา แต่เนื่องจากโมเมนตัมของการหดตัวในช่วงครึ่งแรกดังกล่าวที่สูงกว่า ทำให้คาดว่าทั้งปี 2567 เศรษฐกิจญี่ปุ่นจะหดตัวร้อยละ -0.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและเงินเฟ้อพื้นฐานยังคงอยู่เหนือเป้าหมายร้อยละ 2 ของ BoJ โดยได้รับผลกระทบจากราคาพลังงานและอาหารที่สูงขึ้น ในขณะที่การเติบโตของราคาในภาคบริการยังคงต่ำกว่าร้อยละ 2 การคาดการณ์เงินเฟ้อเริ่มปรับตัวสู่ระดับเป้าหมายอย่างค่อยเป็นค่อยไป นอกจากนี้ ค่าเงินเยนเทียบกับดอลลาร์สหรัฐมีความผันผวน เนื่องจากความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยระหว่างประเทศ รวมถึงพฤติกรรมการซื้อขายเงินเยนผ่านการกู้ยืมในสกุลเงินอื่น (yen carry trade) อย่างไรก็ตาม ผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อในประเทศยังคงอยู่ในระดับปานกลาง

- ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจญี่ปุ่นจะขยายตัวร้อยละ 1.1 ต่อปี โดยการบริโภคภาคเอกชนจะขยายตัวจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการเติบโตของค่าจ้างสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนจะยังคงแข็งแกร่งจากกำไรภาคธุรกิจที่สูงและสภาพการเงินที่ผ่อนคลาย การขาดดุลการค้าและบัญชีเดินสะพัดคาดว่าจะลดลง แต่ความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจยังคงมีอยู่ แม้ว่าจะมีแนวโน้มไปในทิศทางขาลง

แต่ยังคงมีความเสี่ยงหลักจากการบริโภคที่อาจไม่ฟื้นตัวหากค่าจ้างจริงไม่เพิ่มขึ้น รวมถึงความเชื่อมั่นในเสถียรภาพทางการคลังที่ลดลง ซึ่งรัฐบาลญี่ปุ่นจำเป็นต้องมีแผนการคลังที่ชัดเจนเพื่อลดแรงกดดันจากการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น และจำเป็นต้องปรับโครงสร้างรายได้และค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น ลดการอุดหนุนพลังงานที่ไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายด้านสวัสดิการ และขยายฐานภาษีโดยการลดสิทธิพิเศษต่างๆ

1.4 เศรษฐกิจยูโรโซน 20 ประเทศ (ตลาดส่งออกใหญ่อันดับ 4 ของไทย: สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 6.6 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

- เศรษฐกิจยูโรโซนในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวในระดับเดียวกันกับไตรมาสก่อนหน้า หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าหลังจากจัดผลทางฤดูกาลแล้ว โดยเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจยูโรโซนในภาพรวมทยอยปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงอ่อนแอ สะท้อนจากเครื่องชี้สำคัญด้านอุปทาน ดัชนี (PMI) ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ระดับ 45.4 จุด จากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 45.5 จุด โดยดัชนียังคงอยู่ต่ำกว่าระดับ 50 จุด สะท้อนถึงภาคอุตสาหกรรมในยูโรโซนที่ยังคงหดตัว ขณะที่ ด้านดัชนี (PMI) ภาคบริการเฉลี่ยไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ระดับ 50.9 จุด จากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ 52.1 จุด โดยดัชนีอยู่สูงกว่าระดับ 50.0 จุด 4 ไตรมาสติดต่อกัน บ่งชี้การขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการ เมื่อพิจารณาเครื่องชี้สำคัญด้านอุปสงค์ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ระดับ -13.6 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ระดับ -13.2 จุด สะท้อนถึงความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่มีต่อเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น ทางด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานเฉลี่ยไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ 6.3 ของกำลังแรงงานรวม ไม่เปลี่ยนแปลงจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ทรงตัวจากไตรมาสก่อนหน้า ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานปรับลดลงในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน

- ในปี 2568 คาดว่า เศรษฐกิจยูโรโซนจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 1.1 ลดลงประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 โดยมองว่าเศรษฐกิจยูโรโซนจะค่อยทยอยปรับตัวดีขึ้นจากปี 2567 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากรายได้ที่แท้จริงและการบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า รวมทั้ง การดำเนินมาตรการทางการคลังขนาดใหญ่ของสหภาพยุโรป ตามกรอบงบประมาณรายจ่ายระยะยาว (Multiannual Financial Framework: MFF) ของสหภาพยุโรปในช่วงปี 2564 - 2570 รวมถึงงบประมาณเพิ่มเติมจากแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ Next Generation EU และเงินลงทุนภาคเอกชนเพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจดิจิทัลและเศรษฐกิจสีเขียว จะมีส่วนช่วยในการฟื้นตัวของการลงทุน อย่างไรก็ตาม ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ยังคงกดดันความเชื่อมั่นผู้บริโภค นอกจากนี้ ยังมีแรงกดดันในภาคการผลิตที่ยังอ่อนแอเป็นปัจจัยกดดันเศรษฐกิจ

1.5 เศรษฐกิจอาเซียน 5 ประเทศ (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 18.0 ของมูลค่าการส่งออกรวม)

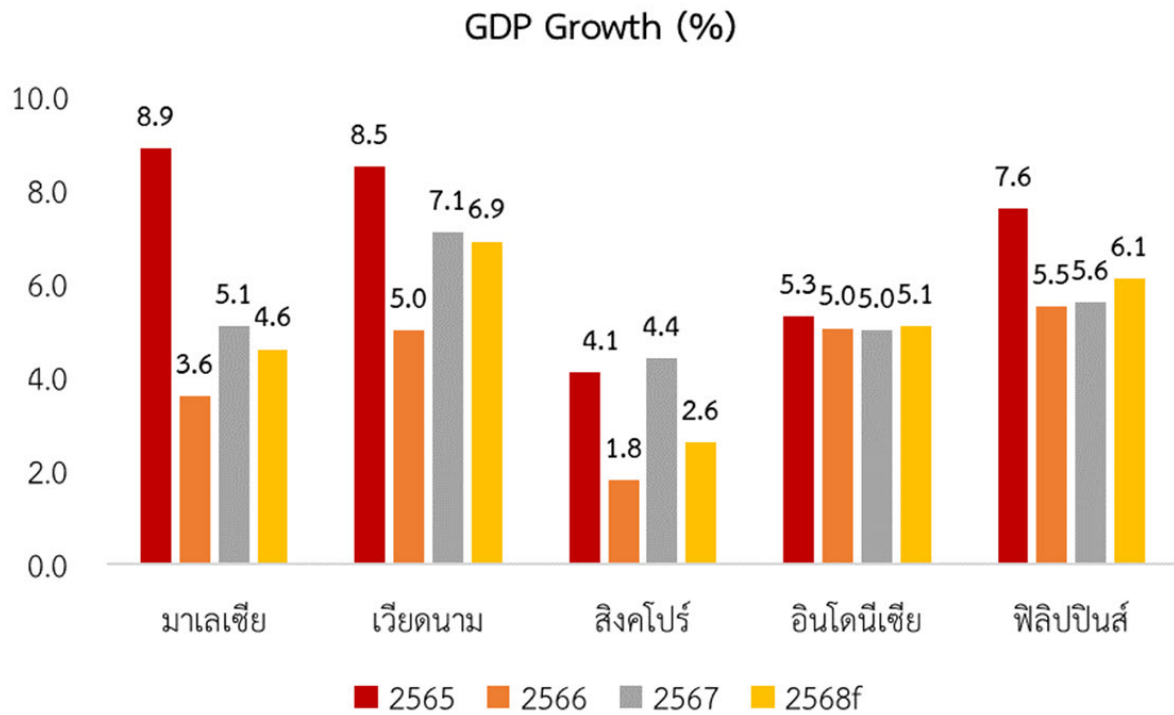
- เศรษฐกิจอาเซียนไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องสะท้อนจากตัวเลขการขยายตัวเศรษฐกิจของ 5 ประเทศ ได้แก่ 1) เศรษฐกิจเวียดนามไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 7.6 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 7.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ทั้งนี้ ในไตรมาส

ที่ 4 ปี 2567 เศรษฐกิจภาคบริการ ภาคเกษตร และภาคก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 8.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน และร้อยละ 8.4 จากช่วงเดียวกันปีก่อน โดยเศรษฐกิจภาคบริการ และภาคเกษตรขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า 2) เศรษฐกิจประเทศฟิลิปปินส์ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.2 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ทำให้การเติบโตของ GDP ทั้งปีในปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.6 ต่ำกว่ารัฐบาลตั้งเป้าไว้ในช่วงร้อยละ 6.0 – 6.5 จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ และอุปสงค์ทั่วโลกที่ลดลง อย่างไรก็ดี เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาค ถือว่าเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ยังคงสามารถขยายตัวได้อย่างแข็งแกร่ง โดยในไตรมาส 4 ได้รับแรงขับเคลื่อนหลักมาจากการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่ขยายตัวร้อยละ 4.7 การลงทุนคงที่ขยายตัวร้อยละ 4.8 การใช้จ่ายภาครัฐที่ขยายตัวร้อยละ 9.7 ขณะที่ด้านการค้าสุทธิถือว่ามีเสถียรภาพ โดยทั้งการส่งออกและการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 3.2 ในด้านการผลิตที่สะท้อนผ่านการเติบโตของอุตสาหกรรมฟ่อนคลายลงโดยขยายตัวร้อยละ 4.4 และการเติบโตของบริการขยายตัวเร่งที่ร้อยละ 6.7 ซึ่งตลอดทั้งปี 2567 อุตสาหกรรมที่มีส่วนทำให้เติบโตมากที่สุด ได้แก่ การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ธุรกิจทางการเงิน และการประกันภัย และการก่อสร้าง 3) เศรษฐกิจประเทศอินโดนีเซียไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 5.02 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 4.95 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.53 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซียได้แรงหนุนจากการใช้จ่ายในการหาเสียงและการเลือกตั้ง รวมถึงการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยทดแทนการส่งออกสุทธิที่ลดลงได้ การลงทุนในปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.61 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นับเป็นอัตราที่สูงที่สุดในรอบ 6 ปี นอกจากนี้ การที่รัฐบาลชุดเก่าเร่งก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางด่วนและเขื่อน ให้เสร็จก่อนที่ปราโบโวจะเข้ารับตำแหน่งในเดือน ต.ค. 67 ก็มีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจด้วย 4) เศรษฐกิจมาเลเซียไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 4.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสที่ขยายตัวที่ร้อยละ 5.3 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเศรษฐกิจมาเลเซียยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคการผลิตที่ขยายตัวที่ร้อยละ 4.3 ภาคบริการขยายตัวที่ร้อยละ 5.3 ในทางกลับกันภาคเกษตรกรรมหดตัวที่ร้อยละ -0.6 และในภาคเหมืองแร่ขยายตัวที่ร้อยละ -1.4 5) เศรษฐกิจสิงคโปร์ ขยายตัวแข็งแกร่งกว่าคาดในปี 2567 โดยเศรษฐกิจไตรมาส 4 เติบโตร้อยละ 5.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ทำให้ทั้งปี 2567 ขยายตัว ร้อยละ 4.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยการเติบโตส่วนใหญ่มาจาก ภาคการค้าระหว่างประเทศ และ ภาคการเงินและประกันภัย ซึ่งได้รับอานิสงส์จากวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์โลกที่ฟื้นตัว และการเร่งผลิตสินค้าก่อนมีข้อจำกัดทางการค้า ทั้งนี้ในปี 67 นั้น การส่งออกขยายตัวร้อยละ 5.7 หลังจากหดตัวร้อยละ -10.1 ในปี 66 การส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่น้ำมัน (NODX) ขยายตัวเล็กน้อย 0.2 แต่มีแนวโน้มดีขึ้น การนำเข้าขยายตัวร้อยละ 7.8 โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่เพิ่มขึ้น บัญชีเดินสะพัดยังเกินดุล ที่ร้อยละ 19.8 ของ GDP แม้จะมีแรงกดดันจากต้นทุนทางการค้าทุนสำรองเงินตราต่างประเทศ เพิ่มขึ้นเป็น 371,433 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

- ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจอาเซียนจะยังคงขยายตัวต่อเนื่องอย่างแข็งแกร่ง โดยคาดว่าเศรษฐกิจเวียดนามจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 6.9 จากช่วงเดียวกันปีก่อน เพิ่มขึ้นจากประมาณการครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.6 เนื่องจากแนวโน้มเศรษฐกิจที่ยังคงขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง ประกอบกับ GDP เวียดนามไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ที่ออกมาสูงกว่าที่ตลาดคาดการณ์ค่อนข้างมากที่ร้อยละ 7.6 ทั้งนี้ เศรษฐกิจประมาณการเศรษฐกิจไทย ประจำไตรมาสที่ 1/2568

เวียดนามยังมีปัจจัยขับเคลื่อนการเติบโตของประเทศทั้งภาคการผลิต ภาคบริการ การท่องเที่ยว และการส่งออก รวมทั้งการลงทุนจากต่างประเทศ ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจฟิลิปปินส์จะขยายตัวที่ร้อยละ 6.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันกับปีก่อนหน้าปรับเพิ่มจากการประมาณครั้งก่อนที่ร้อยละ 6.0 เนื่องจากการผ่อนคลายนโยบายการเงิน จะช่วยกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและทำให้เศรษฐกิจขยายตัวขึ้น โดยภาพรวมเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ยังคงแข็งแกร่งและเติบโตต่อเนื่อง จากการบริโภคภาคครัวเรือนและการลงทุนที่ยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดย และผ่อนคลายนโยบายการเงิน ด้านอุปทาน ภาคบริการ ยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก โดยมีการค้าปลีก การท่องเที่ยว และธุรกิจ BPO (Information Technology-Business Process Outsourcing) เป็นส่วนสำคัญ นอกจากนี้ โครงการโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐและการก่อสร้างภาคเอกชนยังคงช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจมาเลเซียคาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 4.6 ต่อปี โดยเศรษฐกิจของมาเลเซียยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่อเนื่องจากในปี 2567 ทั้งในด้านการใช้จ่ายภาคครัวเรือนที่ยังคงขยายตัว โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการปรับเพิ่มเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ ธ.ค. 67 รวมไปถึงการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำของแรงงานในเดือน ก.พ. 68 นอกจากนี้มาเลเซียยังได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในการจัดตั้งอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ภายใต้สถานการณ์การแบ่งตัวของห่วงโซ่อุปทานที่ชัดเจนมากขึ้น และแนวโน้มของการส่งออกโดยรวมในปี 2568 ที่ยังคงขยายตัวได้ตามความต้องการสินค้าเทคโนโลยีที่ยังคงเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจสิงคโปร์ ปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจจะเติบโตร้อยละ 2.6 ซึ่งต่ำกว่าปี 2567 เนื่องจากความตึงเครียดทางการค้าระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้น โดยยังมีปัจจัยสนับสนุนหลักมาจากการเติบโตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ภาคการบริการสมัยใหม่ (Modern Services) เช่น การเงิน การประกันภัย IT ตลาดแรงงานมีความสมดุลมากขึ้น ขณะที่เงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลง ส่งผลให้ภาคครัวเรือนไม่ได้รับแรงกดดันด้านค่าครองชีพมากนัก อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนด้านการค้าโลกและการชะลอตัวของการลงทุนอาจเป็นอุปสรรคต่อการเติบโต เศรษฐกิจอินโดนีเซียจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 5.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน คงที่จากการประมาณการครั้งก่อน การขยายตัวนี้ได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบกับ การดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลที่ช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัว อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียยังเผชิญกับมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่อาจส่งผลต่อการค้าและอุปสงค์ทั่วโลกที่จะชะลอตัวลง

ภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน (%)

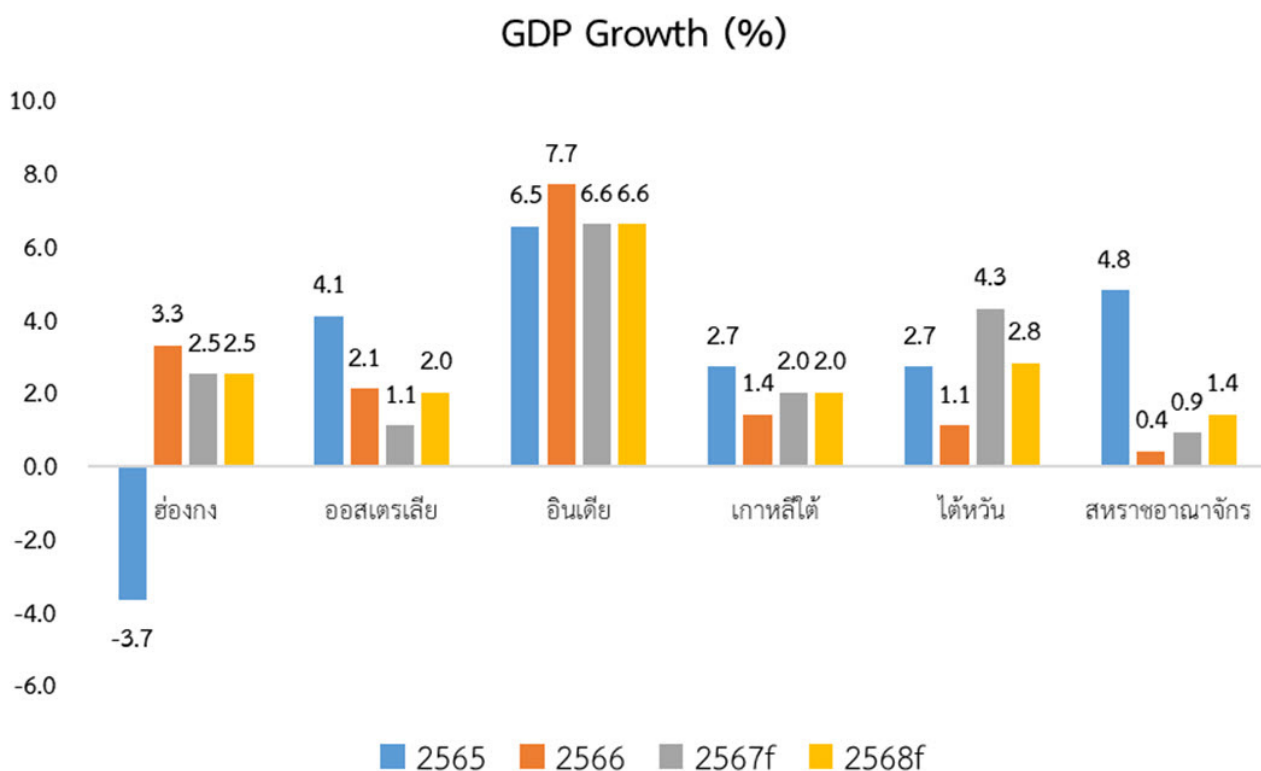
ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

1.6 เศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร (สัดส่วนการส่งออกร้อยละ 17.0 ของมูลค่าส่งออกสินค้ารวม)

• ในไตรมาส 4 ปี 2567 ภาพรวมการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย (ฮ่องกง เกาหลีใต้ ไต้หวัน และอินเดีย) ออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร มีทิศทางขยายตัวต่อเนื่อง โดยเศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัวร้อยละ 2.4 ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ทำให้เฉลี่ยทั้งปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยในไตรมาส 4 ได้แรงหนุนจากการขยายตัวของรายจ่ายภาครัฐและการส่งออก ขณะที่การบริโภคภาคชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง สะท้อนผ่านการบริโภคภาคเอกชนที่ลดลงร้อยละ -0.2 ในไตรมาส 4 รวมถึงยอดค้าปลีกลดลงร้อยละ -11.5 ในเดือนธันวาคม 2567 ซึ่งลดลงต่อเนื่องติดต่อกัน 10 เดือน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2567 จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคของประชาชน เศรษฐกิจเกาหลีใต้ ปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 เท่ากับปี 2568 โดยมีปัจจัยกดดันทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ความไม่แน่นอนทางการเมือง การถดถอยประธานาธิบดีและนายกรัฐมนตรีส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคเอกชน อุปสงค์ภายในประเทศที่อ่อนแอ ความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงอย่างมาก การส่งออกชะลอตัว เนื่องจากการแข่งขันในอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ที่รุนแรงขึ้นและนโยบายกีดกันทางการค้าของต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐทั้งในด้านการเงินและการคลัง (ได้แก่ กระทรวงการคลังของเกาหลีใต้เตรียมใช้งบประมาณสามในสี่ ในช่วงครึ่งแรกของปี 68 เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ รัฐบาลจัดสรร 245.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเหลือภาคการส่งออก การลดภาษี และเพิ่มแรงจูงใจให้การลงทุนจากต่างชาติ รวมถึงมาตรการลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับผู้ส่งออก และการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลาง) อาจช่วยพยุงเศรษฐกิจได้ในช่วงครึ่งหลังของปี 2568 เศรษฐกิจไต้หวัน ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวที่ร้อยละ 1.84 จากช่วงเดียวกันปีก่อน ขยายตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวที่ร้อยละ 4.17 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.04 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสที่แล้ว (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) เป็นการขยายตัวต่อเนื่องกันเป็นไตรมาสที่ 7 โดยเศรษฐกิจไต้หวันยังคงได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวของภาคการบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวที่ร้อยละ 1.94 ภาคการบริโภคภาครัฐที่ขยายตัวที่ร้อยละ 2.26 การสะสมทุนสุทธิที่ขยายตัวที่ร้อยละ 17.53 และภาคการส่งออกที่ขยายตัวที่ร้อยละ 8.19 ทำให้ทั้งปี 2567 เศรษฐกิจไต้หวันขยายตัวที่ร้อยละ 4.30 เศรษฐกิจอินเดียคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.6 ในปี 2567 เช่นเดียวกันกับปี 2568 (ซึ่งต่ำกว่าปี 2566 ที่ขยายตัวร้อยละ 7.7) สาเหตุหลักมาจาก ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก รวมถึงปัจจัยเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์และความผันผวนทางการค้า โดยอัตราการเติบโตที่ลดลงดังกล่าวสะท้อนถึงปัญหาในภาคการผลิตและการลงทุนภาคเอกชนที่ยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจอินเดียยังมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ การบริโภคภาคชนบทฟื้นตัว จากผลผลิตทางการเกษตรที่ดีขึ้นและอัตราเงินเฟ้ออาหารที่ลดลง ภาคบริการยังคงเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก โดยเฉพาะภาคการเงิน การประกันภัย และอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงการส่งออกบริการที่ขยายตัวสองดิจิทัล และเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลง โดยเฉพาะอัตราเงินเฟ้ออาหาร ซึ่งคาดว่าจะลดลงในไตรมาสแรกของปี 2568 ทั้งนี้ ความท้าทายด้านเงินเฟ้อ การลงทุนจากต่างประเทศ และความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกจะยังคงเป็นปัจจัยที่ต้องจับตา เศรษฐกิจสหราชอาณาจักร ไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 1.0 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่งผลให้

ทั้งปี 67 เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรขยายตัวที่ร้อยละ 0.9 ต่อปี โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากภาคบริการ การก่อสร้าง และภาคการผลิต ส่วนเศรษฐกิจออสเตรเลีย ยังคงรอการแถลงตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 โดยล่าสุดเศรษฐกิจออสเตรเลียไตรมาสที่ 3 ปี 67 ขยายตัวที่ร้อยละ 0.8 จากช่วง เดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทาง ฤดูกาลแล้ว) ถึงแม้อัตราเงินเฟ้อจะลดลง และรัฐบาลจะพยายามกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการใช้จ่ายภาครัฐ แต่ การบริโภคภาคครัวเรือนที่ซบเซาและการหดตัวของ GDP ต่อหัวชี้ให้เห็นถึงความไม่มั่นคงในภาคส่วนอื่น ๆ ของเศรษฐกิจ

ภาพที่ 2 การเติบโตทางเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย
(ฮ่องกง ออสเตรเลีย อินเดีย เกาหลีใต้ ไต้หวัน และสหราชอาณาจักร)

ที่มา : CEIC รวบรวมโดย สศค.

• ในปี 2568 คาดว่าเศรษฐกิจคู่ค้าอื่น ๆ ในเอเชีย ได้แก่ อินเดีย ฮ่องกง เกาหลีใต้ และไต้หวัน รวมถึงออสเตรเลีย และสหราชอาณาจักร ยังคงมีการขยายตัวที่ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยเศรษฐกิจอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.6 โดยยังคงมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ แม้ว่าจะเผชิญกับการชะลอตัวในช่วงต้น ปี แต่นโยบายการลงทุนภาครัฐและอุปสงค์ภายในประเทศเป็นปัจจัยสนับสนุนหลัก ขณะที่ภาคบริการและ การส่งออกสินค้ามูลค่าสูงมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโต อย่างไรก็ตาม อินเดียยังคงเผชิญกับความท้าทาย จากเงินเฟ้อ ความไม่แน่นอนของการค้าโลก และสภาพแวดล้อมการลงทุนที่เปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นที่รัฐบาล อินเดียต้องกระตุ้นการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน พัฒนาทักษะแรงงาน และขับเคลื่อนนวัตกรรมทาง เทคโนโลยี เศรษฐกิจออสเตรเลียยังคงมีการขยายตัวเร่งขึ้นจากปีก่อน แต่ยังคงได้รับแรงกดดันจากอัตรา ดอกเบี้ยที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคภายในประเทศและการลงทุนทางธุรกิจ นอกจากนี้

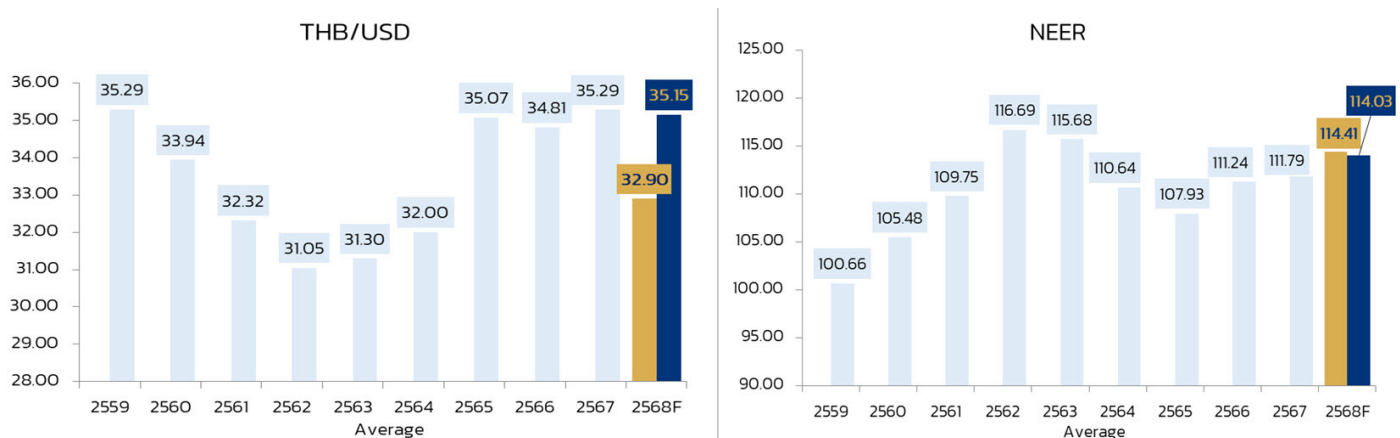
นี้ ตลาดแรงงานของออสเตรเลียยังคงซบเซา เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการฟื้นตัวเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม มาตรการภาษีของสหรัฐฯ อาจส่งผลกระทบต่อการค้าของออสเตรเลียที่มีประเทศจีนเป็นคู่ค้าที่สำคัญ ส่วนเศรษฐกิจฮ่องกงคาดว่าจะมีแนวโน้มเติบโตในอัตราที่ชะลอลง โดยคาดว่าจะในปี 2568 จะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 ปรับลดลงจากคาดการณ์ครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.6 จากการบริโภคภาคที่ชะลอลงจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การบริโภคของประชาชน โดยโครงการการบริโภคมีสัดส่วนถึงร้อยละ 69.7 (ในโครงสร้างเศรษฐกิจฮ่องกงด้านอุปสงค์ปี 2566) ภายใต้ความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างสหรัฐอเมริกา-สาธารณรัฐประชาชนจีน เนื่องจากเศรษฐกิจฮ่องกงพึ่งพาเศรษฐกิจจีนค่อนข้างมาก นอกจากแนวโน้มการลดอัตราดอกเบี้ยในสหรัฐฯ ที่ช้าลง อาจทำให้เงินดอลลาร์ฮ่องกงแข็งค่าได้นานขึ้น ซึ่งคาดว่าจะกระทบต่อการส่งออกของฮ่องกงอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลฮ่องกงมองว่า นโยบายเชิงรุกของจีนแผ่นดินใหญ่ในการกระตุ้นเศรษฐกิจจะช่วยหนุนความเชื่อมั่นของตลาดและเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเศรษฐกิจในฮ่องกงในวงกว้างได้ ทางด้านเศรษฐกิจเกาหลีใต้ คาดว่าจะเติบโตในอัตราร้อยละ 2.0 ต่อปี ท่ามกลางความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลก ทั้งนี้ การฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ การส่งออกที่ดีขึ้น และนโยบายทางการเงินที่ผ่อนคลายมากขึ้น เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการเติบโต อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงจากภาวะเงินเฟ้อ ความตึงเครียดทางการค้า และการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานยังคงเป็นประเด็นที่ต้องจับตา ขณะที่เศรษฐกิจสหราชอาณาจักรมีแนวโน้มขยายตัวได้ จากภาคบริการที่ยังคงขยายตัวได้ดี รวมถึงได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคภายในประเทศ ประกอบกับแผนการใช้งบประมาณของรัฐบาลโดยรัฐบาลจะให้ความสำคัญเรื่องการลงทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจได้ฟื้นตัวยังคงมีแนวโน้มขยายตัวได้ดี โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการที่หลาย ๆ อุตสาหกรรมภายในประเทศมีการแข่งขันกันในการขยายและใช้กำลังการผลิตในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมไปถึงแนวโน้มของการส่งออกโดยรวมในปี 2568 ที่ยังมีความต้องการสินค้าเกี่ยวกับเทคโนโลยีและเซมิคอนดักเตอร์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาท

“ในปี 2568 คาดว่าเงินบาทจะอ่อนค่าลงจากปีก่อนหน้า โดยเฉลี่ยอยู่ในกรอบ 35.00 – 35.30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยเฉลี่ยที่ 35.15 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.4 จากปี 2567 ซึ่งเป็นการปรับการประมาณการให้การประมาณการให้อ่อนค่าลงจากครั้งก่อน (32.9 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ)” (ภาพที่ 3)

ภาพที่ 3 สมมติฐานค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และดัชนีค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2567

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) รวบรวมโดย สศค.

หมายเหตุ: ดัชนีค่าเงินบาท จากการคำนวณของ สศค.

• ในปี 2568 ค่าเฉลี่ยเงินบาทคาดว่าจะอยู่ในกรอบอยู่ในกรอบ 35.00 – 35.30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือเฉลี่ยที่ 35.15 บาทต่อดอลลาร์ หรือคิดเป็นการแข็งค่าขึ้นที่ร้อยละ 0.4 จากค่าเฉลี่ยปี 2567 ซึ่งเป็นการปรับการประมาณการให้อ่อนค่าลงจากครั้งก่อน (32.9 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ) โดยมีสาเหตุหลักมาจากการปรับลดโอกาสที่ธนาคารกลางสหรัฐ จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อสหรัฐจะมีแนวโน้มทยอยลดลงเข้าสู่เป้าหมายที่ร้อยละ 2 อย่างไรก็ดี ณ เดือนมกราคม 2568 ตลาดได้คาดการณ์ว่าในปีนี้ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐ หรือ FOMC จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงเหลือเพียง 1 ครั้งในเดือนกรกฎาคม 2568 ที่ 25 bsp. จากร้อยละ 4.25 – 4.50 เป็นร้อยละ 4.00 – 4.25 ต่อปี ในขณะที่การคาดการณ์ของตลาดเมื่อเดือนตุลาคม 2567 ได้คาดการณ์ไว้ว่า FOMC จะมีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายจำนวน 4 ครั้ง รวม 100 bsp. ทั้งนี้ อาจมาจากการพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายภายใต้รัฐบาลทรัมป์ 2.0 เช่น นโยบายเพิ่มอัตราภาษีนำเข้า และนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการผลิตในประเทศ ที่คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อสหรัฐเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่อตลาดสหรัฐ ส่งผลให้มีเงินทุนไหลออกจากประเทศตลาดเกิดใหม่ ส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลง

- ในปี 2568 กระทรวงการคลังคาดว่า ดัชนีค่าเงินบาทจะแข็งค่าขึ้นจากปี 2567 ร้อยละ 2 จากค่าเฉลี่ยปี 2567 หรือเท่ากับ 114.03 จุด โดยการประมาณการ NEER ในครั้งนี้ ไม่เปลี่ยนแปลงจากการประมาณการครั้งก่อนมาก จากดัชนีดอลลาร์สหรัฐที่มีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นในปีนี้ ค่าเงินบาทยังคงมีทิศทางสอดคล้องกับสกุลส่วนใหญ่ในประเทศคู่ค้าหลัก 15 ประเทศ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ดอลลาร์ฮ่องกง ปอนด์สเตอร์ลิง ดอลลาร์สหรัฐ ดอลลาร์ไต้หวัน รัสเซีย อินเดีย เป็นต้น ยกเว้น สกุลเงินเยน ที่มีทิศทางแข็งค่าขึ้นมากกว่าสกุลเงินอื่น ๆ จากแนวโน้มที่ Bank of Japan (BoJ) จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายและการดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดปีนี้ นอกจากนี้ ค่าเงินบาทยังมีแนวโน้มแข็งค่ามากกว่าวอนเกาหลีใต้ เซเชลล์ฟิลิปปินส์ ดอลลาร์เวียดนาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสกุลยูโร และหยวน ที่มีแนวโน้มอ่อนค่าลงมากเมื่อเปรียบเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ

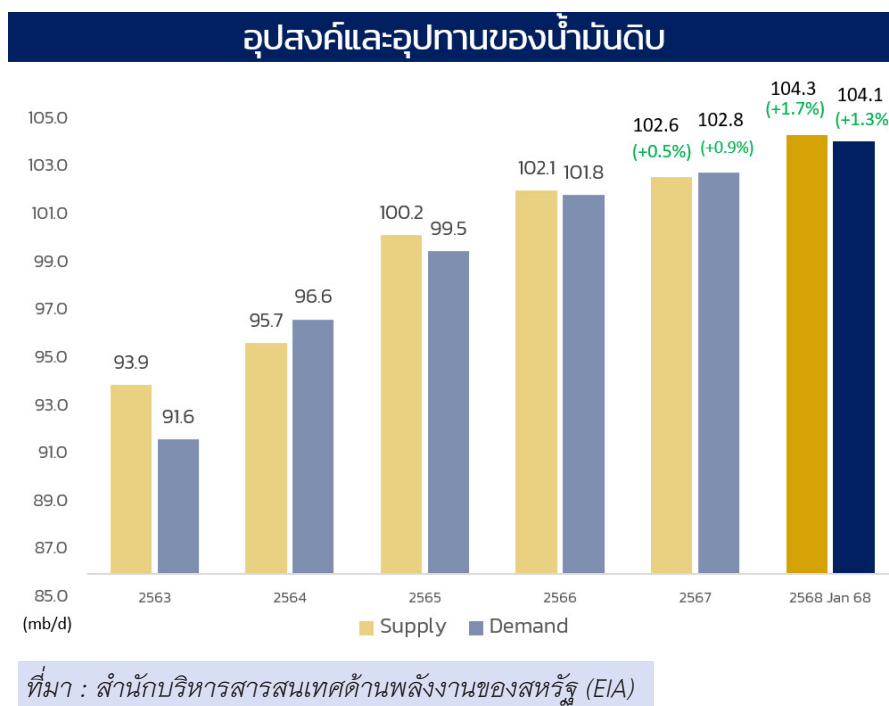
3. ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

3.1 สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบ

ในไตรมาส 4 ของปี 2567 ราคาน้ำมันดิบดูไบเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 69 – 79 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากความผันผวนในระยะสั้น ขณะที่ วันที่ 29 มกราคม 2568 ราคาน้ำมันดิบดูไบอยู่ที่ระดับ 81.0 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล และราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยตั้งแต่ต้นปีอยู่ที่ 80.8 ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล

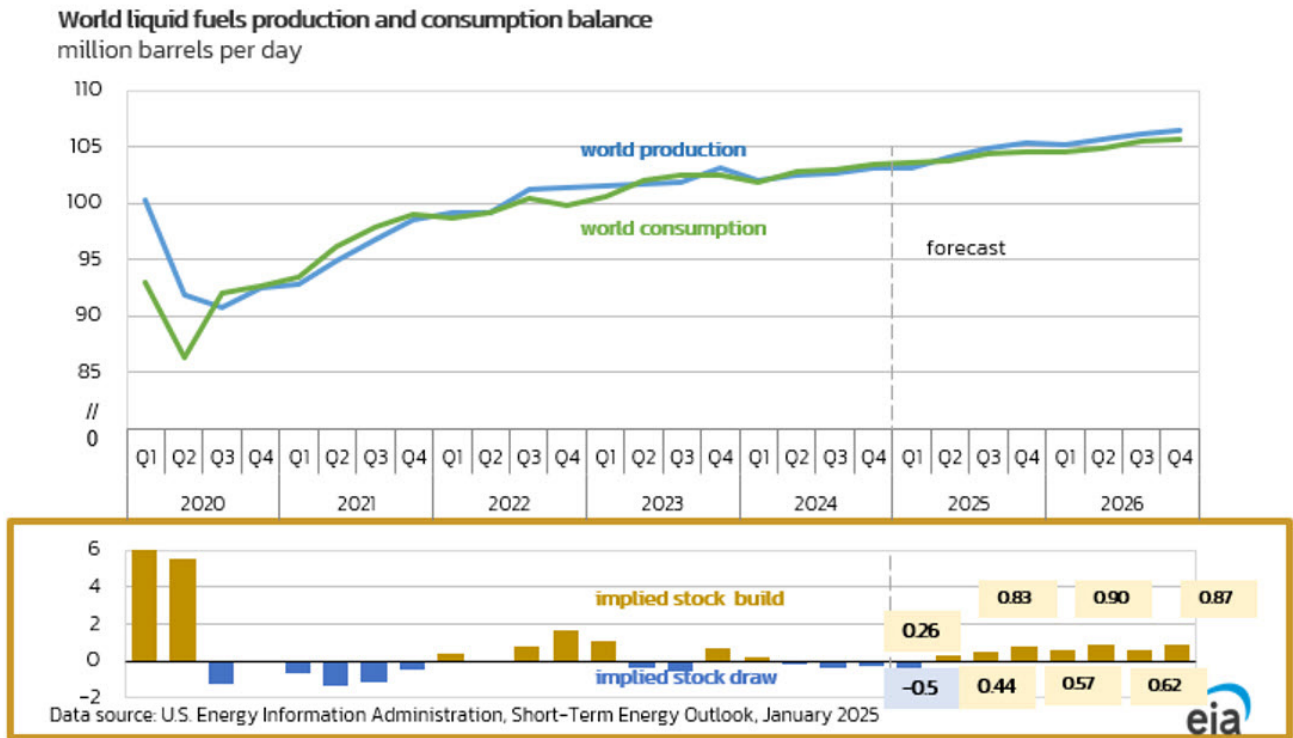
แนวโน้มราคาน้ำมันในปี 2568 ถูกกำหนดจากความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ยังคงเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อเส้นทางขนส่งน้ำมันที่สำคัญ ประกอบกับการคว่ำบาตรน้ำมันของรัสเซีย มีแนวโน้มที่ทำให้ราคาน้ำมันให้อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม นโยบายด้านพลังงานของสหรัฐฯ ภายใต้การบริหารของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ในการเพิ่มการผลิตในประเทศผ่านการลดกฎระเบียบ การเร่งกระบวนการอนุมัติโครงการขุดเจาะ และการขยายโครงสร้างพื้นฐานด้านเชื้อเพลิงฟอสซิล คาดว่าจะช่วยเพิ่มผลผลิตน้ำมันของสหรัฐฯ ให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ภาพที่ 4 กราฟอุปสงค์และอุปทานของน้ำมันดิบ

สำหรับปัจจัยพื้นฐาน สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐฯ (EIA) ประเมินว่า ในปี 2568 ปริมาณน้ำมันในคลังสำรองของสหรัฐฯ และกลุ่มประเทศ OECD จะเพิ่มขึ้นเข้าใกล้ค่าเฉลี่ย 5 ปี ซึ่งสะท้อนถึงความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานในตลาด และอุปทานการผลิตน้ำมันจาก Non-OPEC เช่น สหรัฐฯ บราซิล กายอานา เป็นต้น มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน รัสเซียยังคงรักษาปริมาณการส่งออกน้ำมันดิบได้ แม้ถูกคว่ำบาตรผ่านการลดราคาน้ำมันและส่งออกในตลาดทางเลือก โดย EIA ประเมินว่าปริมาณน้ำมันดิบคงคลังทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.6 ล้านบาร์เรลต่อวันในช่วงครึ่งหลังของปี 2568

ภาพที่ 5 กราฟการผลิตและการบริโภคเชื้อเพลิงเหลวของโลก

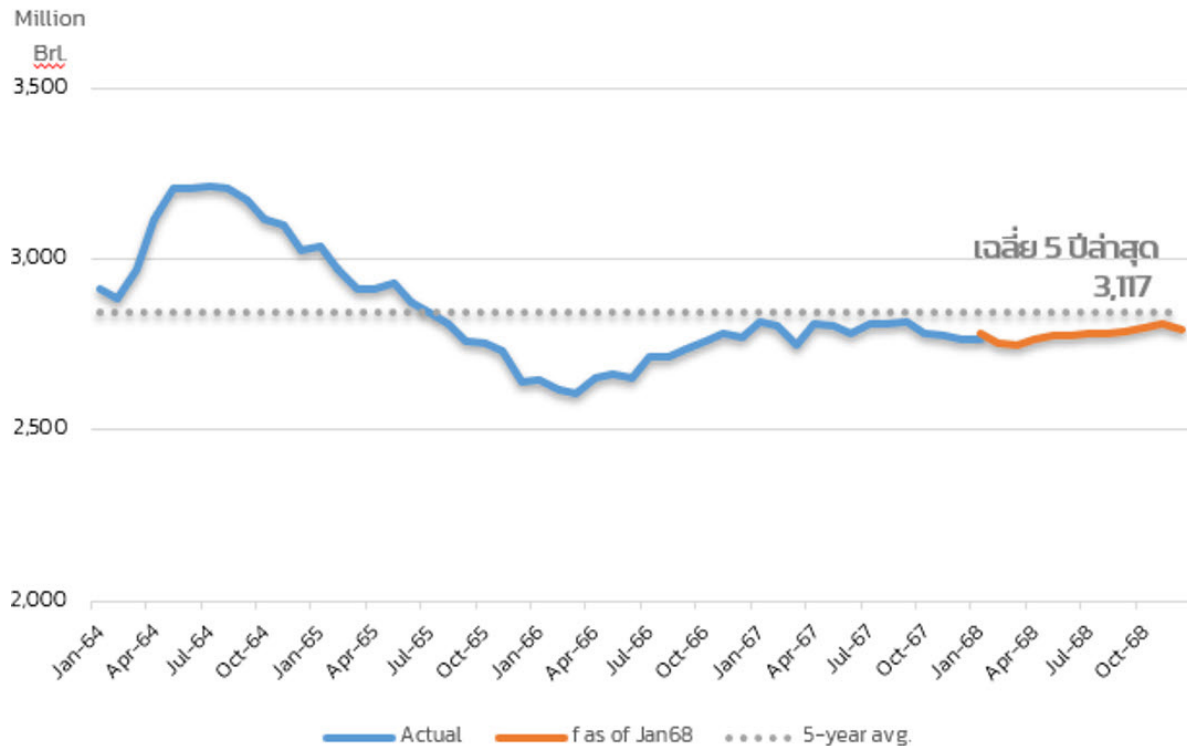
ที่มา : สำนักบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

โดยอุปสงค์การบริโภคและอุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกในปี 2568 ปรับตัวสมดุลมากขึ้นจากอุปทานที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยในปี 2568 อุปสงค์เฉลี่ยอยู่ที่ 104.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 และอุปทานการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 104.3 ล้านบาร์เรลต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ส่งผลให้อุปทานการผลิตปิโตรเลียมและเชื้อเพลิงเหลวทั่วโลกมากกว่าอุปสงค์ที่ 0.2 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2568

จากสถานการณ์น้ำมันดิบข้างต้น ทำให้กระทรวงการคลังคาดว่า ราคา้ำมันดิบดูไบจะเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 75 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อบาร์เรล ในปี 2568 ปรับลดลงจากประมาณการครั้งก่อนที่ 78 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อบาร์เรล หรือคิดเป็นอัตราการลดลงที่ร้อยละ -5.9 จากราคาเฉลี่ยทั้งปี 2567 โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) ด้าน Supply มีแนวโน้มตึงตัวลดลง จากนโยบายของรัฐบาลใหม่สหรัฐ การปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันดิบของกลุ่ม Non-OPEC และการรับมือมาตรการคว่ำบาตรของรัสเซีย อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องติดตามสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่อาจกระทบต่อการขนส่งน้ำมันทั่วโลก (2) ด้าน Demand ในภาพรวมคาดว่าอุปสงค์น้ำมันดิบโลกเพิ่มขึ้น แต่ยังเพิ่มขึ้นในระดับที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของอุปทาน และยังมีความกังวลต่ออุปสงค์การใช้น้ำมันของจีนในช่วงครึ่งหลังของปี เนื่องจากมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจจีนจะเผชิญกับการถดถอยจากนโยบายกำแพงภาษีสินค้านำเข้าของสหรัฐ และการเปลี่ยนผ่านด้านพลังงานและปรับไปใช้พลังงานหมุนเวียนในจีนและยุโรปเป็นหลัก ส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันลดลง อย่างไรก็ตาม สภาพอากาศที่หนาวกว่าปกติในสหรัฐ และยุโรป ในช่วงต้นปี 2568 ทำให้ความต้องการน้ำมันดิบในตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้นในระยะสั้น และคาดว่าแผนจัดซื้อน้ำมันดิบเพื่อเติมคลังสำรองปิโตรเลียมเชิงยุทธศาสตร์ (SPR) ของสหรัฐ จะหนุนความต้องการใช้น้ำมันให้สูงขึ้น เช่นเดียวกัน

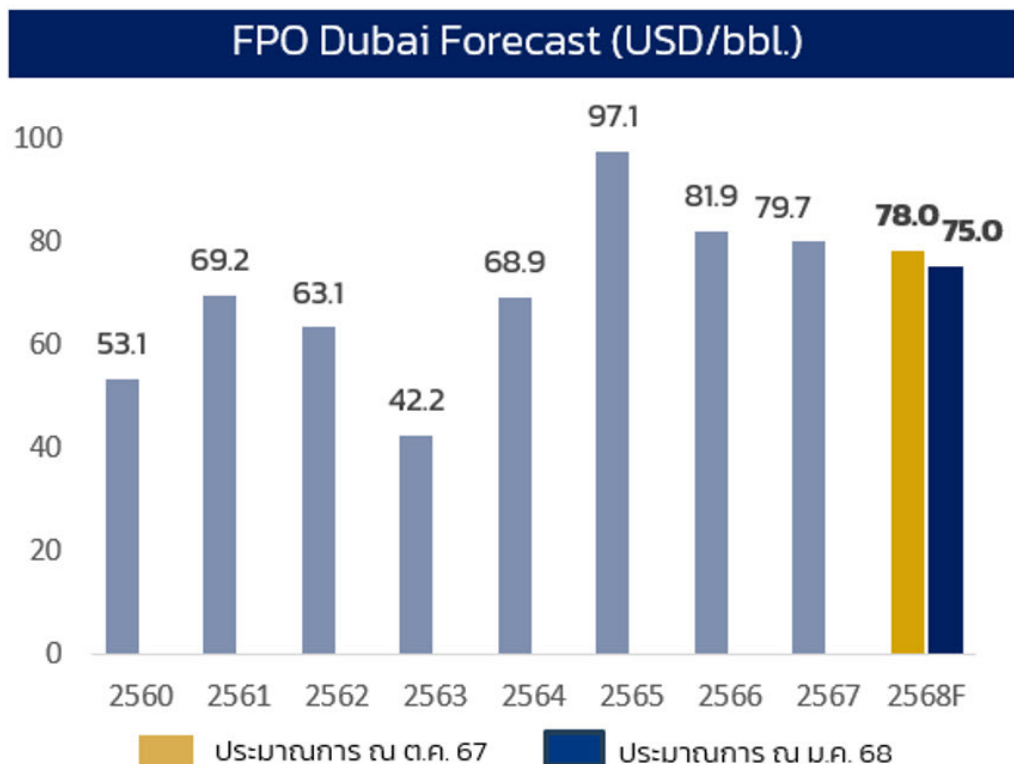
อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันดิบในช่วงปี 2567 เช่น 1) ความไม่แน่นอนทางภูมิรัฐศาสตร์ 2) ท่าทีของกลุ่ม OPEC+ ต่อนโยบายพลังงานใหม่ของสหรัฐฯ 3) ความเสี่ยงจาก Trade War ระหว่างสหรัฐฯและจีน 4) การฟื้นฟูปลังงานสะอาดที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

ภาพที่ 6 กราฟน้ำมันคงคลังของสหรัฐและกลุ่มประเทศ OECD

ที่มา : สำนักงานบริหารสารสนเทศพลังงานของสหรัฐ (EIA)

ภาพที่ 7 คาดการณ์ราคาน้ำมันดิบดูไบปี 2566 ของ สศค.

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

4. จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

ในภาพรวมของสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของไทยในปี 2567 ที่ผ่านมา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานว่า ในปี 2567 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งหมด 35.5 ล้านคน สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด 1.67 ล้านล้านบาท โดยมีนักท่องเที่ยวจาก 5 ประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมากที่สุด ได้แก่ จีน มาเลเซีย อินเดีย เกาหลีใต้ และรัสเซีย ตามลำดับ

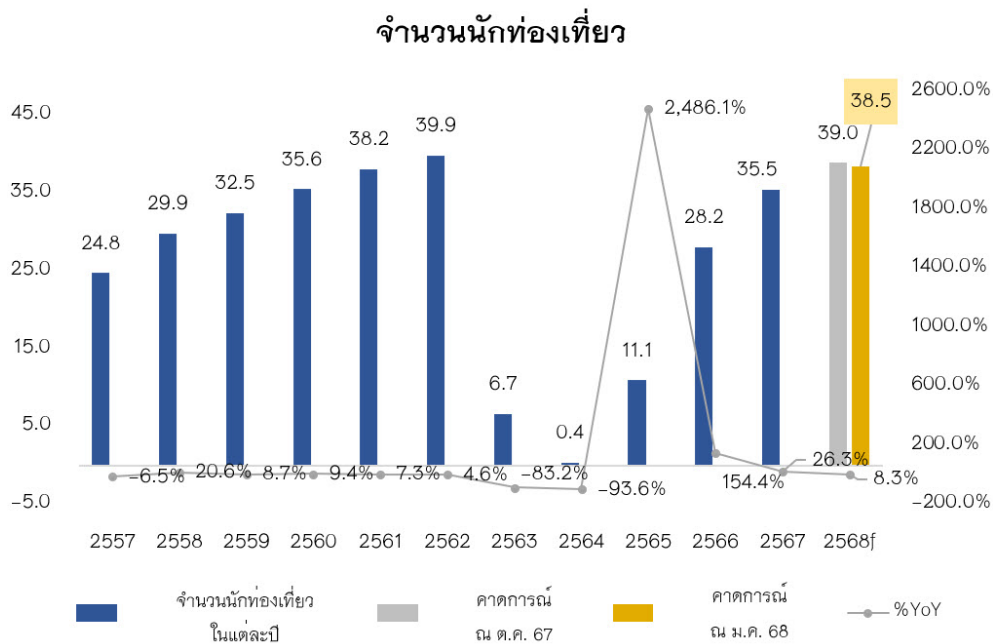
สำหรับในปี 2568 จำนวนนักท่องเที่ยวในช่วงต้นเดือนมกราคมที่ผ่านมา สะท้อนว่า จำนวนนักท่องเที่ยวจากจีน มาเลเซีย และรัสเซีย มีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุจากมาตรการการยกเว้นวีซ่าและแบบ ตม.6 รวมถึงมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยว Ease of Traveling ของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ยังคงต้องติดตามประเด็นที่นักท่องเที่ยวจีนมีความกังวลต่อความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

ทั้งนี้ ในภาพรวมของภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี 2568 กระทรวงการคลังโดย สศค. คาดว่า ภาคการท่องเที่ยวของไทยในปี 2568 ยังคงมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 38.5 ล้านคน (ลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ 39.0 ล้านคน) หรือขยายตัวที่ร้อยละ 8.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และจะสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ 1.83 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 9.0 (ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่ 1.86 ล้านล้านบาท) โดยสอดคล้องตามภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าบางประเทศที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง เช่น จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น เป็นต้น ประกอบกับการแข่งขันเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจีนจากประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้น เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เวียดนาม เป็นต้น จึงส่งผลให้ค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อทริปของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติโดยภาพรวมอยู่ที่ 47,540 บาท/คน/ทริป

อย่างไรก็ดี ภาคการท่องเที่ยวของไทยยังคงมีปัจจัยสำคัญที่ต้องติดตาม เช่น (1) การฟื้นตัวในด้านการเดินทางของนักท่องเที่ยวในทุกกลุ่มตลาด (2) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (3) เศรษฐกิจจีนที่ยังอยู่ในภาวะทรงตัว (4) มาตรการยกเว้นวีซ่าและยกเว้นแบบ ตม.6 ที่จะช่วยเพิ่มความสะดวกสบายให้นักท่องเที่ยว (5) การใช้มาตรการยกเว้นวีซ่าให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติของรัฐบาลประเทศอื่น ๆ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และ (6) ภาวะเศรษฐกิจโลกในปี 2568 ที่มีแนวโน้มขยายตัวชะลอลง เป็นต้น

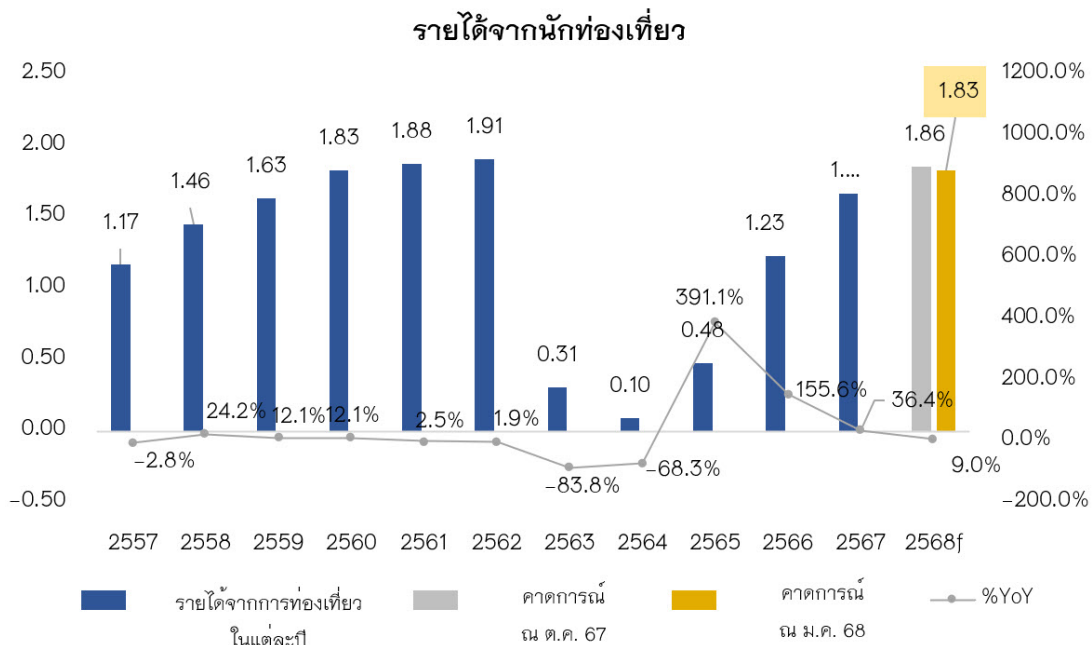

ภาพที่ 8 คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ปี 2567 และปี 2568 (หน่วย: ล้านคน)
(ประมาณการ ณ เดือนตุลาคม 2567)

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

ภาพที่ 9 คาดการณ์รายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ปี 2567 และปี 2568 (หน่วย: ล้านล้านบาท)
(ประมาณการ ณ เดือนตุลาคม 2567)

ที่มา : ประมาณการโดย สศค.

5. รายงานภาคสาธารณะปี 2567

“ปี 2567 รายงานภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 4.07 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ต่อปี (ตารางที่ 9) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3.03 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1.04 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.4 ต่อปี ขณะที่ ปี 2568 รายงานภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 4.17 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อปี (ตารางที่ 9) ซึ่งแบ่งออกได้เป็น (1) การบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3.10 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1.07 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อปี”

5.1 รายงานของรัฐบาล

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 วงเงิน 3.60 ล้านล้านบาท เบิกจ่ายได้ 3.27 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 90.9 แบ่งออกเป็น (1) รายจ่ายประจำ สามารถเบิกจ่ายได้ 2.83 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.4 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 101.1 (2) รายจ่ายลงทุน สามารถเบิกจ่ายได้ 0.44 ล้านล้านบาท หดตัวร้อยละ -7.0 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 65.2 ขณะที่รายจ่ายเหลือมปีสามารถเบิกจ่ายได้ 0.15 ล้านล้านบาท ลดลงร้อยละ -15.8 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่าย ที่ร้อยละ 92.4 ขณะที่งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 วงเงิน 3.75 ล้านล้านบาท คาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 3.55 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายที่ร้อยละ 94.6 แบ่งออกเป็น (1) รายจ่ายประจำ สามารถเบิกจ่ายได้ 2.88 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 101.0 (2) รายจ่ายลงทุน สามารถเบิกจ่ายได้ 0.67 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.9 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 74.2 ขณะที่รายจ่ายเหลือมปีสามารถเบิกจ่ายได้ 0.27 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 83.2 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 97.6

ตารางที่ 2 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายของรัฐบาลปีงบประมาณ 2567

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568 คาดการณ์ ม.ค. 2568
1. รายจ่ายรัฐบาล (1.1+1.2)	3.81	4.23
1.1 รายจ่ายงบประมาณรวม (1.1.1+1.1.2+1.1.3)	3.42	3.82
1.1.1 รายจ่ายประจำ	2.83	2.88
1.1.2 รายจ่ายลงทุน	0.44	0.67
รายจ่ายรัฐบาลประจำปี (1.1.1)+(1.1.2)	3.27	3.55
อัตราเบิกจ่ายรายจ่ายงบประมาณ (ร้อยละ)	90.9	94.6
1.1.3 รายจ่ายเหลือในปี	0.15	0.27
1.2 รายจ่ายกองทุนนอกงบประมาณ	0.39	0.41

5.2 งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

การเบิกจ่ายงบประมาณของ อปท. ในปีงบประมาณ 2567 มีการเบิกจ่ายได้ 0.63 ล้านบาท หดตัวที่ร้อยละ -1.4 ต่อปี ขณะที่ ปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 0.65 ล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 4.3 ต่อปี

โดยการดำเนินงานของ อปท. จะอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายอำนาจให้แก่ อปท. โดยมีเป้าหมายให้ อปท. เป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะในระดับพื้นที่ (Area) และสอดคล้องกับข้อเสนอของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. รวมทั้งสอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปรายได้ของ อปท. เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น และก่อให้เกิดความยั่งยืนทางการคลังของท้องถิ่น

ตารางที่ 3 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในปีงบประมาณ 2567 และปี 2568

(หน่วย: ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2568
รายจ่ายท้องถิ่น	0.63	0.65

ที่มา : กองนโยบายการคลัง (สนค.) คำนวณโดยกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค (สคม.) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

5.3 งบประมาณรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

ในปีงบประมาณ 2567 มีการเบิกจ่ายได้ 0.28 ล้านล้านบาท ขยายตัวที่ร้อยละ 9.4 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 97.5 .ในขณะที่ปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะมีการเบิกจ่ายได้ 0.24 ล้านล้านบาท ลดลงที่ร้อยละ -12.1 ต่อปี หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 92.5 ของวงเงินรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ รัฐบาลได้มีนโยบายในการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจเพื่อกระตุ้นการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ อย่างไรก็ตาม ภาระของวงเงินงบประมาณลงทุนของรัฐวิสาหกิจอาจมีการเปลี่ยนแปลงกรอบระหว่างปีตามความเห็นภายใต้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ
ในปีงบประมาณ 2567 และปี 2568

(หน่วย: ล้านล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2568
รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	0.28	0.24

ที่มา: กองนโยบายการคลัง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) คำนวณโดยกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

5.4 สรุปรวมรายจ่ายภาคสาธารณะ

สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะปีงบประมาณข้างต้นส่งผลให้ในปีงบประมาณ 2567 มีการเบิกจ่ายได้ 4.72 ล้านล้านบาท ขณะที่ ปีงบประมาณ 2568 จะคาดว่าจะเบิกจ่ายได้ 5.12 ล้านล้านบาท

ตารางที่ 5 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะในปีงบประมาณ 2567 และปี 2568

(หน่วย: ล้านล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2568
1. รายจ่ายรัฐบาล	3.81	4.23
2. รายจ่ายท้องถิ่น	0.63	0.65
3. รายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจ	0.28	0.24
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	4.72	5.12

คำนวณโดยกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

5.5 สรุปสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ

จากสมมติฐานรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบงบประมาณข้างต้น สามารถนำมาประมาณการเป็นรายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts: SNA) ที่ลงสู่ระบบเศรษฐกิจจริงได้ว่า ในปี 2567 รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 4.07 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ต่อปี โดยแบ่งออกเป็น (1) การบริโภครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3.03 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวที่ร้อยละ 1.7 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1.04 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.4 ต่อปี ขณะที่ปี 2568 รายจ่ายภาคสาธารณะตามระบบบัญชีประชาชาติคาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 4.17 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อปี ซึ่งแบ่งออกเป็น (1) การบริโภครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 3.10 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.2 ต่อปี และ (2) การลงทุนภาครัฐบาล คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายได้ 1.07 ล้านล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 2.6 ต่อปี

**ตารางที่ 6 สมมติฐานการเบิกจ่ายรายจ่ายภาคสาธารณะ
ตามระบบบัญชีประชาชาติปี 2567 และปี 2568**

(หน่วย: ล้านล้านบาท)	ปี 2567	ปี 2568 คาดการณ์ ณ ม.ค. 2568
1. การบริโภครัฐบาล	3.03	3.10
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	1.7	2.2
2. การลงทุนภาครัฐบาล	1.03	1.07
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	2.4	3.7
รายจ่ายภาคสาธารณะรวม	4.07	4.17
อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	1.9	2.6

คำนวณโดยกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ประมาณการเศรษฐกิจไทย ปี 2567 และ ปี 2568

ณ เดือนมกราคม 2568

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละ)

การบริโภค

	2567f	2568f
การบริโภคภาคเอกชน	4.7	3.3
การบริโภคภาครัฐ	0.6	1.3

การลงทุน

	2567f	2568f
การลงทุนภาคเอกชน	-2.7	2.7
การลงทุนภาครัฐ	2.1	3.4

อัตราเงินเฟ้อ

	2567	2568f
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป	0.4	0.9
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน	0.6	1.0

การค้าระหว่างประเทศ

	2567f	2568f
ปริมาณส่งออกสินค้าและบริการ	7.0	3.4
ปริมาณนำเข้าสินค้าและบริการ	6.7	1.8
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	20.1	23.8
มูลค่าสินค้าส่งออกในรูป USD	5.9	4.4
มูลค่าสินค้านำเข้าในรูป USD	6.1	3.4
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)	10.5	13.0

หมายเหตุ: ข้อมูลอัตราการขยายตัวของมูลค่าที่แท้จริง (Real term)

ยกเว้น อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าส่งออกและนำเข้าสินค้าที่คิดจาก USD term ตามระบบ BOP

ผลการประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2567 และปี 2568

เศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.5 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.3 ถึง 2.8) ขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2566 ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 1.9 ต่อปี โดยได้แรงสนับสนุนหลักจาก 1) การฟื้นตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเท่ากับ 35.5 ล้านคน 2) การบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.5 ถึง 5.0) ซึ่งได้รับแรงสนับสนุนจากมาตรการกระตุ้นและความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่สูงขึ้น และ 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์สหรัฐตามเกณฑ์สถิติดุลการชำระเงิน (Balance of Payments: BOP) ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.9 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 5.7 ถึง 6.2) แต่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ สำหรับการบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 0.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.4 ถึง 0.9) และการลงทุนภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.9 ถึง 2.4) อย่างไรก็ดี การลงทุนภาคเอกชนคาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -3.0 ถึง -2.5) เนื่องจากการหดตัวของการลงทุนด้านเครื่องจักรเครื่องมือโดยเป็นผลมาจากยอดขายรถยนต์สันดาปที่ลดลง ประกอบกับการเข้าถึงสินเชื่อที่ยากทำให้ผู้ประกอบการยังชะลอการตัดสินใจลงทุน ซึ่งต้องจับตาการปรับตัวของภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยอย่างใกล้ชิดในระยะต่อไป

ในด้านเสถียรภาพภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 0.4 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.2 ถึง 0.7) เนื่องจากราคาพลังงานในตลาดโลกปรับตัวลดลง สำหรับเสถียรภาพภายนอกประเทศ ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัด ในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะเกินดุล 10.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.0 ของ GDP

ในปี 2568 กระทรวงการคลังคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.5-3.5) โดยมี 4 ปัจจัยบวกหลัก ได้แก่ การบริโภคภาคเอกชน การส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.8 ถึง 3.8) ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวต่อเนื่องมูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.9 ถึง 4.9) สอดคล้องกับความต้องการสินค้าของตลาดโลกและเศรษฐกิจคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ภาคการท่องเที่ยวคาดว่าจะยังขยายตัวต่อเนื่อง ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 38.5 ล้านคน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนรายได้จากการท่องเที่ยวและส่งเสริมภาคบริการและภาคการผลิตที่เกี่ยวข้อง

การลงทุนในปี 2568 จะเป็นอีกหนึ่งเครื่องยนต์สำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจไทย โดยได้รับแรงขับเคลื่อนจาก 2 ปัจจัยสำคัญ ได้แก่ 1) การลงทุนภาคเอกชนที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.2 ถึง 3.2) จากการเร่งดำเนินโครงการขนาดใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยบีโอไอ ซึ่งมีมูลค่าขอรับการส่งเสริมสูงกว่า 1.14 ล้านล้านบาทในปี 2567 สูงสุดในรอบ 10 ปี และมีโครงการยื่นขอส่งเสริมกว่า 3,100 โครงการ ซึ่งคาดว่าจะทยอยลงทุนจริงภายใน 1-4 ปี หลังการอนุมัติ และ 2) การลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.9) จากความต่อเนื่องใน

การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนและการเร่งรัดโครงการสำคัญเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และ กระตุ้นการลงทุนต่อเนื่องในภาคเอกชน นอกจากนี้ แรงแหนุนจากเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2568 ยัง ส่งผลให้การบริโภคภาครัฐคาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.8 ถึง 1.8)

ด้านเสถียรภาพภายในประเทศ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปจะอยู่ที่ร้อยละ 0.9 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ ร้อยละ 0.4 ถึง 1.4) เติบโตขึ้นจากปีก่อนหน้าตามอุปสงค์ภายในประเทศที่ขยายตัวดี ขณะที่เสถียรภาพภายนอก ประเทศ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุล 13.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.4 ของ GDP (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 1.9 ถึง 2.9 ของ GDP) สะท้อนถึงศักยภาพที่เข้มแข็งของภาคต่างประเทศ และการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว

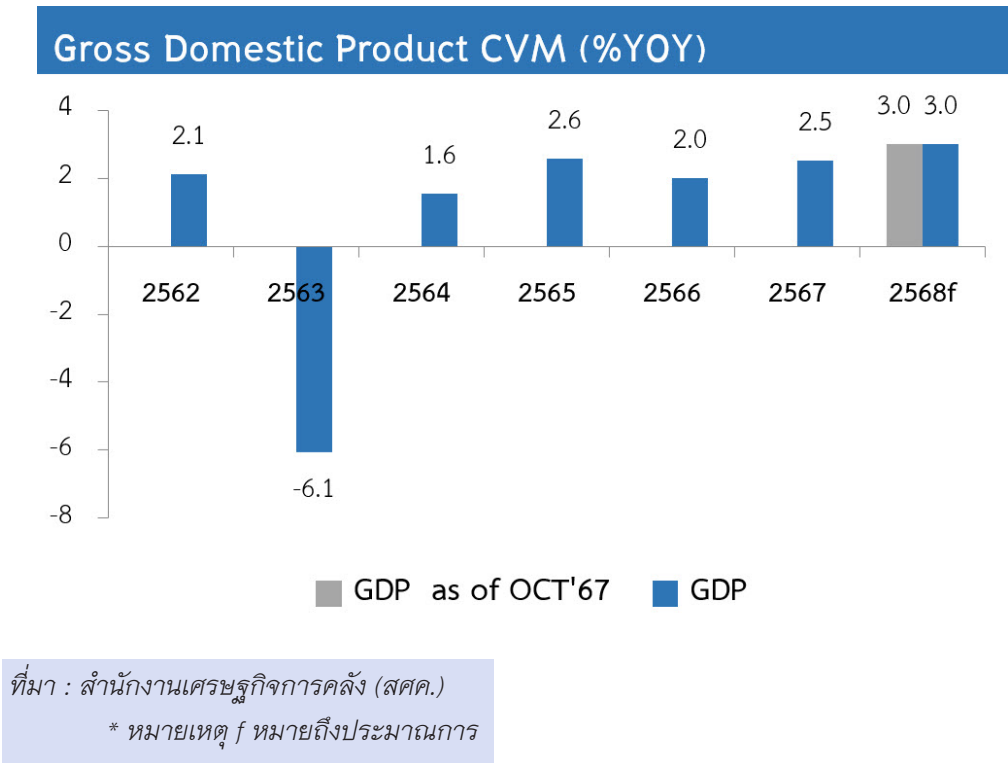
เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีโอกาสขยายตัวได้สูงกว่าร้อยละ 3.0 หากภาวะเศรษฐกิจทั้งในและนอก ประเทศเอื้ออำนวยรวมถึงมีการเร่งรัดและติดตามผลการดำเนินของนโยบายต่าง ๆ อย่างเต็มที่ ดังนี้ 1) การ เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2568 ทั้งรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนให้เป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน 2) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายของประชาชนผู้ได้รับสิทธิภายใต้โครงการเติม เงิน 10,000 บาท ผ่านดิจิทัลวอลเล็ต (ระยะที่ 3) เพื่อทำให้เม็ดเงินทั้งหมดถูกใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบ เศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่และทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจมากที่สุด 3) การเร่งรัดการลงทุนในโครงการบ้าน เพื่อคนไทยเพื่อให้เกิดการลงทุนตามแผนงาน 4) การกระตุ้นการท่องเที่ยวในภาพรวมและช่วงปลายปีที่ ประเทศไทยจะได้เป็นเจ้าภาพการแข่งขันมหกรรมกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 33 และ 5) การเร่งรัดโครงการ การลงทุนของภาคเอกชนหลังได้รับการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนแล้ว โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับ Data Center และ Cloud Region เพื่อให้เกิดเม็ดเงินลงทุนจริงสู่ระบบเศรษฐกิจและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับ โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศไทย ซึ่งหากสามารถผลักดันแนวทางการเร่งรัดได้เต็มศักยภาพแล้ว คาดว่าจะเพิ่มอัตราการขยายตัวได้อีกร้อยละ 0.5 ทำให้เศรษฐกิจไทยสามารถขยายตัวได้ถึงร้อยละ 3.5 ตาม กรอบบนของช่วงคาดการณ์

ทั้งนี้ กระทรวงการคลังจะมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการเติบโตที่เข้มแข็ง (Resilient Growth) ของประเทศไทยในปี 2568 โดยใช้เครื่องมือทางการคลังอย่างเต็มศักยภาพเพื่อผลักดันให้เศรษฐกิจไทยเติบโต อย่างยั่งยืน ควบคู่กับการดูแลประชาชนกลุ่มเปราะบางอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการ

แก้ไขปัญหานี้ครัวเรือนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการเงินในระดับครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมเดินหน้าผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจการเงิน (Financial Hub) เพื่อเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันบนเวทีเศรษฐกิจโลก

อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด อาทิ 1) แนวทางนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา และการตอบโต้ของประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ 2) การนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายสหรัฐอเมริกาที่เพิ่มขึ้นกับผลกระทบต่อภาคการผลิตของอุตสาหกรรมไทย 3) ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่จะเดินทางท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทย 4) ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในหลายภูมิภาคที่อาจสร้างความผันผวนและจำกัดการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย และ 5) ปัญหานี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทย ซึ่งอาจกระทบกำลังซื้อและการใช้จ่ายในระยะต่อไป

ภาพที่ 9 ประมาณการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

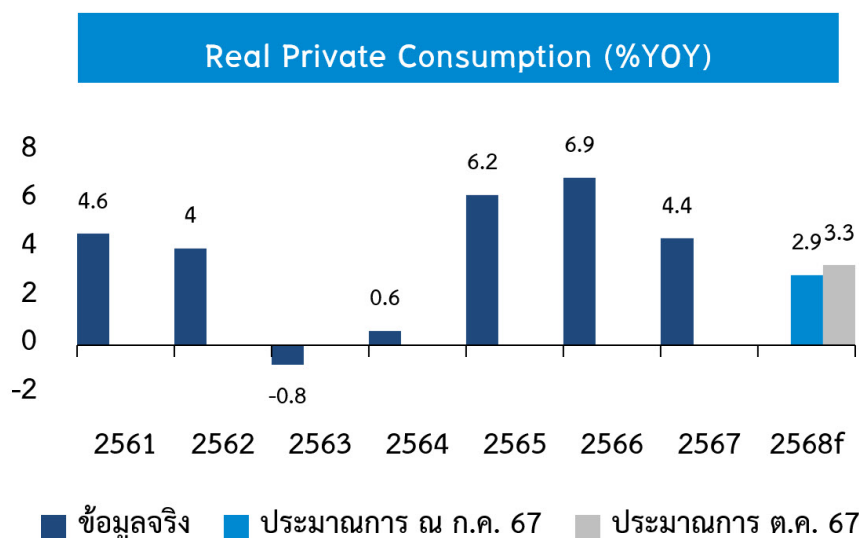
1. การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ประจำไตรมาสที่ 4 ปี 2567 การบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริงในรูปปริมาณลูกโซ่ขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ต่อปี ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการของรัฐบาลสอดคล้องกับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 6.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้าตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร การบริการด้านสุขภาพ และการบริการขนส่ง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ การใช้จ่ายในหมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัวร้อยละ 3.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่ม

เสื้อผ้าและรองเท้า และการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง อย่างไรก็ตาม การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 9.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน รวมทั้งปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับร้อยละ 6.9 ในปี 2566

สำหรับในปี 2568 การบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.3 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.8 ถึง 3.8) ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวดีต่อเนื่อง

ภาพที่ 10 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

2. การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

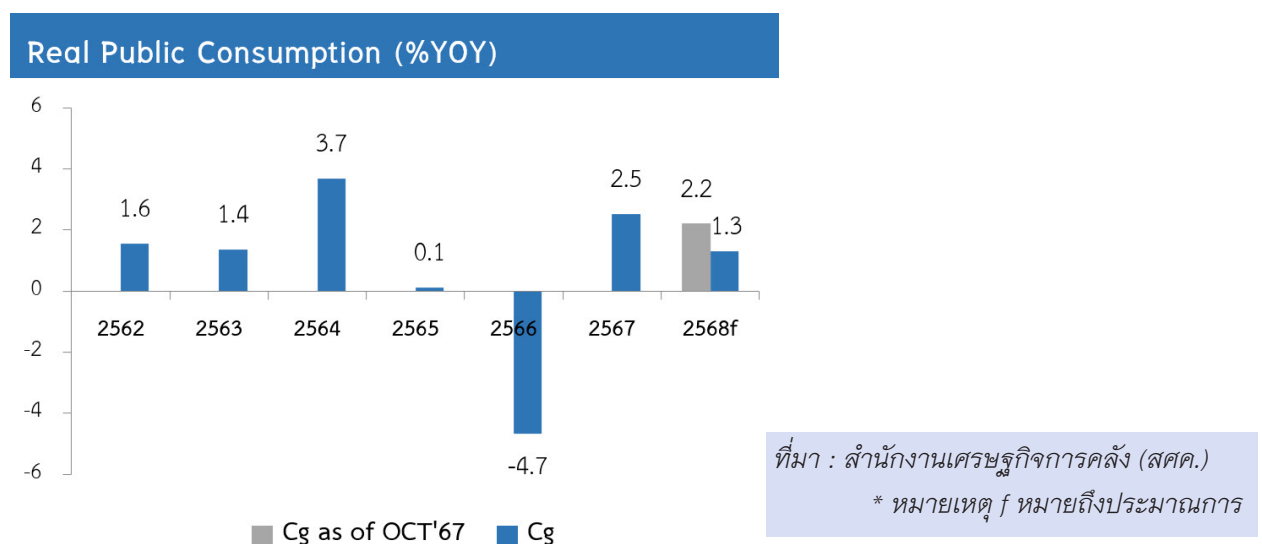
ในไตรมาส 4 ปี 2567 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 5.4 ชะลอลงจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสถัดก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากค่าตอบแทนแรงงานและค่าซื้อสินค้าและบริการที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 และ 10.6 ตามลำดับ ขณะที่รายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 13.1 โดยอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีในไตรมาส 4 ปี 2567อยู่ที่ร้อยละ 36.7 (สูงกว่าอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 19.9 ในไตรมาสถัดก่อนหน้า และร้อยละ 30.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2567 การบริโภคภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 2.5 เมื่อเทียบกับการหดตัวที่ร้อยละ -4.7 ในปี 2566 โดยขยายตัวตามกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 และกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รวมทั้งมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยส่วนใหญ่เป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำปีเพิ่มขึ้นของกองทุนและเงินหมุนเวียน และกระทรวงสาธารณสุข

ในปี 2568 สศค. คาดว่า การบริโภคภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน

ของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 0.8 ถึง 1.8) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายประจำ จำนวน 2.70 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 5.4 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายประจำในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จะเบิกจ่ายได้ 2.88 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 1.9 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 101.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำ โดยมีสาเหตุจากหมวดเงินเดือนและค่าตอบแทน หมวดค่าใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ และหมวดรายจ่ายเงินอุดหนุนที่มีแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ และการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 11 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาครัฐที่แท้จริง
แบบปริมาณลูกโซ่ ปี 2567

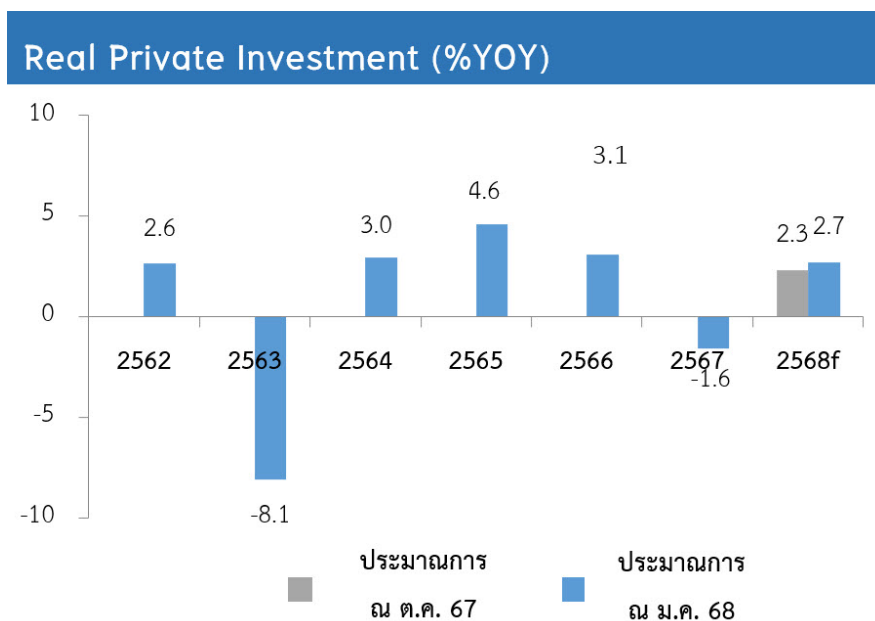
3. การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 หดตัวร้อยละ -2.1 ต่อปี ซึ่งหดตัวชะลอลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ -2.5 โดยเป็นการหดตัวทั้งด้านการก่อสร้างและด้านเครื่องมือเครื่องจักร โดยการลงทุนด้านการก่อสร้าง หดตัวที่ร้อยละ -3.9 หดตัวชะลอจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -6.0 โดยหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย ลดลงร้อยละ -7.8 เป็นผลจากพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภทลดลง ทั้งในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เทศบาล และ อบต. หมวดก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช้ที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ -0.4 ซึ่งเป็นการลดลงจากการก่อสร้างอาคารเพื่อการพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม การก่อสร้างที่ไม่ใช้ที่อยู่อาศัยประเภทการก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 12.3 ในส่วนการลงทุนในด้านเครื่องมือเครื่องจักร หดตัวร้อยละ -1.7 หดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนที่หดตัวร้อยละ -1.5 เนื่องจากการลงทุนในหมวดยานพาหนะทางบกที่ลดลงต่อเนื่อง สอดคล้องกับสถิติจำนวนรถจดทะเบียนใหม่ที่ลดลง โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน ขณะที่หมวดยานพาหนะอื่น ๆ ขยายตัวจากการ

ลงทุนเรือและเครื่องบินที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับหมวดเครื่องใช้สำนักงานขยายตัวจากกลุ่มสินค้า เช่น คอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สำหรับการตรวจวัดและช่วยในการมองเห็นและเครื่องใช้ไฟฟ้าในอาคาร เป็นต้น และหมวดเครื่องจักรอุตสาหกรรม ขยายตัวจากกลุ่มสินค้า ประเภทเครื่องจักรและเครื่องมือกลเฉพาะทาง และเครื่องจ่ายไฟและสายไฟ เป็นต้น

ในภาพรวมทั้งปี 2567 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริงหดตัวที่ร้อยละ -1.6 ซึ่งมีปัจจัยมาจากการหดตัวของด้านเครื่องมือเครื่องจักรที่หดตัวร้อยละ -1.5 รวมทั้งการหดตัวของด้านการก่อสร้าง ที่หดตัวร้อยละ -2.1 โดยเฉพาะหมวดก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัย หดตัวร้อยละ -6.1 และหมวดการก่อสร้างอื่น ๆ หดตัวที่ร้อยละ -1.3 สำหรับทั้งปี 2568 การลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.7 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ร้อยละ 2.2 ถึง 3.2) โดยมีปัจจัยบวกมาจากการเร่งดำเนินโครงการขนาดใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยบีโอไอ ซึ่งมีมูลค่าขอรับการส่งเสริมสูงกว่า 1.14 ล้านล้านบาทในปี 2567 สูงสุดในรอบ 10 ปี และมีโครงการยื่นขอส่งเสริมกว่า 3,100 โครงการ ซึ่งคาดว่าจะทยอยลงทุนจริงภายใน 1-4 ปีหลังการอนุมัติ และความต่อเนื่องในการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนและการเร่งรัดโครงการสำคัญเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และกระตุ้นการลงทุนต่อเนื่องในภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ยังควรติดตามปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยอย่างใกล้ชิด ได้แก่ แนวทางนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาและการตอบโต้ของประเทศต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายสหรัฐอเมริกาที่เพิ่มขึ้น และปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจของไทย ซึ่งอาจกระทบกำลังซื้อและการใช้จ่ายในระยะต่อไป

ภาพที่ 12 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนที่แท้จริง

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)
*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

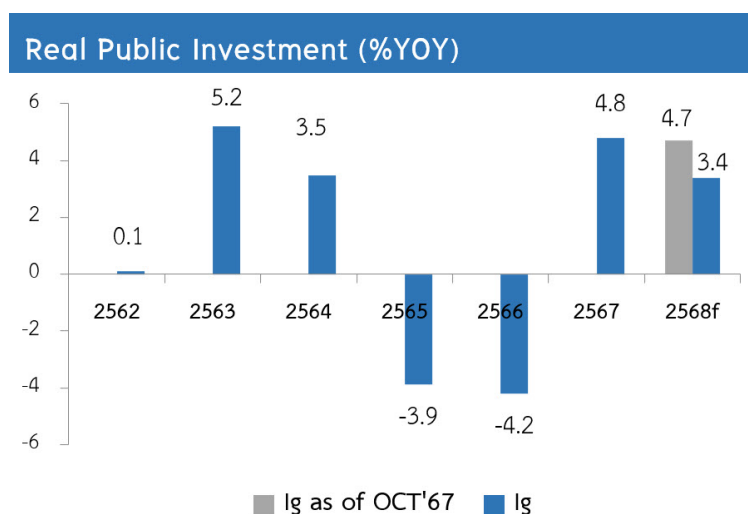
4. การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่

ในไตรมาส 4 ปี 2567 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 39.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันปีก่อน และขยายตัวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 25.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสำคัญจากการเร่งขึ้นของการลงทุนก่อสร้างและเครื่องจักรเครื่องมือ ทั้งนี้ อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาส 4 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 13.4 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 37.5 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 6.3 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

ในภาพรวมปี 2567 การลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่ขยายตัวร้อยละ 4.8 เมื่อเทียบกับการหดตัวที่ร้อยละ -4.2 ในปี 2566 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยส่วนใหญ่เป็นการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนที่เพิ่มขึ้นของกระทรวงมหาดไทย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน และงบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

ในปี 2568 สศค. คาดว่า การลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.9) ตามวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 3.75 ล้านล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยวงเงินรายจ่ายลงทุน จำนวน 9.08 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 12.4 ทั้งนี้ คาดว่ารายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จะเบิกจ่ายได้ 6.66 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 49.9 หรือคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 74.2 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน โดยมีสาเหตุจากหมวดครุภัณฑ์ หมวดที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หมวดเงินอุดหนุน และหมวดรายจ่ายอื่น ๆ มีแนวโน้มของอัตราการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าจากมาตรการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ตลอดจนแผนการใช้จ่ายงบประมาณผ่านโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจและโครงการอื่น ๆ ที่สำคัญตามนโยบายของรัฐบาล

ภาพที่ 13 ประเมินการอัตราการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐที่แท้จริงแบบปริมาณลูกโซ่
ปี 2567 และปี 2568

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.)

*หมายเหตุ f หมายถึงประมาณการ

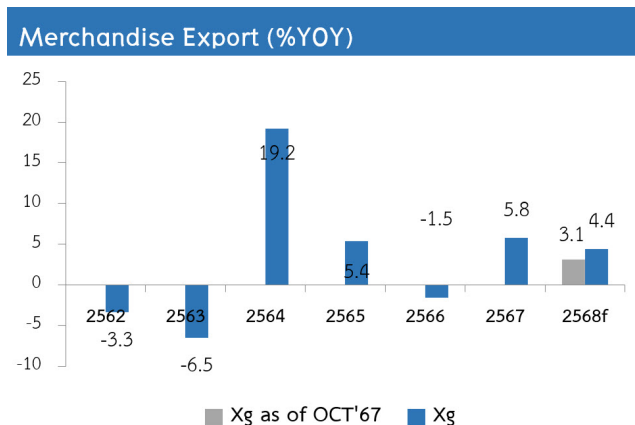
5. มูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 4 ปี 2567 มูลค่าการส่งออกสินค้ามีมูลค่า 76,660 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวร้อยละ 10.6¹ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งสูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส และเร่งจากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 8.9 สำหรับการขยายตัวในไตรมาสดังกล่าวมาจากกลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญ อาทิ ยาง ทุเรียน คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และเครื่องจักรและอุปกรณ์ เป็นสำคัญ ขณะที่กลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และรถกระบะ และรถบรรทุก เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในมิติตลาดคู่ค้าหลัก พบว่า การส่งออกไปยังตลาดคู่ค้าหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐฯ ที่ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 โดยขยายตัวที่ร้อยละ 17.2 ตลาดจีนขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 13.5 ตลาดอาเซียน (9) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 10.1 ตลาดสหภาพยุโรป (27) (ไม่รวมสหราชอาณาจักร) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 17.3 ตลาดสหราชอาณาจักรขยายตัวต่อเนื่อง ร้อยละ 35.3 ตลาดอินเดียขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 35.4 และตลาดญี่ปุ่นกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ที่ร้อยละ 1.2 อย่างไรก็ตาม สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกที่หดตัว อาทิ ตลาดออสเตรเลีย และตลาดฮ่องกง ที่ลดลงต่อเนื่องร้อยละ 11.7 และ 19.2 ตามลำดับ

ในภาพรวมทั้งปี 2567 (มกราคม – ธันวาคม 2567) การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 297,049 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยกลับมาขยายตัวร้อยละ 5.8 เมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 1.5 ในปีก่อนหน้า ซึ่งสินค้าที่ขยายตัว อาทิ ยาง เครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ยาง อาหารสัตว์ คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม เครื่องจักรและอุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เป็นต้น ขณะที่กลุ่มสินค้าในหมวดสำคัญที่หดตัว อาทิ ข้าว น้ำตาล แพงวงจรรวมและชิ้นส่วน และรถกระบะและรถบรรทุก เป็นต้น

ในขณะที่ปี 2568 สศค. คาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ จะขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.9 ถึง 4.9)² จากแนวโน้มการขยายตัวต่อเนื่องตามอุปสงค์ในตลาดโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปยังคงมีความอ่อนไหวสูงมากต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ยังคงต้องติดตามอย่างใกล้ชิดเนื่องจากยังมีความไม่แน่นอนทั้งรูปแบบและช่วงเวลาของการดำเนินการ

ภาพที่ 14 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ : อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้า
คิดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

1 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

2 มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

6. มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

ในไตรมาส 4 ปี 2567 มูลค่าการนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 71,309 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวที่ร้อยละ 10.7³ ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.3 ในไตรมาสก่อนหน้าโดยมีสาเหตุจากสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ที่ขยายตัวร้อยละ 5.1 อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น การนำเข้าสินค้าทุนที่ขยายตัวร้อยละ 12.5 อาทิ เครื่องจักรกลอื่นๆ และชิ้นส่วน หม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และอากาศยาน เรือ แท่น และรถไฟ เป็นต้นประกอบกับหมวดสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวต่อเนื่องจากร้อยละ 9.9 จากสินค้าในหมวดอาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม โทรศัพท์มือถือ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง เป็นสำคัญ ในขณะที่สินค้านำเข้าอื่น ๆ ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 69.4 ตามการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) และสินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ดที่ร้อยละ 85.7 และร้อยละ 26.4 ตามลำดับ

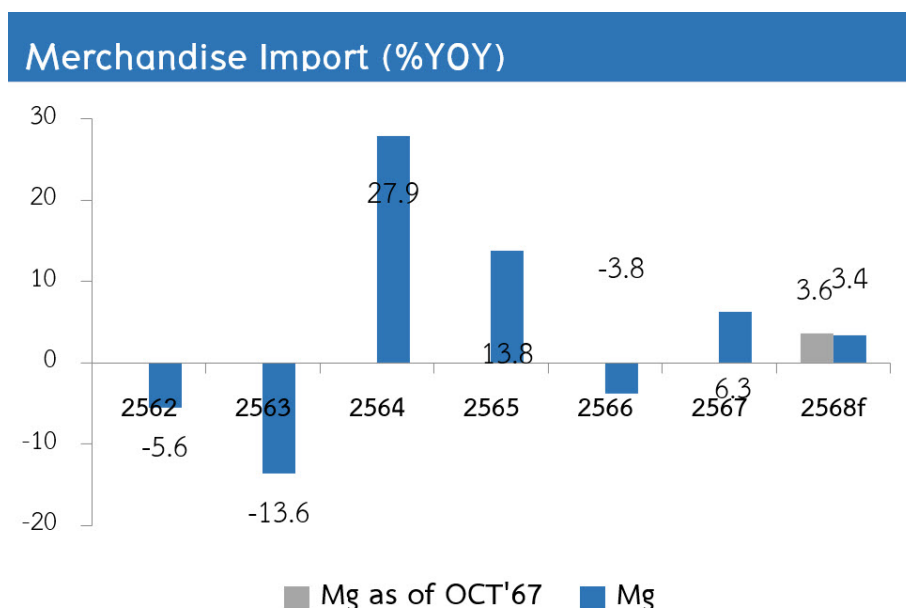
ในภาพรวมทั้งปี 2567 (มกราคม – ธันวาคม 2567) การนำเข้าสินค้ามีมูลค่า 277,775 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยขยายตัวร้อยละ 6.3 เมื่อเทียบกับการลดลงร้อยละ 3.8 ในปีก่อนหน้า ซึ่งมีสาเหตุจากการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นสำคัญ สินค้าทุน อาทิ คอมพิวเตอร์ และอากาศยาน เรือ แท่น และรถไฟ เป็นสำคัญ และสินค้านำเข้าอื่น ๆ อาทิ ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) เป็นสำคัญ

ในขณะที่ปี 2568 สศค. คาดว่ามูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ จะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4⁴ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.9 ถึง 3.9) สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้าของไทย

3 ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย

4 มูลค่าการส่งออกสินค้าตามระบบดุลการชำระเงิน (BOP basis) (คำนวณโดย สศค.)

ภาพที่ 15 ประเมินการอัตราการขยายตัวของมูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐ

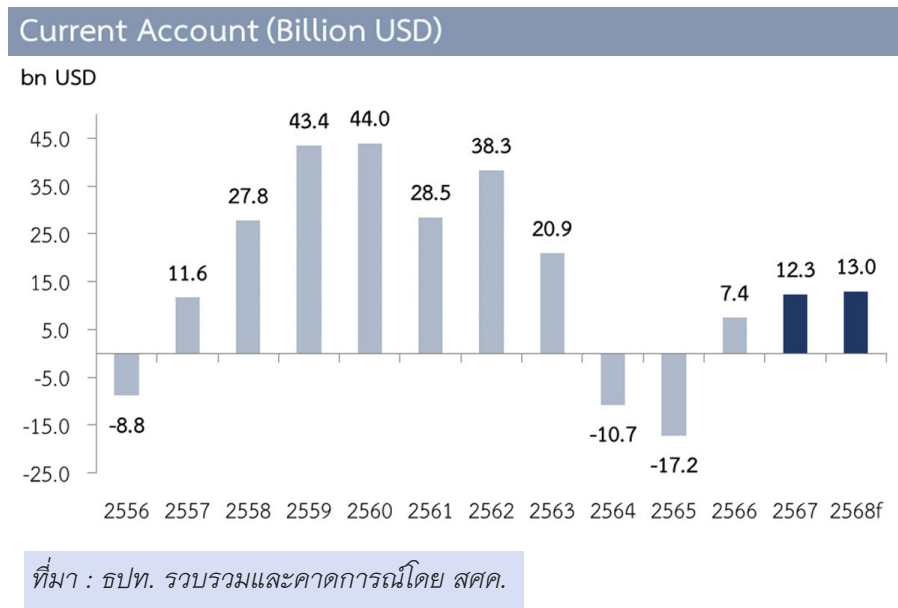
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

หมายเหตุ: อัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าสินค้า คัดจาก USD Term ตามระบบดุลการชำระเงิน

7. ดุลบัญชีเดินสะพัด

ดุลบัญชีเดินสะพัดในช่วงไตรมาสที่ 4 ปี 2567 เกินดุลทั้งสิ้น 5.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยที่ดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินเกินดุลทั้งสิ้น 5.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่ เกินดุล 5.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากมูลค่าการส่งออกที่ลดลงมากกว่ามูลค่าการนำเข้าที่ลดลงทางด้านดุลบริการ รายได้ และเงินโอนเกินดุลที่ 0.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขาดดุลที่ -3.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ จากแรงสนับสนุนภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ดุลบัญชีเดินสะพัดตั้งแต่ต้นปี 2567 เกินดุลทั้งสิ้น 12.3 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาพที่ 16 ประมาณการดุลบัญชีเดินสะพัด

ในปี 2568 คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลทั้งสิ้น 13.0 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.4 ของ GDP เกินดุลต่อเนื่องในอัตราที่ชะลอลดลงจากปี 2566 โดยคาดว่าดุลการค้าตามระบบดุลการชำระเงินจะเกินดุลทั้งสิ้น 23.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เกินดุลเพิ่มขึ้นจากปี 2567 โดยมีมูลค่าการนำเข้าที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นน้อยกว่าการขยายตัวของมูลค่าการส่งออก ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 มูลค่านำเข้าสินค้าในรูปดอลลาร์สหรัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.4 ที่เพิ่มตามการส่งออกที่คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 4.4 การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 สะท้อนถึงความแข็งแกร่งของภาคต่างประเทศและการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนเศรษฐกิจไทยในปี 2568 อย่างไรก็ดี ยังคงมีปัจจัยเสี่ยงจากอุปสงค์ในตลาดโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่ขยายตัวชะลอลดลงจากการดำเนินนโยบายการค้าของรัฐบาลของประธานาธิบดีไบเดน ที่อาจส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกในวงกว้าง สำหรับด้านดุลบริการ รายได้ และเงินโอนคาดว่าจะขาดดุลที่ -10.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ดี ประเมินว่ารายได้สุทธิจากการท่องเที่ยวจะยังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2568 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยจำนวน 38.5 ล้านคน

8. ประเมินการเงินเพื่อในปี 2567 และ ปี 2568

เงินเพื่อทั่วไปไทย เดือน ม.ค. 68 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.32 (YoY) โดยมีปัจจัยหลักจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นผลจากฐานราคาต่ำในปีก่อน และราคาสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่มปรับตัวสูงขึ้น จากราคาผลไม้สด เครื่องประกอบอาหาร และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมาอัตราเงินเพื่อทั่วไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.10 (MoM) ตามการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ปรับสูงขึ้นตามราคาสินค้าสำคัญโดยเฉพาะกลุ่มผักสด กลุ่มอาหารสำเร็จรูป กลุ่มเนื้อสัตว์ และกลุ่มเครื่องประกอบอาหาร ขณะที่หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.06 (MoM) ตามการสูงขึ้นของค่ากระแสไฟฟ้า ค่าเช่าบ้าน และของใช้ส่วนบุคคล เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออกแล้ว อัตราเงินเพื่อพื้นฐาน สูงขึ้นร้อยละ 0.83 (YoY) และเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สูงขึ้นร้อยละ 0.06 (MoM)

เมื่อดูองค์ประกอบของการเปลี่ยนแปลง (Contribution YoY) พบว่า หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยบวกที่ทำให้เงินเพื่อเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.78 โดยเป็นผลมาจากการสูงขึ้นของสินค้าในกลุ่มผลไม้สด กลุ่มเครื่องประกอบอาหาร และกลุ่มเครื่องดื่ม ไม่มีแอลกอฮอล์ ที่สูงขึ้นร้อยละ 5.52 3.30 และ 3.18 ตามลำดับ ขณะที่หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม เป็นปัจจัยบวกที่ทำให้เงินเพื่อเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 1.00 โดยเป็นผลมาจากการสูงขึ้นของสินค้าในหมวดพลังงาน หมวดพาหนะการขนส่งและการสื่อสาร และหมวดยาสูบ และเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ที่สูงขึ้นร้อยละ 4.25 2.09 และ 0.80 ตามลำดับ

ทั้งนี้ สศค. ได้พิจารณาข้อมูลสถานการณ์เงินเพื่อไทยล่าสุดร่วมกับแบบจำลองเงินเพื่อ Bottom-up Model เพื่อประมาณการอัตราเงินเพื่อไทย โดยคาดว่าอัตราเงินเพื่อทั่วไปและเงินเพื่อพื้นฐานเฉลี่ยทั้งปี 2568 มีแนวโน้มปรับลดลงเล็กน้อยเป็นร้อยละ 0.9 และ 1.0 ตามลำดับ จากปัจจัยการลดลงของราคาน้ำมันและฐานต่ำของปีก่อนเป็นสำคัญ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก 1) ราคาสินค้าในหมวดพลังงานที่ยังทรงตัว จากมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ อาทิ การตรึงราคาก๊าซหุงต้ม (LPG) ที่ 423 บาทต่อ 1 ถึง 15 กิโลกรัม และการตรึงราคาน้ำมันดีเซลที่ 33 บาทต่อลิตร ซึ่งในปี 2568 ราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลมีแนวโน้มปรับลดลงตามสถานการณ์ราคาน้ำมันในตลาดโลกและฐานะกองทุนน้ำมันที่ปรับตัวดีขึ้น 2) แนวโน้มราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในช่วงทั้งปี 2568 ที่เหลือมีแนวโน้มปรับตัวลดลงต่อเนื่อง 3) มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐและการฟื้นตัวจากภาคการท่องเที่ยว และ 4) ความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศ ทำให้ปริมาณผลผลิตและราคาผักและผลไม้ มีความผันผวนขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล

นอกจากนี้ ยังมีความปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อเงินเพื่อที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์โลก ความเสี่ยงของเศรษฐกิจโลกที่เปราะบาง สงครามการค้าระหว่างสหรัฐและจีน อาจส่งผลให้อุปสงค์โลกชะลอตัว รวมถึงนโยบายสนับสนุนค่าครองชีพโดยเฉพาะค่าพลังงานและค่าเดินทางตามแนวทางนโยบายของภาครัฐ

ทั้งนี้ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ กำลังดำเนินการปรับปรุงระบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภค จากปีฐาน 2562 ให้เป็นปีฐาน 2566 ทำให้การดาวน์โหลดข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคในรูปแบบ excel ตั้งแต่ปี 2519 – ปัจจุบัน ยังไม่พร้อมให้บริการ

Thailand's Key Economic Indicators

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2566	2567						
		Q1	Q2	Q3	Q4	พ.ย.	ธ.ค.	YTD
ภาวะเศรษฐกิจภายนอก								
ราคาน้ำมันดิบ Dubai (ดอลลาร์สหรัฐ/บาร์เรล) /7	82.0	81.6	85.0	78.4	76.0	72.8	73.3	80.3
อัตราดอกเบี้ย Federal Fund (%) /7	5.25-5.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.50-4.75	4.25-4.50	4.25-4.50	4.25-4.50
ด้านอุปสงค์								
การบริโภคภาคเอกชน								
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับราคาคงที่ (%YoY)/1	-2.0	1.5	4.2	7.0	3.4	2.8	6.9	4.0
ปริมาณจำหน่ายรถยนต์นั่งจดทะเบียนใหม่ (%YoY)/13	3.6	-18.0	-23.2	-20.6	-28.4	-30.1	-27.5	-22.1
ปริมาณรถจักรยานยนต์จดทะเบียนใหม่ (%YoY)/12	4.6	-10.2	-7.6	-11.8	-1.8	-4.5	-5.0	-8.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	-0.6	-0.8	0.7	3.4	5.0	1.2	5.4	2.0
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคต่อเศรษฐกิจโดยรวม (ระดับ)/5	56.7	63.2	60.5	56.5	56.9	56.9	57.9	59.3
การลงทุนภาคเอกชน								
ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY)/14	3.9	16.6	1.0	10.2	13.0	-5.1	28.3	10.1
ปริมาณรถยนต์เชิงพาณิชย์จดทะเบียนใหม่(YoY)/13	-18.2	-24.8	-22.3	-18.7	-18.5	-20.7	-16.2	-21.4
ภาษีจากการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์รวม (%YoY)/1	-2.4	-11.5	-4.1	-3.6	-0.9	-0.6	18.4	-3.4
ปริมาณจำหน่ายปูนซีเมนต์ (%YoY) /14	1.2	-9.1	-8.9	4.8	15.7	17.8	14.7	0.1
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (%YoY) /4	0.1	-1.1	-0.4	0.6	0.4	0.4	0.4	-0.1
การค้าระหว่างประเทศ								
มูลค่าการส่งออก (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร/4	285.1	71.0	74.3	77.9	27.2	25.6	24.8	300.8
(%YoY) /4	-0.8	-0.3	4.3	7.5	10.5	8.2	8.7	5.4
ราคาสินค้าส่งออก (%YoY) /4	1.2	1.3	1.7	1.3	1.2	1.1	1.2	1.4
ปริมาณการส่งออก (%YoY)/14	-2.0	-1.5	2.6	6.1	10.5	7.0	11.3	4.3
มูลค่าการนำเข้า (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ) ระบบศุลกากร/4	288.5	75.5	75.1	78.6	28.0	25.8	24.8	307.8
(%YoY) /4	-4.2	3.9	2.2	10.7	10.2	0.9	14.9	6.3
ราคาสินค้านำเข้า (%YoY) /4	-0.8	-1.1	2.3	1.6	1.6	1.4	2.5	1.1
ปริมาณการนำเข้า (%YoY) /14	-3.3	5.0	-0.2	8.9	8.5	-0.6	12.1	5.2
ดุลการค้า (พณีสถิติดอลลาร์สหรัฐ); ระบบศุลกากร/4	-3.4	-4.5	-0.8	-0.7	-0.8	-0.2	-0.0	-7.0

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2566	2567						
		Q1	Q2	Q3	Q4	พ.ย.	ธ.ค.	YTD
ด้านอุปทาน								
ภาคการเกษตร								
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร (%YoY) /6	2.1	-3.3	-1.8	-1.0	1.0	1.6	2.9	-1.0
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร (%YoY) /6	-2.1	5.3	11.0	7.4	8.3	8.0	5.4	7.7
รายได้เกษตรกรที่แท้จริง (%YoY) /14	-0.4	2.5	8.2	5.2	7.0	8.3	6.7	5.8
การจ้างงานภาคเกษตร (%YoY)/3	1.1	-5.2	-4.8	-3.4	-3.6	-3.0	-3.8	-4.2
ภาคอุตสาหกรรม								
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (%YoY) /9	-3.8	-3.6	-0.2	-1.1	n.a.	-3.6	n.a.	-1.8
มูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /4	-9.7	4.7	9.0	19.7	13.9	14.0	20.4	12.3
ปริมาณการนำเข้าวัตถุดิบในรูปดอลลาร์สหรัฐ (%YoY) /14	-11.9	3.1	5.9	15.0	8.5	10.0	16.8	8.9
อัตรการใช้กำลังการผลิต (%) /9	59.6	60.4	57.7	58.3	n.a.	57.6	n.a.	58.7
การจ้างงานภาคอุตสาหกรรม (%YoY) /3	0.3	1.4	1.8	0.2	-1.7	-0.9	5.9	1.1
ดัชนีความเชื่อมั่นภาคอุตสาหกรรม (ระดับ)/8	92.6	91	88.7	88	89.1	91.4	90.1	89.5
ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME (SMESI)/15	53.2	53.9	52.8	49.6	52.2	53.0	53.9	52.4
ภาคบริการ								
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ(ล้านคน)/10	28.15	9.37	8.13	8.59	2.63	3.15	3.63	35.54
(%YoY) /14	154.4	43.5	26.3	21.1	21.9	19.5	11.2	26.3
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย (%YoY)/10	22.7	8.6	13.0	6.6	5.2	5.0	7.3	8.5
การจ้างงานภาคบริการ (%YoY) /3	2.8	2.1	1.2	2.1	-3.6	0.8	0.9	1.6
ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ								
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลก (Global composite PMI) (ระดับ)/16	51.7	52.0	53.0	52.4	52.4	52.4	52.6	52.5
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลกภาคการผลิต (Global Manufacturing PMI) (ระดับ)/16	49.2	50.3	50.7	49.3	49.7	50.0	49.6	50.0
ดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อของโลกภาคบริการ (Global Service PMI) (ระดับ)/16	52.3	52.4	53.3	53.3	53.3	53.1	53.8	53.1

ตารางเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจรายเดือน	2566	2567						
		Q1	Q2	Q3	Q4	พ.ย.	ธ.ค.	YTD
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจต่างประเทศ								
อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ย (บาท/ดอลลาร์สหรัฐ)/2	34.8	35.7	36.7	34.8	-0.9	34.45	34.0	35.4
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	7.4	3.4	1.1	2.2	n.a.	2.0	n.a.	9.4
ทุนสำรองทางการ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	224.5	223.4	224.3	243	238.6	237.5	237.0	237.0
ฐานะซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าสุทธิ (พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)/2	30.1	29.6	28.6	26.0	25.9	27.0	25.1	25.1
เสถียรภาพทางเศรษฐกิจในประเทศ								
อัตราการว่างงาน (%) /3	1.0	1.0	1.1	1.0	1.0	0.9	0.8	1.0
สัดส่วนผู้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานสะสมต่อจำนวนผู้ประกันตนม.33 (%)	1.74	1.84	1.92	1.82	1.8	1.90	1.81	1.81
ดัชนีราคาผู้ผลิต (%YoY) /4	-2.4	1.2	3.7	1.7	-1.4	-0.1	0.9	1.6
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%YoY) /4	1.23	-0.78	0.78	0.6	0.83	0.95	1.23	0.40
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%YoY) /4	1.27	0.44	0.38	0.64	0.77	0.80	0.79	0.56
หนี้สาธารณะต่อ GDP(%) /1	61.9	63.7	63.4	63.3	64.0	64.4	n.a.	64.4

เครื่องชี้ภาคการคลัง	FY2567	FY2567				FY2568			
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	พ.ย.	ธ.ค.	FY/YTD
รายจ่ายปีปัจจุบัน (พันล้านบาท)	3,396.0	910.1	570.7	1,056.2	858.8	1,160.6	274.6	331.1	1,160.6
%YoY	10.00	-7.3%	-19.6%	42.3%	31.3%	27.5%	42.3%	24.8%	27.5%
รายจ่ายประจำ (พันล้านบาท)	2,829.3	859.1	529.5	883.2	557.6	1,035.4	252.2	309.6	1,035.4
%YoY	8.40	0.0%	-11.8%	41.2%	6.1%	20.5%	38.8%	21.7%	20.5%
รายจ่ายลงทุน (พันล้านบาท)	566.6	51.1	41.2	173	301.3	125.2	22.4	21.5	125.2
%YoY	18.50	-58.6%	-62.3%	48.1%	134.2%	145.2%	98.2%	98.1%	145.2%
รายจ่ายปีก่อน (พันล้านบาท)	146.4	53.6	36.5	22.2	34.2	101.2	35.6	33.6	101.2
%YoY	-15.8%	-9.1%	-18.1%	-20.6%	-19.7%	88.9	69.9 %	94.4%	88.9
รายจ่ายรวม (พันล้านบาท)	3,542.4	963.8	607.2	1078.4	893.1	1,261.8	310.1	364.8	1,261.8
%YoY	8.6%	-7.4%	-19.5%	40.0%	28.2%	30.9%	45.0%	29.1%	30.9%

ที่มา:

^{1/}กระทรวงการคลัง ^{2/}ธนาคารแห่งประเทศไทย ^{3/}สำนักงานสถิติแห่งชาติ ^{4/}กระทรวงพาณิชย์ ^{5/}มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

^{6/}สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ^{7/}Reuters ^{8/}สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ^{9/}สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

^{10/}กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ^{11/}กรมจัดเก็บประกอบด้วยกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ^{12/}กรมการขนส่งทางบก

^{13/}บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ^{14/}คำนวณโดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

^{15/}สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ^{16/}CEIC

ภาคการคลัง

รายงานสรุปสถานการณ์ด้านการคลัง

ไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ 2568

(ตุลาคม – ธันวาคม 2567)

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายจำนวน 3,752,700 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 19.4 ของ GDP¹ โดยเป็นการจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล (Expansionary Fiscal Policy) จำนวน 865,700 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2567 หรือคิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยแบ่งออกเป็น รายจ่ายประจำ 2,680,437 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 115,568 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.5 รายจ่ายลงทุน 932,362 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 124,682 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 15.4 และรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ 150,100 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณปีที่แล้ว 31,780 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 26.9

ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 614,557 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 14,133 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.4 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 8,892 ล้านบาท หรือร้อยละ -1.4 สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณรวมสามารถเบิกจ่ายได้ทั้งสิ้น 1,261,839 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า 298,087 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 30.9 โดยรายจ่ายปีปัจจุบันเบิกจ่ายได้จำนวน 1,160,635 ล้านบาท สูงกว่าปีก่อน 250,473 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 27.5 หรือเมื่อเปรียบเทียบกับวงเงินงบประมาณคิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 30.9 ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 649,004 ล้านบาท

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 มีจำนวน 11,845,610 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 63.9 ของ GDP ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 99.0 และ (2) หนี้สาธารณะคงค้างแบ่งตามอายุคงเหลือเป็นหนี้ระยะยาวถึงร้อยละ 86.9 ทำให้มีความเสี่ยงด้านการผิดนัดชำระหนี้อยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากรัฐบาลสามารถออกขายพันธบัตรใหม่เพื่อชำระหนี้เดิมที่ครบกำหนดชำระได้ นอกจากนี้ หนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 70 ของ GDP

1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) ปี 2568 เท่ากับ 19,309,900 ล้านบาท ที่มา งบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 สำนักงบประมาณ

ผลการดำเนินนโยบายการคลังในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

1. ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาล

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ จำนวน 614,557 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 14,133 ล้านบาท หรือร้อยละ 2.4 แต่ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 8,892 ล้านบาท หรือร้อยละ -1.4 ทั้งนี้ ผลการจัดเก็บรายได้ แยกตามหน่วยงานจัดเก็บสรุปได้ ดังนี้

กรมสรรพากร

จัดเก็บรายได้รวม 470,348 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 3,963 ล้านบาท หรือร้อยละ 0.8 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 2.8 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม จัดเก็บได้ 240,650 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 7,135 ล้านบาท หรือร้อยละ 3.1 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 4.2 โดยภาษีมูลค่าเพิ่มจากการจัดเก็บในประเทศสูงกว่าประมาณการ 12,026 ล้านบาท หรือร้อยละ 8.9 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 12.1 ขณะที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าต่ำกว่าประมาณการ 4,891 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.9 แต่ต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 6.0 อย่างไรก็ดี มีภาษีที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการที่สำคัญ คือ ภาษีเงินได้นิติบุคคล จัดเก็บได้ 120,513 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 5,424 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.3 และต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 1.8 จากภาษีเงินได้จากประมาณการกำไรสุทธิ (ภ.ง.ด. 51)

กรมสรรพสามิต

จัดเก็บรายได้รวม 122,777 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 4,777 ล้านบาท หรือร้อยละ 4.0 แต่ต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 1.4 โดยภาษีที่จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการ คือ ภาษีเบียร์ จัดเก็บได้ 22,953 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 2,953 ล้านบาท หรือร้อยละ 14.8 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 7.2 เนื่องจากปริมาณเบียร์ที่ชำระภาษีสูงกว่าประมาณการ

กรมศุลกากร

จัดเก็บรายได้รวม 28,903 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการ 1,897 ล้านบาทหรือร้อยละ 6.2 และต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 4.3 เนื่องจากค่าเงินบาทแข็งค่ากว่าสมมติฐานที่ใช้ทำประมาณการ ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2568 ในรูปดอลลาร์สหรัฐสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 8.2 แต่ในรูปเงินบาทต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 0.3 ขณะที่มูลค่าการนำเข้าที่ชำระอากรต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 1.5

รัฐวิสาหกิจ

นำส่งรายได้รวม 51,938 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 15,533 ล้านบาทหรือร้อยละ 42.7 และต่ำกว่าปีก่อนร้อยละ 18.4 เนื่องจากรัฐวิสาหกิจบางแห่งมีการนำส่งรายได้เหลือมาจากปีก่อน

หน่วยงานอื่น

จัดเก็บรายได้รวม 50,829 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 10,064 ล้านบาท หรือร้อยละ 24.7 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 27.1 จากการจัดเก็บรายได้ของ (1) ส่วนราชการอื่น จัดเก็บรายได้รวม 43,754 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 9,929 ล้านบาท หรือร้อยละ 29.4 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 32.2 เนื่องจากมีการนำส่งเงินส่วนเกินจากการจำหน่ายพันธบัตรจากการกู้เงินเพื่อการชดเชย (2) กรมธนารักษ์ จัดเก็บรายได้รวม 7,075 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ 135 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.9 และสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 2.8

ตารางที่ 7 ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2568		เปรียบเทียบปีนี้กับประมาณการตามเอกสารงบประมาณ	
	(ต.ค. – ธ.ค. 67)	เปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปี	จำนวน	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
1. กรมสรรพากร	470,348	2.8	3,963	0.8
2. กรมสรรพสามิต	122,777	(1.4)	4,777	4.0
3. กรมศุลกากร	28,903	(4.3)	(1,897)	(6.2)
รวมรายได้ 3 กรมจัดเก็บ	622,028	1.6	6,843	1.1
4. รัฐวิสาหกิจ	51,938	(18.4)	15,533	42.7
5. หน่วยงานอื่น	50,829	27.1	10,064	24.7
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	724,795	1.3	32,440	4.7
หัก	110,238	19.5	18,307	19.9
รวมรายได้สุทธิ (Net)	614,557	1.4	14,133	2.4

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

2. ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

การเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67) จำนวน 1,261,839 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 298,087 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 30.9 ประกอบด้วย (1) รายจ่ายปัจจุบัน เบิกจ่ายได้จำนวน 1,160,635 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 30.9 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 (3,752,700 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 250,473 ล้านบาท หรือร้อยละ 27.5 และ (2) รายจ่ายปีก่อน เบิกจ่ายได้จำนวน 101,204 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 36.8 ของวงเงินรายจ่ายปีก่อน (275,015 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน 47,614 ล้านบาท หรือร้อยละ 88.8 ต่อปี ทั้งนี้ รายจ่ายปัจจุบันจำนวน 1,160,635 ล้านบาท ประกอบด้วย (1.1) รายจ่ายประจำ เบิกจ่ายได้จำนวน 1,035,456 ล้านบาท คิดเป็นอัตรารายจ่ายร้อยละ 37.1 ของวงเงินงบประมาณ

ประมาณรายจ่ายประจำ สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 176,353 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.5 ต่อปี และ (1.2) รายจ่ายลงทุน เบิกจ่ายได้จำนวน 125,179 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 13.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน สูงกว่าช่วงเดียวกันปีก่อน 74,120 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 145.2 ต่อปี โดยมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญมาจากการเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญ เช่น รายจ่ายชำระหนี้ของกระทรวงการคลัง จำนวน 198,068 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 89,633 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน 73,827 ล้านบาท เงินอุดหนุนของสำนักงานประกันสังคม จำนวน 59,710 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 57,981 ล้านบาท เงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 52,097 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของสำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง จำนวน 30,146 ล้านบาท เงินอุดหนุนของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 29,416 ล้านบาท งบรายจ่ายอื่นของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 27,141 ล้านบาท และงบลงทุนของกรมชลประทาน จำนวน 12,194 ล้านบาท เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการเบิกจ่ายงบกลางรายการที่สำคัญ เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ จำนวน 104,070 ล้านบาท ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 27,891 ล้านบาท เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ จำนวน 22,763 ล้านบาท เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จำนวน 1,000 ล้านบาท และเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 5,480 ล้านบาท เป็นต้น

ตารางที่ 8 ผลการเบิกจ่ายงบประมาณในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

ประเภทรายจ่าย (หน่วย: ล้านบาท)	วงเงิน งบประมาณ รายจ่าย	ปีงบประมาณ		
		2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี	ร้อยละต่อ วงเงิน งบประมาณ
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	3,752,700	1,160,635	27.5	30.9
1.1 รายจ่ายประจำ	2,680,437	1,035,456	20.5	37.1
1.2 รายจ่ายลงทุน	932,362	125,179	145.2	13.0
2. รายจ่ายปีก่อน	275,015	101,204	88.8	36.8
3. รายจ่ายรวม (1+2)	4,027,715	1,261,839	30.9	31.3

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

3. ฐานะการคลังในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67) พบว่า รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังจำนวน 612,835 ล้านบาท และมีการเบิกจ่ายงบประมาณรวมทั้งสิ้น 1,261,839 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 649,004 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่เกินดุล 21,725 ล้านบาท ทำให้ดุลเงินสดก่อนกู้ขาดดุลจำนวน 627,279 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้บริหารเงินสดให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินโดยขอสินเชื่อการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรจำนวน 412,753 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลจำนวน 214,526 ล้านบาท และส่งผลให้เงินคงคลังในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 มีจำนวน 299,575 ล้านบาท

ตารางที่ 9 ฐานะการคลังในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ต.ค. – ธ.ค. 67)

(หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2568	ปีงบประมาณ 2567	จำนวน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละต่อปี
1. รายได้	612,835	622,650	(9,815)	(1.6)
2. รายจ่าย	1,261,839	963,752	298,087	30.9
3. ดุลเงินงบประมาณ	(649,004)	(341,102)	(307,902)	(90.3)
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	21,725	(8,338)	30,063	360.6
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(627,279)	(349,440)	(277,839)	(79.5)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	412,753	20,000	392,753	1,963.8
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(214,526)	(329,440)	114,914	34.9
8. เงินคงคลังต้นงวด	514,101	539,056	(24,955)	(4.6)
9. เงินคงคลังปลายงวด	299,575	209,616	89,959	42.9

ที่มา : กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง

4. หนี้สาธารณะ

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 มีจำนวน 11,845,610 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 63.9 ของ GDP โดยเป็น (1) หนี้รัฐบาลจำนวน 10,510,067 ล้านบาท (2) หนี้รัฐวิสาหกิจจำนวน 1,051,502 ล้านบาท (3) หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) จำนวน 500,358 ล้านบาท และ (4) หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐจำนวน 111,915 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ระดับหนี้สาธารณะคงค้างยังอยู่ในระดับที่มีเสถียรภาพ สะท้อนได้จาก (1) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ในประเทศถึงร้อยละ 90.0 ของหนี้สาธารณะคงค้าง (2) หนี้สาธารณะคงค้างเป็นหนี้ระยะยาวแบ่งตามอายุคงเหลือร้อยละ 86.9 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และ (3) สัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อ GDP ยังอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังที่ไม่เกินร้อยละ 70.0 ของ GDP

ตารางที่ 10 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567

หนี้สาธารณะคงค้าง (หน่วย: ล้านบาท)	ณ สิ้นเดือน ธ.ค. 67	% of GDP
1. หนี้รัฐบาล	10,510,067	56.7
2. หนี้รัฐวิสาหกิจ	1,051,502	5.7
3. หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน)	500,358	2.7
4. หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ	111,915	0.6
หนี้สาธารณะรวม	11,845,610	63.9

หมายเหตุ: สัดส่วนต่อ GDP คำนวณโดย สบн.

ที่มา : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

ภาคการเงิน

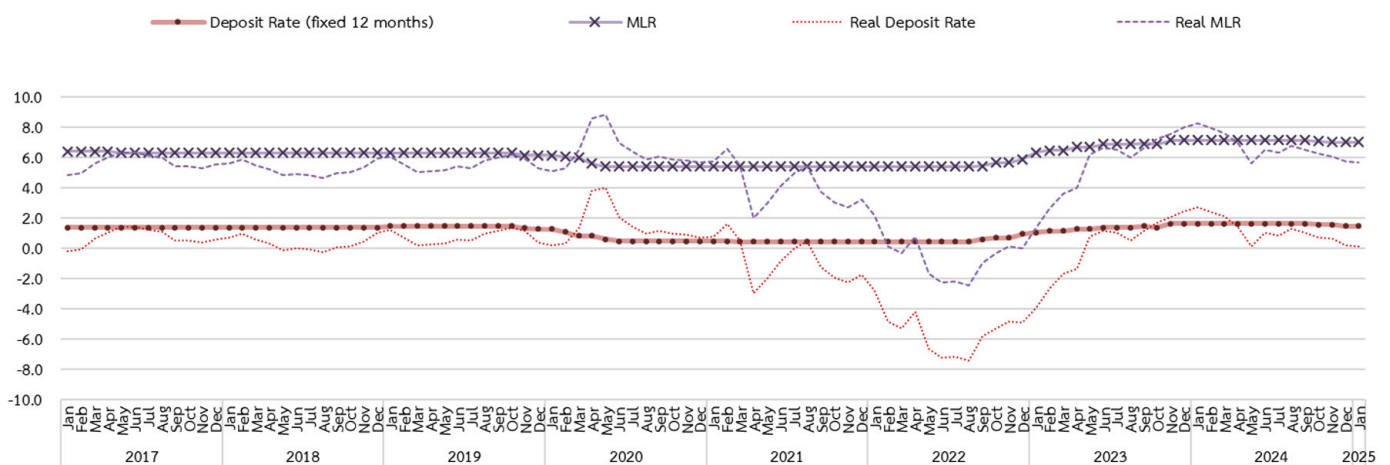
รายงานภาวะเศรษฐกิจการเงินไทยในไตรมาส 4 ปี 2567

- ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้คงที่ โดยอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำระยะเวลา 1 ปี เหลือของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 1.54 ต่อปี และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR เหลือของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง ลดลงจากไตรมาสก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 7.05 ต่อปี (ภาพที่ 20) ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่ากรอบเงินเป้าหมาย ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่แท้จริง¹ ณ เดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 0.16 ต่อปี ขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงอยู่ที่ร้อยละ 5.71 ต่อปี

- ในปี 2568 คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงทรงตัว ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ซึ่งเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ 2.7 และ 2.9 ในปี 2567 และ 2568 ตามลำดับ โดยได้รับแรงสนับสนุนต่อเนื่องจากการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชน รวมทั้งการส่งออกสินค้าหมวดอิเล็กทรอนิกส์และหมวดเครื่องจักรที่มีแนวโน้มดีขึ้นตามวัฏจักรสินค้าเทคโนโลยี นอกจากนี้ การฟื้นตัวของรายได้ครัวเรือนยังไม่ทั่วถึง มองไปข้างหน้า แนวนโยบายของประเทศเศรษฐกิจหลักมีความไม่แน่นอนสูง โดยล่าสุด ณ เดือนธันวาคม 2567 คณะกรรมการฯ มีมติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 2.25 ต่อปี ในการประชุมครั้งที่ 6/2567 โดยเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกับศักยภาพ เงินเฟ้อที่โน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมาย และการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว รวมทั้งรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงินในการรองรับความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่สูงขึ้น

1 คำนวณโดยนำอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเหลือ หักอัตราเงินเฟ้อในช่วงเดียวกัน

ภาพที่ 20 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

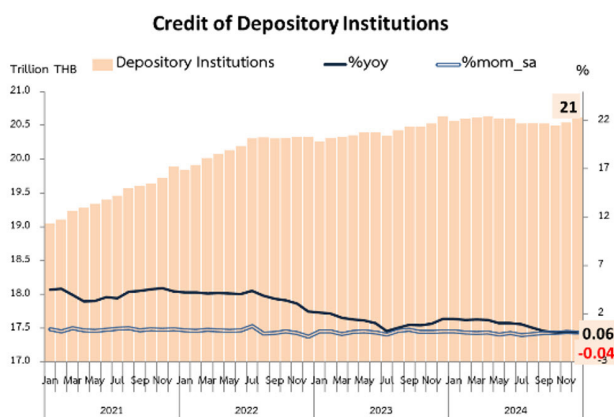

ที่มา: ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

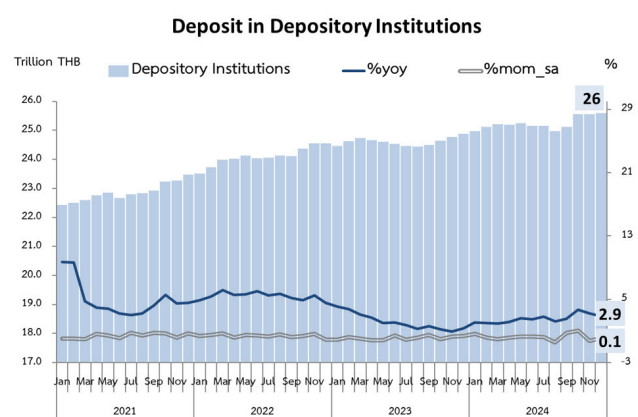
• ยอดคงค้างสินเชื่อในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน² (Credit of Depository Institutions) ณ สิ้นเดือน ธันวาคม 2567 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 21) โดยสถาบันการเงินที่รับฝากเงินมียอดคงค้างของสินเชื่อจำนวน 20.63 ล้านล้านบาท คิดเป็นการหดตัวที่ร้อยละ -0.04 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.18 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์ตามผู้ให้สินเชื่อพบว่าสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์มีการหดตัวในอัตราที่เร่งขึ้น ขณะที่สินเชื่อในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง ทางด้านยอดคงค้างเงินรับฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงิน (Deposit in Depository Institutions) ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 22) มียอดคงค้างของเงินฝากจำนวน 25.62 ล้านล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวที่ร้อยละ 2.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาล) โดยเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์มีการขยายตัวในอัตราที่เร่งขึ้น ขณะที่เงินฝากในสถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง

2 ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ สหกรณ์ออมทรัพย์ และกองทุนรวมตลาดเงิน

ภาพที่ 21 สินเชื่อในสถาบันรับฝากเงิน

ภาพที่ 22 เงินฝากในสถาบันรับฝากเงิน

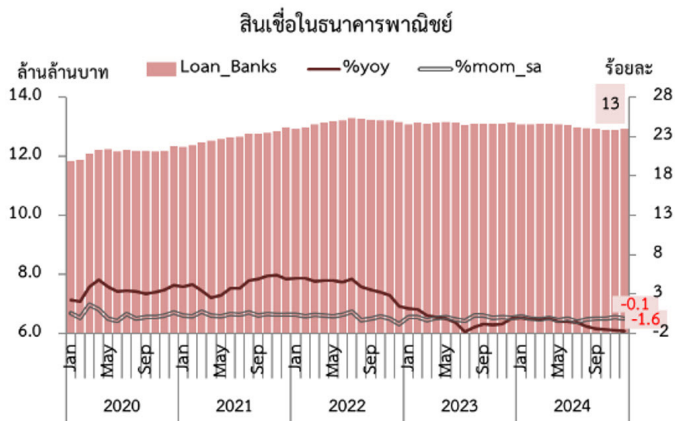
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

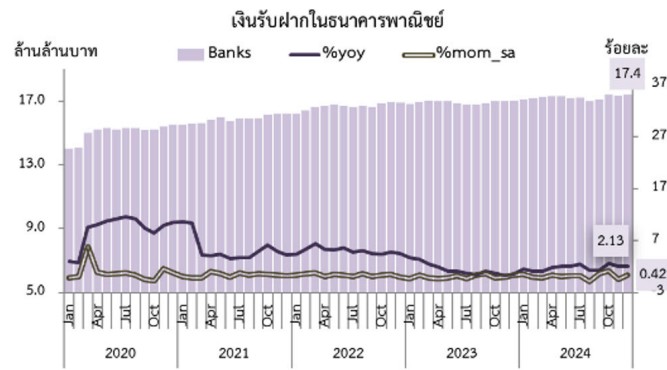
• หากพิจารณาตามประเภทของสถาบันการเงินพบว่ายอดคงค้างสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 23) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดคงค้างสินเชื่อจำนวน 12.94 ล้านล้านบาท หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -1.67 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.21 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) ขณะเดียวกันยอดเงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์หดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 24) โดยธนาคารพาณิชย์มียอดเงินรับฝากคงค้างจำนวน 17.44 ล้านล้านบาท ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 2.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 1.1 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) • เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนกันยายน 2567 พบว่า สินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน (ภาพที่ 25) โดยสินเชื่อที่ให้แกภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.5 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นร้อยละ -0.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.78 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 48.5 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.96 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังขจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

ภาพที่ 23 สินเชื่อในธนาคารพาณิชย์

ภาพที่ 24 เงินรับฝากในธนาคารพาณิชย์

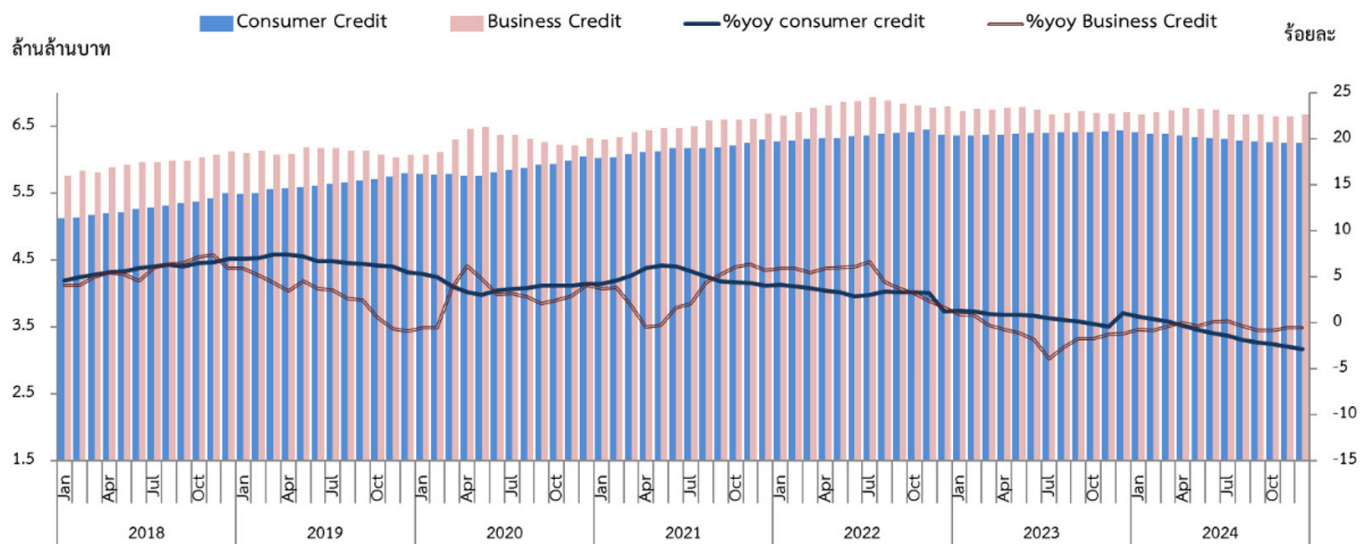
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

- เมื่อพิจารณาตามประเภทสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 พบว่าสินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน (ภาพที่ 25) โดยสินเชื่อที่ให้แก่ภาคธุรกิจ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 51.6 ของสินเชื่อรวม หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 0.11 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว) และสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 48.4 ของสินเชื่อรวม หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือคิดเป็นการหดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -0.35 จากไตรมาสก่อนหน้า (หลังจัดผลทางฤดูกาลแล้ว)

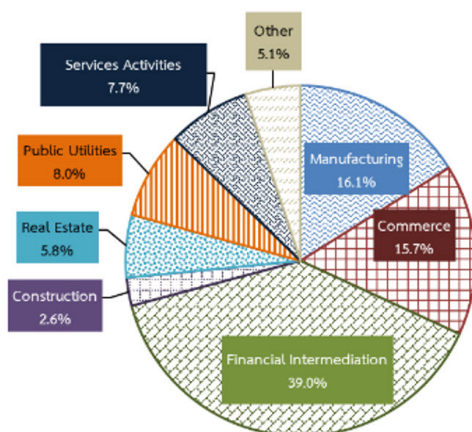
ภาพที่ 25 ยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินเชื่อธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

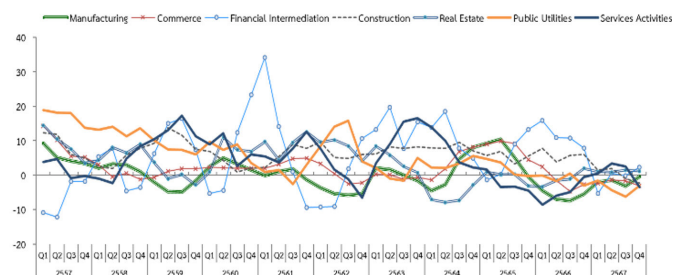
• ในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ยอดคงค้างสินเชื่อบริการในธนาคารพาณิชย์ขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยสินเชื่อบริการจกลุ่มการเงินขยายตัวเร่งขึ้น นอกจากนี้ สินเชื่อบริการจกลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มสาธารณูปโภคหดตัวชะลอลง ขณะที่ สินเชื่อบริการจกลุ่มพาณิชย์ กลุ่มก่อสร้าง และกลุ่มบริการหดตัวเร่งขึ้น และสินเชื่อบริการจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวชะลอลง (ภาพที่ 26 และภาพที่ 27) โดยยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มการเงิน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 39.0 ของสินเชื่อบริการ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 2.23 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.1 ของสินเชื่อบริการ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -0.45 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มสาธารณูปโภค ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.0 ของสินเชื่อบริการ หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.09 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มพาณิชย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.7 ของสินเชื่อบริการ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -3.16 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มก่อสร้าง ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.6 ของสินเชื่อบริการ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -2.30 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มบริการ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.7 ของสินเชื่อบริการ หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -3.43 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.8 ของสินเชื่อบริการรวม ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 1.16 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อบริการจกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 5.1 ของสินเชื่อบริการ ขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 15.67 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 26 สินเชื่อแยกตามภาคส่วนธุรกิจ

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 27 การขยายตัวของสินเชื่อบริการ

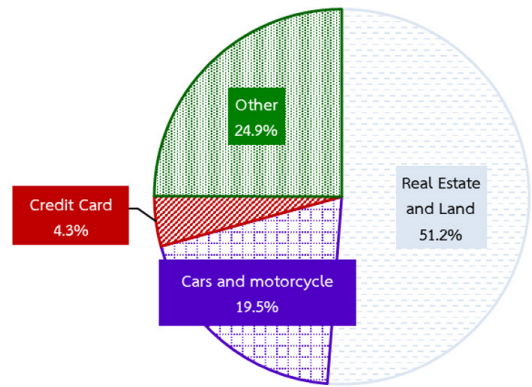

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

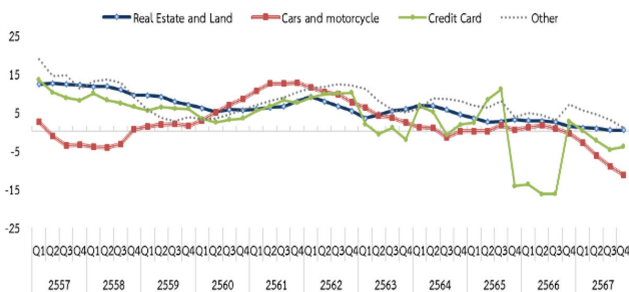
• ในไตรมาส 4 ปี 2567 ยอดคงค้างสินเชื่อ เพื่อการอุปโภคบริโภคในธนาคารพาณิชย์หดตัวชะลอลง จากไตรมาสก่อนหน้า (ภาพที่ 28 และภาพที่ 29) โดย ยอดคงค้างสินเชื่อบัตรเครดิต ซึ่งคิดเป็นสัดส่วน 4.3 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวชะลอลงที่ร้อยละ -3.92 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับ ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตที่ยังคงหดตัวในช่วง เวลาดังกล่าว (ภาพที่ 30) ขณะที่ ยอดคงค้างสินเชื่อ เพื่อที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.2 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 0.32 จาก ช่วงเดียวกันของปีก่อน และยอดคงค้างสินเชื่อเพื่อซื้อ รถหรือเช่าซื้อรถยนต์และจักรยานยนต์ ซึ่งคิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 19.5 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค หดตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ -11.40 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน นอกจากนี้ ยอดคงค้างสินเชื่ออุปโภคบริโภคอื่น ๆ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 24.9 ของสินเชื่ออุปโภคบริโภค ขยายตัวชะลอลง ที่ร้อยละ 0.93 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน

ภาพที่ 28 โครงสร้างสินเชื่อ เพื่อการอุปโภคบริโภค

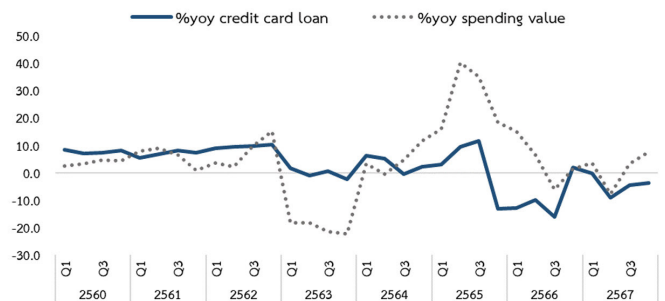
ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 29 การขยายตัวของสินเชื่อ เพื่อการอุปโภคบริโภค

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 30 การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต

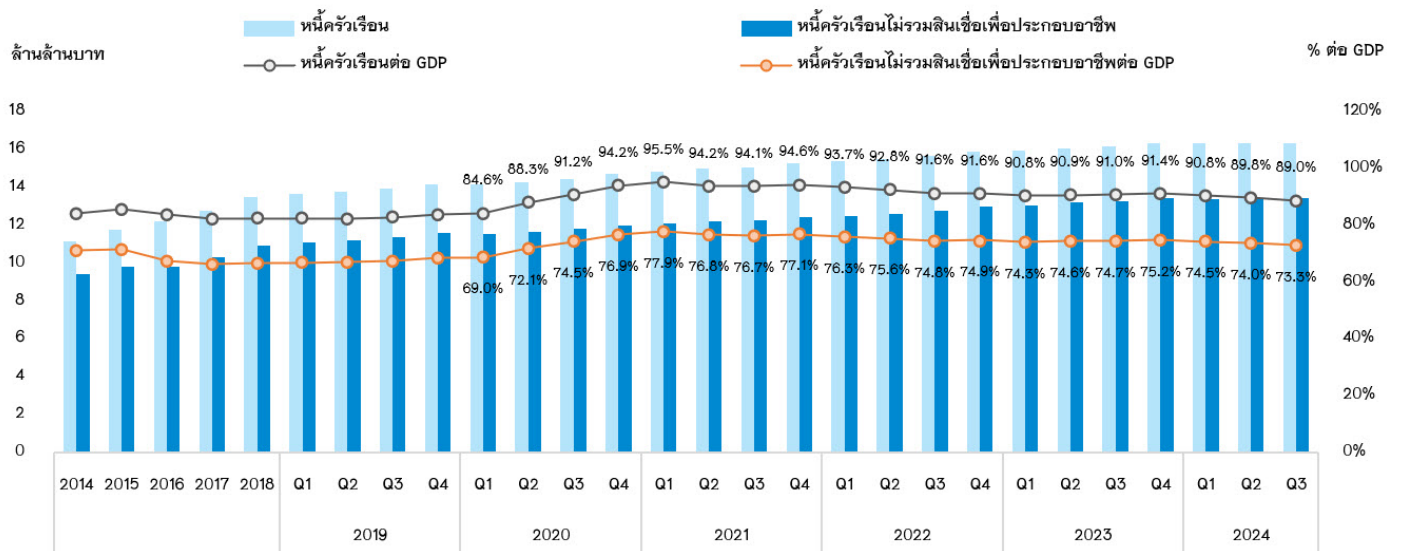

ที่มา : ธปท. / ประมวลผลโดย สศค.

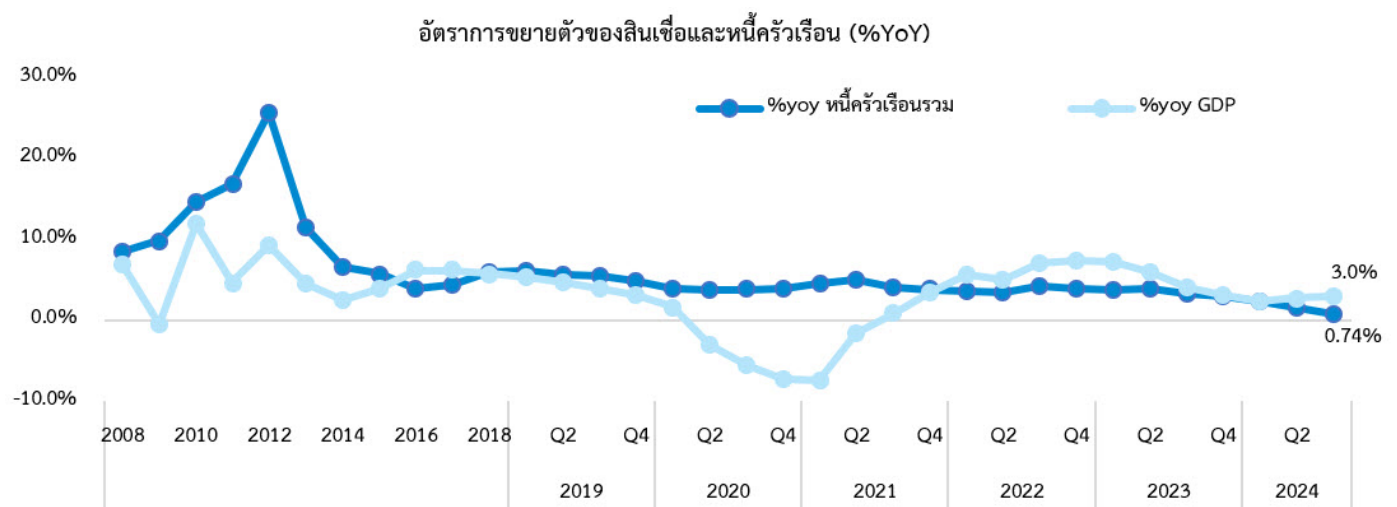
• สำหรับหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 3 ปี 2567 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.3 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 1.3 จากช่วงเดียวกันปีก่อน หรือคิดเป็นร้อยละ 89.0 ของ GDP ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าที่อยู่ที่ร้อยละ 89.8 ของ GDP (16.35 ล้านล้านบาท) ขณะที่ GDP ณ ราคาปัจจุบันที่ขยายตัวร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 31 และ ภาพที่ 32) ทั้งนี้ หากไม่รวมสินเชื่อที่ครัวเรือนกู้เพื่อไปใช้ในการประกอบธุรกิจ ยอดหนี้ครัวเรือนจะอยู่ที่ 13.5 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 73.3 ของ GDP

ภาพที่ 31 ระดับหนี้ภาคครัวเรือนและอัตราส่วนต่อ GDP

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 32 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อและหนี้ครัวเรือน (%YoY)

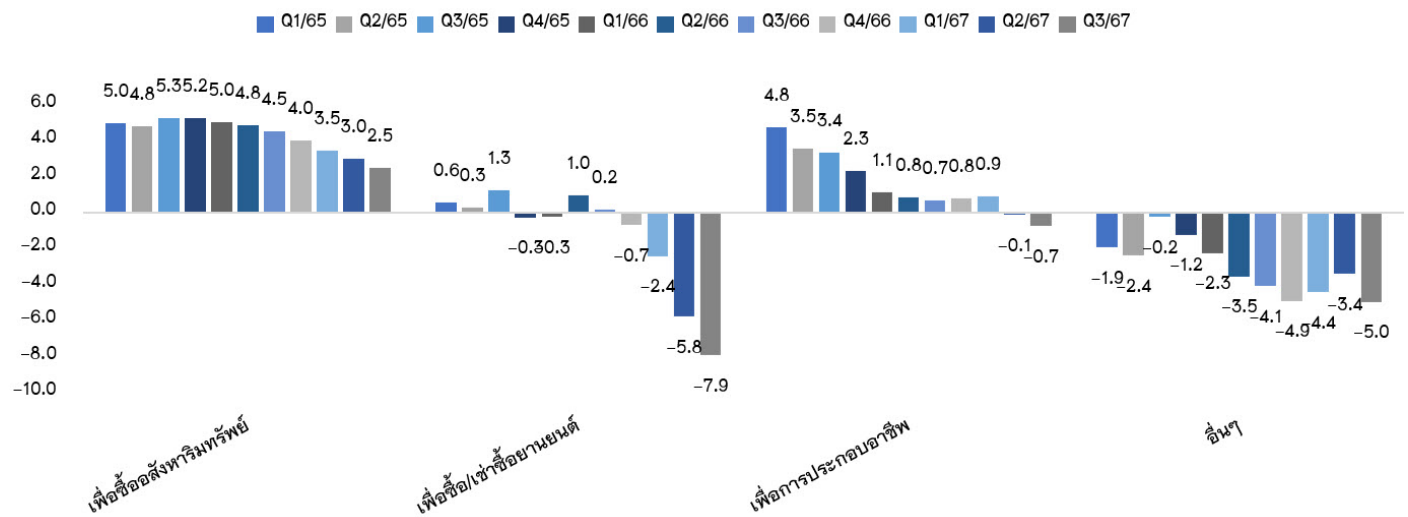

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

หมายเหตุ: การหา Growth ของหนี้ครัวเรือนและ Nominal GDP จะใช้ข้อมูลบวกกันย้อนหลัง 4 ไตรมาส แล้วนำมาคำนวณหา Growth

- หนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาสที่ 3 ปี 2567 มีทิศทางชะลอลงในเกือบทุกหมวด โดยสินเชื่อเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ขยายตัวชะลอลงที่ร้อยละ 2.5 จากช่วงเดียวกันปีก่อน จากไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 3.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน สินเชื่อ/เช่าซื้อยานยนต์หดตัวร้อยละ -7.9 สินเชื่อเพื่อการประกอบอาชีพหดตัวที่ร้อยละ -0.7 ด้านสินเชื่อซื้อ/เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์หดตัวที่ร้อยละ -5.0 จากช่วงเดียวกันปีก่อน (ภาพที่ 33)

ภาพที่ 33 อัตราการเติบโตของหนี้ภาคครัวเรือนแต่ละประเภท (%YoY)

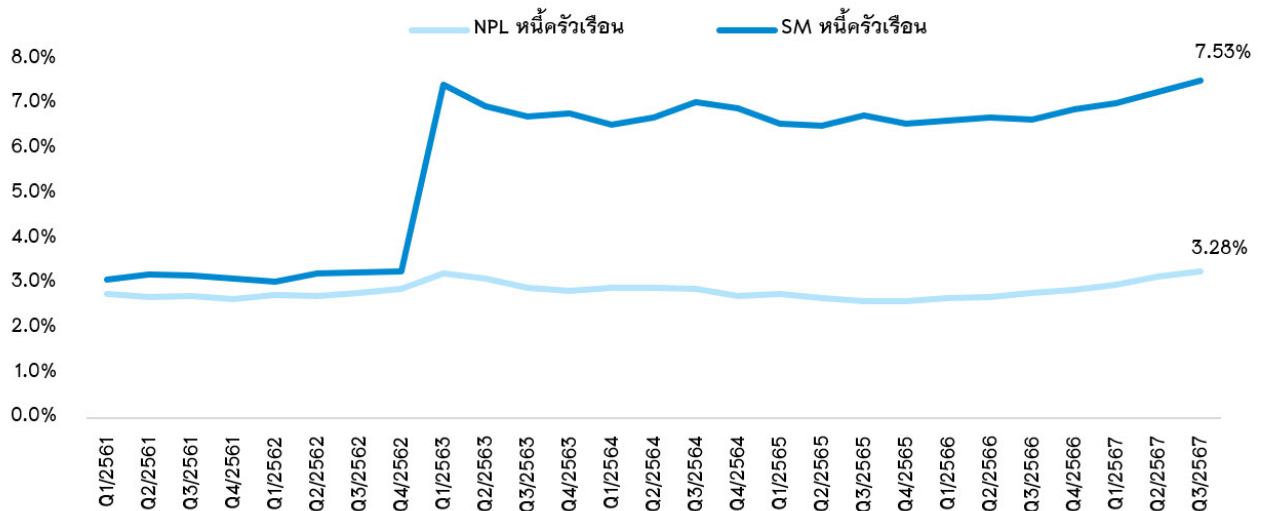

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

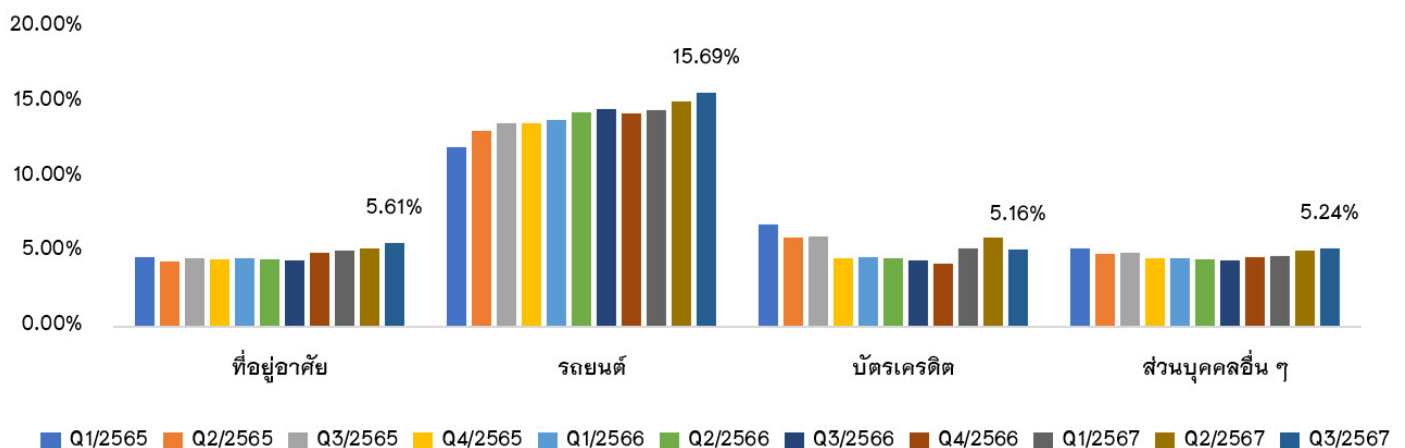
• สำหรับสัดส่วนหนี้ที่เสีย (NPL) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 3 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.3 ของสินเชื่อรวม ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ปี 2567 ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ของสินเชื่อรวม ขณะที่เงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ณ ไตรมาส 3 ปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 7.5 ของสินเชื่อรวม ปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 2 ปี 2567 เช่นกัน ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ 7.3 ของสินเชื่อรวม และยังถือว่ายังคงอยู่ในระดับสูงและมากกว่าหนี้ที่เสีย (NPL) ประมาณ 2 เท่า โดยหากพิจารณาองค์ประกอบเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษของหนี้ครัวเรือนแยกตามประเภท พบว่า SM รถยนต์มีสัดส่วนมากที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 15.1 ของสินเชื่อรวม ขณะที่ สัดส่วน SM ของหนี้ครัวเรือนประเภทบัตรเครดิต ที่อยู่อาศัย ส่วนบุคคลอื่น ๆ และบัตรเครดิต อยู่ที่ร้อยละ 6.0 ร้อยละ 5.3 และร้อยละ 5.1 ตามลำดับ ของสินเชื่อรวม ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวยังจำเป็นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด (ภาพที่ 34 และ ภาพที่ 35)

ภาพที่ 34 สัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) และเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

ภาพที่ 35 สัดส่วนเงินให้สินเชื่อกล่าวถึงเป็นพิเศษ (SM) ของหนี้ครัวเรือน ต่อสินเชื่อรวม แยกตามประเภท (ร้อยละ)

ที่มา : ธปท. ประมวลผลโดย สศค.

กล่าวโดยสรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ยอดคงค้างสินเชื่อและเงินฝากในสถาบันการเงินที่รับฝากเงินขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน ขณะที่สินเชื่อธุรกิจและสินเชื่ออุปโภคบริโภคหดตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อน ทั้งนี้ คาดว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยังคงทรงตัว ภายใต้กรอบการดำเนินนโยบายการเงินที่มีเป้าหมายรักษาเสถียรภาพราคา ทางคณะกรรมการฯ เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันยังอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกับศักยภาพ เงินเฟ้อที่โน้มเข้าสู่กรอบเป้าหมาย และการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว รวมทั้งรักษาขีดความสามารถของนโยบายการเงินในการรองรับความไม่แน่นอนในระยะข้างหน้าที่ปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ดี ยังคงต้องติดตามพัฒนาการของแนวโน้มเศรษฐกิจการเงินและพิจารณานโยบายการเงินให้เหมาะสม รวมถึง ติดตามการดำเนินมาตรการ “คุณสู้ เราช่วย” ของภาครัฐที่จะช่วยบรรเทาภาระหนี้ให้กับกลุ่มเปราะบาง สำหรับความมั่นคงของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันพบว่ายังคงมีความแข็งแกร่งและมีเสถียรภาพ โดยธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง โดยเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง ณ เดือนธันวาคม 2567 ยังคงอยู่ในระดับสูงที่ร้อยละ 20.42 ซึ่งยังคงสูงกว่าเกณฑ์เงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

บทวิเคราะห์เศรษฐกิจ: Macroeconomic Analysis Briefings

An Initial Evaluation of the Unified Lending Interface

Peter Pakdeejit, Intern – Fiscal Policy Office : 11th September 2024

Executive Summary:

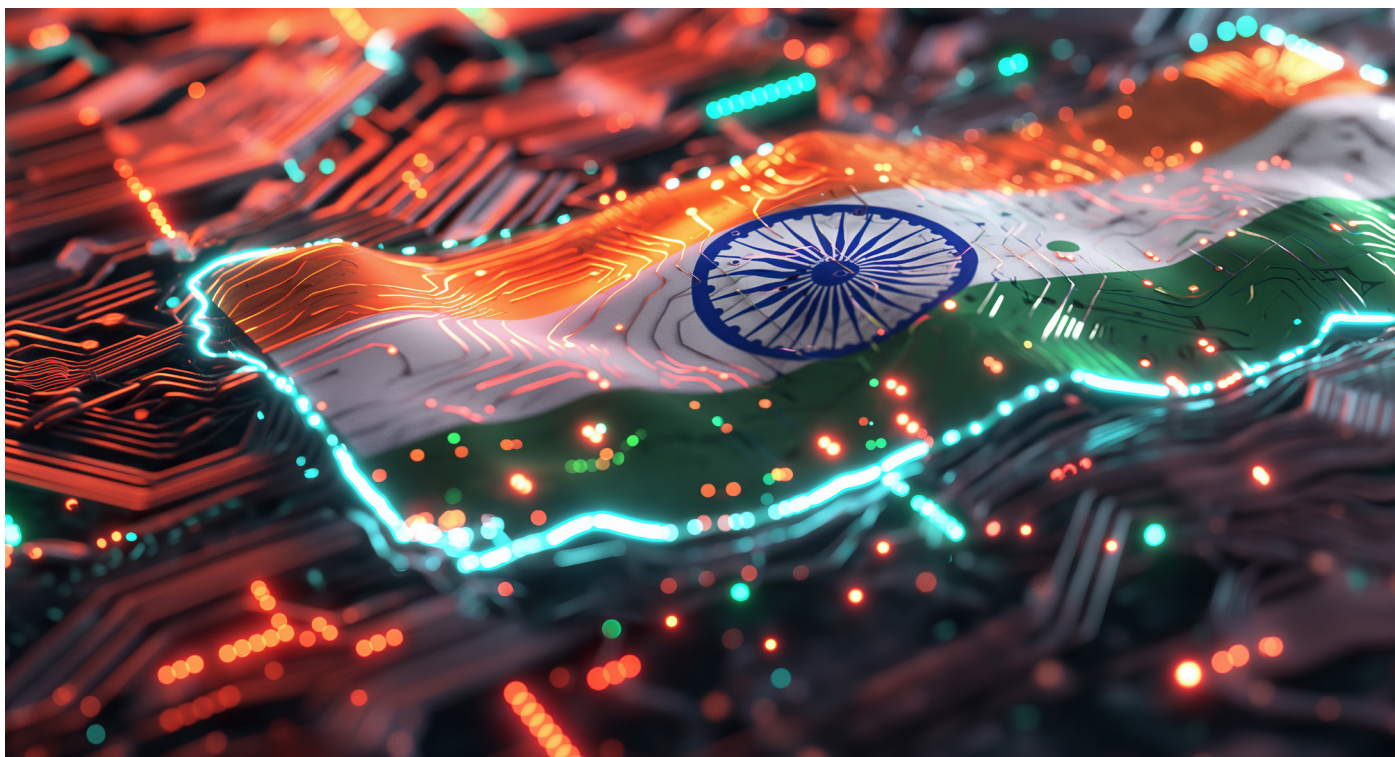
The Reserve Bank of India (RBI) has developed the Unified Lending Interface (ULI), a revolutionary digital lending platform that promises to solve the dual problems of informal lending and credit frictions. The implications of a successful ULI are groundbreaking: chronic debt traps would cease to exist, rural and agricultural populations will have access to formal credit, accelerating investment, living standards, and productivity growth, whilst core-periphery inequality would greatly diminish. This paper aims to (1) introduce the problem of informal lending, (2) provide a preliminary overview of ULI's proposed solutions, (3) evaluate the ULI's risks, and (4) compare the results of other similar aggregators or scoring globally. We will finally recommend that further research into a ULI-like platform, additional psychometric indicators, and government stimulus be performed as a potential solution to Thailand's rural, agricultural and MSME debt trap. Although more thorough quantitative econometric analyses will have to be performed, there is enough qualitative evidence suggesting the adoption of a ULI-like framework will boost productivity and propel economic growth.

Keywords: Credit Frictions, FinTech, Data Aggregator, Informal Loans, Agriculture, MSMEs

Credit Friction Background:

Credit frictions and informal lending pose one of the largest barriers for economic development globally. This is manifested through three main channels: reduction in private-sector productivity, rural and/or agricultural productivity, and increased inequality (Sathyanarayana, 2024.)

Regarding the former, Bailey argues that the evolution of MSMEs into stalwart enterprises is a core driver of global development (Bailey, et.al, 2013.) This is in accordance with neoliberal economic theory, stating that the organic advancement of local firms into large-scale enterprises will likely spur a virtuous cycle of better employment, higher income, and access to even better education and healthcare etc. They highlight local heroes like our ‘Charoen Phokpand Group’ and India’s Tata especially, for their impacts on local employment, education and infrastructure, and believe this cycle will likely repeat ad infinitum. Whilst the extent of ‘trickle down’ is likely an oversimplification, requiring considerable legislative and enforcement efforts from government agencies, their core thesis that employment and productivity growth is a byproduct of enterprise development, rather than converse causality, largely remains true. Therefore developments, or lack-thereof, that constrain the evolution of local firms stymie economic growth. In Thailand in particular, credit frictions greatly prevent MSMEs from breaking out of the ‘survivorship stage.’ This is because an overwhelming majority of firms cannot secure attractive loans to fund working capital, invest in talent acquisition and technical machinery, or perform adequate research and development to compete with domestic and international rivals.

However, Thailand's formal credit drought forces locals to turn to predatory informal loans instead of legal debt from financial institutions. The extent of this problem is severe: over 42.3% of the Thai population owe informal debt as a last resort, even though reputable surveys have stated they would much rather borrow from reputable financial institutions if they could (Moheldin and Wright, 2000.) Such informal agreements often contain illegally high interest rates of up to 4–5 times the legal limit of 15% YoY enforced through aggressive collection practices (Pinjutsamut and Suwanprasert, 2022), creating 'debt traps.' These occur when interest payments exceed total income, meaning households have to borrow more just to pay existing dues. Moreover, the Ungphakorn institute found that informal creditors are always regional 'influential people' or 'powerful community figures' (ผู้มีอิทธิพล), encompassing mafia, powerbrokers and local politicians, who use violence to enforce their contracts. Asset, property seizures and physical violence are commonplace for defaulters, thus households chained in debt traps often forgo essentials, education and investment, reducing future income growth. Thus, formal credit is vital to ensure rural communities can uplevel their businesses and themselves, improving productivity, living standards, and to decrease rampant core–periphery inequality.

Diagnoses of similar credit droughts globally reveal two common constraints: the traditional loan appraisal process and employee risk aversion. Traditional loan appraisal processes are designed to maximise expected returns, prioritising profits rather than serving those who need the money the most. Thus, the process, combining credit history records, physical documentation, income statements, tax records etc greatly favours risk minimisation rather than loan democratisation (Bailey, et.al, 2013.) Collateral is also generally required as a hedge, excluding most rural borrowers who either do not possess the assets period, or possess 'informal' assets. Although the process was not designed to isolate rural and agricultural directly, an unintended constraint is still a constraint. Rural debtors may not have formal credit histories and scores, earn income from the informal sector (which is non-taxable and does not appear on cashflow assessments), or lack the title deeds to their land. In other words, they will fail these traditional assessments predicting NPL risk regardless of their true financial health purely because existing metrics are incomplete.

Furthermore, employees are risk averse. Under current compensation frameworks, employees are directly responsible for loan underwriting; when subject to disciplinary processes and performance evaluations that penalise NPLs more than returns, human behaviour understandably becomes biased towards self-preservation. In addition, entire financial organisations can also be risk averse: according to Sathyanarayana, legacy banks adopt ‘procyclical’ credit supply patterns (Sathyanarayana et.al 2024.) Thus, during times of recession, when credit is required the most for underserved communities (because of income shortages and high inventory stock, due to lower consumption etc), traditional financial institutions are least likely to provide formal credit. Such times are precisely when rural households would take out their informal loans to fund necessities or working capital and end up in ‘debt traps.’

The ULI will solve this information asymmetry and bias through (1) utilising alternative metrics and machine learning to provide a more complete credit score and (2) producing an automated ‘good loan bad loan’ assessment from the model, reducing the downwards-skewed bias of bank employees due to risk aversion. However, an additional solution to curb the power of “ผู้มีอิทธิพล” or regional influential people will also need to be implemented and enforced in collaboration with a responsible government agency to truly and structurally address the problem in the long term.

Unified Lending Interface:

Introduction:

Adopting a solution like the Reserve Bank of India's Unified Lending Interface (ULI) will significantly reduce Thailand's rural credit frictions through simultaneously removing the information asymmetry inherent in traditional loan appraisal processes and risk-aversion bias. Through digital integration across multiple agencies, the platform will revolutionise appraisal for the most vulnerable, aggregating large datasets, utilising machine learning models and alternate sources of data to predict credit viability through 'scoring' (Sathyanarayana et.al 2024.) This 'one-stop' platform will then allow financial institutions to compete on an online (Amazon-like) marketplace: given the same models (albeit they can set their own parameters), rival banks will be able to offer loan contracts to approved debtors, who will compare products and choose the ones that match their needs the most. Such competition is projected to lower interest rates for debtors, increase product differentiation and reward banks who manage risk more effectively.

Those who realise and capitalise on the largest information asymmetry will simultaneously generate returns and reduce credit frictions. Thus, the ULI promises to decrease the percentage of risk-averse credit rejections, mitigate the pro-cyclicality in loan supply, increase the availability of non-collateralised loans and data-collateralised loans for underserved communities and reduce the prevalence of 'debt-traps' in rural areas, boosting long-run productivity, investment and living standards. According to RBI estimates, the ULI is projected to cost \$2 billion.

Functionality:

The ULI workflow will work as follows.

1. Big Data Aggregator: The ULI will firstly perform the role of a ‘Big-data Aggregator’, using open APIs to pull datasets from multiple government and corporate agencies that consent to the policy. In practice, when debtors consent for a ULI loan, the platform will initially extract their personal data from sources including Aadhar and E-KYC, PAN DigiLocker, and State Land Records et cetera (Sathyanarayana et.al 2024.) Aadhar and E-KYC, India’s combined electronic identification system, combine to verify the debtor’s identity and reduce fraud. Digitised data, as opposed to traditional appraisal documents, also streamlines workflow and increases loan accessibility because rural debtors no longer have to fill in legal documents that they may not have the financial literacy or legal fees to compile. Potential debtors in very remote situations also no longer have to travel to large cities, reducing fees. On the other hand, DigiLocker (aggregated bank statements), PAN (Permanent Account Number), which contains income tax records, and State Land Records can be used in accordance with alternative data in appraisal. Thus, the aggregator secures data onto one platform used for security verification and in appraisal modelling.

2. Automated Appraisal: The ULI will also contain an algorithmic credit appraisal model evaluating individual debtors’ data based on specific parameters set by government organisations, financial institutions and banks. In short, whilst the credit score / appraisal itself is automated, lenders, in line with ULI regulations, will have limited ability to ‘tweak’ the algorithm depending on risk appetite and edge, leading to increased competition. Were the ULI to be applied to Thailand, would likely be used as the base model, with lenders able to change final requirements and thresholds for loan approval. Alternate data sources, through collaborations with FinTech firms, including psychometric analyses, online-retailing activity, internet usage etc. may also be used to try limit asymmetric information and generate a holistic credit score. Such automation is intended to reduce risk-aversion bias and prevent pro-cyclical credit supply shortages or surpluses, reducing Thai credit friction and boosting productivity in the long run.

3. Multi-Lender Ecosystem: Finally, the ULI will offer an online loan marketplace for all potential debtors. On the platform, debtors will be able to compare different loans from rival firms, choosing the offerings that offer the most attractive rates and flexibility for them. For example, in my view, KBank may offer a lower interest rate but a longer tenor, whereas SCB may offer a higher interest rate but shorter tenor. For an SME looking to fund working capital, the latter may be more attractive for them etc.

Global Fintech Aggregator / Scoring Models:

Globally, there are two main credit aggregator models of note in addition to India's Proposed Unified Lending Interface. Firstly, the Entrepreneurial Finance Lab at Harvard University developed the EFL Psychometric score to provide an additional alternative metric to evaluate credit default risk and reduce credit frictions (Bailey, 2013.) Through using 'psychometrics' as another data point in appraisals, FinTech companies and financial institutions will be able to predict how debtors will react post loan-approval. Will they be willing to pay back the loan?

How honest are they? What is their risk tolerance? How focussed and analytical are they? These tests are similar to 'pymetrics' tests used by large multinational firms to screen job applicants and can aid lenders, especially to MSMEs or agricultural borrowers (who borrow mostly to invest,) in determining how their investment will be managed. Intuitively, if banks can conclude that Person A is more conservative, more methodical, more focussed, and more extroverted than Person B, they will project that Person A's investment is more likely to generate consistent returns and that they will be more able to payback the loan. Moreover, if Person A is also honest, they will also be more willing. This is a large advantage compared to traditional appraisal processes: without psychometrics, if both people are from the same area, have the same educational background, and similar incomes etc. both would get rejected. However, such information asymmetry can be addressed under the EFL framework, reducing credit frictions and reliance on informal loans.

Statistically, Bailey states that there is a significant correlation between psychometric scores, business performance and credit default risk. The three most noteworthy, conscientiousness, honesty, and education have a relatively high AUC (Area Under The Curve), which is used to measure predictive power of an indicator relative to other measures in developing countries, thus proving that psychometric analyses do add value to loan appraisal processes; however, psychometrics cannot be used alone (AUC ranging from 0.57 – 0.66.) Their main value comes as a supplement to aid and validate alternative data evaluations. According to Sifrain, whilst using psychometrics alone does outperform socio-demographic credit scoring (Sogesol Bank, Haiti case study), it would not be fully efficient in the context of 'microcredit operations' (Sifrain, 2020.)

Chinese Zhima Credit

Another successful alternative credit-scoring indicator is Alipay's (China) Zhima Credit, which has over 100 million registered users (Bei, 2018.) Through utilising innovative technologies like 'cloud computing' and 'machine learning' to analyse alternate datasets containing internet consumption, internet behaviour, and online payments as new data points in credit appraisal, Zhima has been proven to improve classification performances and default prediction (Wang, et.al, 2022.) According to Wang, the inclusion of Zhima score increases the performance of all 5 classifiers in his study (C4.5, Random Forest, Naive Bayes, K-Nearest Network, Support Vector Machines, and Back Propagation Neural Network.) In addition, Bei concludes that the score compares favourably to traditional appraisal across many different industries, with the most significant decrease in default probability being recorded in telecommunication loans from 20% to 6% (Bei, 2018.) Although Zhima methodologically differs from EFL's Psychometric Score, the information being obtained is quite similar: Zhima ultimately predicts a potential debtor's 'behaviour preference, performance ability, identity traits and personal relationship.' Therefore, both models realise that psychological traits that affect honesty and competence determine debtors' willingness and ability to pay, affecting NPL default risk. Thus, the scoring has been utilised to increase loan volume and exempting upfront payments by up to 42 billion RMB. The latter in particular should aid rural communities that rely on seasonal cash flows the most.

Conclusion:

In conclusion, this paper has performed an initial analysis of the causes and effects of Thailand's informal loan problem, evaluated the Unified Lending Interface, which we believe could be utilised as a partial solution, and explored other successful fintech aggregator/innovative credit-scoring solutions globally.

We firstly conclude the credit friction problem in Thailand is a severe headwind to our economic development. With over 42% of our population engaged in some form of predatory, informal lending, long term investments in personal education, healthcare and capital are impossible.

Illegally high interest rates, enforced by violent collection methods, consign most rural, MSME households to 'debt traps' where an excess of total income is required to service existing debt. Thus, Bailey's 'virtuous cycle' cannot be fulfilled, the evolution of local enterprises out of the 'survivorship stage' becomes impossible, meaning that the trickle down chain linking higher quality jobs, income, education and living standards does not exist. The bottom line is this: an extension of formal, compassionate credit is required to revitalise rural productivity, living standards, and decrease core-periphery inequality.

Moreover, with relying on the Puey Ungphakorn institute, we diagnosed that the problem stems down to three main factors: the traditional loan appraisal process, employee risk aversion, and influential power-brokers “ผู้มีอิทธิพล”. Firstly, the traditional loan process creates information asymmetry, where the real financial health of rural, MSME and agricultural debtors cannot be accurately assessed as their ‘formal documents’ do not reflect their informal cash flows and abilities. Secondly, the incentives of the modern banking sector disincentivise both individual bank employees and entire institutions from extending rural credit due to ‘performance evaluations’ and KPI. On the firm level particularly, risk aversion creates a pro-cyclical credit supply pattern. This is especially challenging for underserved communities who require credit the most during economy downturn. Finally, informal loans can only be enforced by local power brokers because there is no legal mechanism to do so otherwise. Thus, a solution which aims to tackle Thailand’s credit frictions must solve all three causes at their source.

We suggest the adoption of a Unified Lending Interface and alternative credit scoring, which can address the first and second problems. Through creating a data aggregator and automated appraisal process, we can reduce the information asymmetry apparent and more accurately represent the financial health of underserved communities. Furthermore, it may also be beneficial to add psychometric measures into the composite indicator (through logistic regression etc.) which can further evaluate individual debtors’ willingness and ability to repay their loans. Automation will also deal with human risk aversion at both an individual and institutional level. However, risks are apparent: further research will have to be done into developing an accurate credit score and fiscal policies will have to be passed to incentivise banks to lend to higher beta clients and stomach their opportunity cost.

Finally, policies will have to be ratified in collaboration with other government agencies especially the one who can curb the power of local influential power brokers. We believe that the actions suggested will truly address the root causes of credit friction to underserved communities, reducing credit friction. And if credit frictions can be reduced, a bottom-up surge in productivity will likely release the untapped potential of the countryside, encouraging development, enhancing living standards, and reducing core-periphery inequality.

Bibliography

- Bei, D., Chuang, H., Li, Y., Liu, Y., Luo, Y. and CAFI (2018). Digital Financial Inclusion in China. [online] Chinese Academy of Financial Inclusion Renmin University. Haidan Beijing: Renmin University . Available at: https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/growing_with_pain_digital_financial_inclusion_in_china_cafi_report.pdf.
- Damodaran, A. (2012). Investment valuation : Tools and techniques for determining the value of any asset. 3rd ed. Hoboken, N.J.: Wiley.
- Kim and The World Bank (2020). Digital Financial Inclusion. [online] World Bank. Available at: <https://www.worldbank.org/en/topic/financialinclusion/publication/digital-financial-inclusion>.
- Klinger, B., Asim Ijaz Khwaja, Carlos Del Carpio and Springerlink (Online Service (2013). Enterprising Psychometrics and Poverty Reduction. New York, Ny: Springer New York.
- Omarova, S. (2018). Fintech: Examining Digitization, Data, and Technology.
- Pinitjitsamut, P. and Suwanprasert, W. (2022). Informal Loans in Thailand: Stylized Facts and Empirical Analysis *. [online] Available at: https://www.pier.or.th/files/dp/pier_dp_173.pdf [Accessed 10 Sep. 2024].
- Professor, S. and Bengaluru, M. (2024). The Unified Lending Interface –Innovations in Lending: Conceptual Insights into the Future of Financial Services. International Journal of Business and Management Invention (IJBMI) ISSN, [online] 13(9), pp.35–48. doi: <https://doi.org/10.35629/8028-13093548>.
- Wang, H., Chen, W. and Da, F. (2022). Zhima Credit Score in Default Prediction for Personal Loans. Procedia Computer Science, 199, pp.1478–1482. doi:<https://doi.org/10.1016/j.procs.2022.01.188>.

ความท้าทายและโอกาส ของผู้ประกอบการ SMEs ไทย ในปี 2568

ผู้เขียน : นางสาวกาญจนา จันทะจิต เศรษฐกรชำนาญการ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
ขอขอบคุณนายณัฐพล ศรีพจนารถ ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค สำหรับข้อเสนอแนะอันเป็น
เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

บทสรุปผู้บริหาร

สถานการณ์เศรษฐกิจ SME มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อนที่ร้อยละ 3.0 (ขยายตัวสูงกว่า GDP ของประเทศในปี 2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 2.5)

แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของภาคธุรกิจ SME ที่สามารถปรับตัวท่ามกลางความท้าทายทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มการค้าและบริการที่ได้รับอานิสงส์จากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว

และการบริโภคภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น

ผู้ประกอบการ SMEs ที่ทัศนคติที่เป็นบวกต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและมั่นใจว่าภาวะเศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องในอนาคตอันใกล้ สะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMEs (SME Sentiment Index: SMESI) ในเดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ระดับ 53.1 และดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMESI ภาคการก่อสร้าง 3 เดือนข้างหน้า ในเดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ระดับ 54.9 ซึ่งดัชนีฯ สูงกว่าระดับ 50.0 บ่งชี้ว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจ

แนวโน้มเศรษฐกิจ SME ในปี 2567 และปี 2568 สสว. คาดว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.2 ขณะที่แนวโน้มเศรษฐกิจ SME ในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 3.5 สะท้อนว่า SMEs ยังคงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย และ SMEs กำลังอยู่ในช่วงฟื้นตัวและขยายตัวต่อเนื่อง

สำหรับธุรกิจดาวรุ่งในปี 2568 อาทิ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะตามแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่สัมผัสกับวัฒนธรรมและประเพณี ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเสริมความงาม ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง การค้าขายออนไลน์ ธุรกิจอาหาร street food และการจัดคอนเสิร์ต ขณะที่ธุรกิจดาวร่วง อาทิ ธุรกิจขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ธุรกิจการผลิตอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลดั้งเดิม ธุรกิจเครื่องจักรสาน เป็นต้น

ผู้ประกอบการ SME กำลังเผชิญความท้าทายสำคัญในปี 2568 ทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร) ความท้าทายภายในองค์กร ประกอบด้วย การขาดแคลนเงินทุน การแข่งขันที่รุนแรง ปัญหาด้านทรัพยากรบุคคล ข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ และการขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว 2) ความท้าทายภายนอกองค์กร ที่สำคัญได้แก่ หนี้ครัวเรือนที่สูงขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การท่วมตลาดของสินค้าราคาถูกจากต่างประเทศ และผลกระทบจากการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ

แม้จะเผชิญความท้าทายหลายด้าน แต่ผู้ประกอบการ SME ยังมีโอกาสทางธุรกิจที่น่าสนใจในปี 2568 ดังนี้ นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐที่ออกมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SME ภาคการท่องเที่ยวที่กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่องที่ช่วยสร้างโอกาสให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง การลงทุนจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นพร้อมกับการฟื้นตัวของภาคการส่งออกที่จะช่วยขยายตลาดให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและเทคโนโลยีเปิดโอกาสให้ SME สามารถเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ได้ง่ายขึ้น โดยมีโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่มีความพร้อมรองรับการขยายตัวของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

1. บทนำ

ในปี 2567 ที่เพิ่งผ่านพ้นไปไม่นาน ซึ่งถือเป็นปีที่นับได้ว่ามีความยากลำบากต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่ขนาดเล็กที่มีรายได้และเงินลงทุนไม่มากนักหรือผู้ประกอบการ SMEs เนื่องจากได้รับปัจจัยกดดันจากหลายด้านที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ SMEs ทั้งจากกำลังซื้อของประชาชนที่ชะลอตัวลงตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ล่าช้า ประกอบกับปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ SMEs ไม่ว่าจะเป็นข้อจำกัดด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SME ข้อจำกัดด้านการแข่งขันทั้งจากคู่แข่งและคู่ค้ารายใหญ่ และข้อจำกัดในการแข่งขันทั้งกับคู่แข่งที่เป็นต่างประเทศ แม้ว่าที่ผ่านมาภาครัฐได้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนผู้ประกอบการ SME จากข้อจำกัดต่าง ๆ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น ซึ่งท่ามกลางปัจจัยกดดันที่เข้ามารุมเร้าต่อการดำเนินธุรกิจ SME แล้ว ผู้เขียนยังเชื่อว่า ในปี 2568 ยังพอมีโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs ได้แสวงหาและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจได้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาในครั้งนี้

2. สถานการณ์เศรษฐกิจ SMEs และแนวโน้ม

ก่อนที่จะศึกษาถึงปัจจัยกดดันและโอกาสต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs เราจำเป็นต้องศึกษาสถานการณ์ของเศรษฐกิจ SMEs ล่าสุด เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นถึงสถานการณ์ของเศรษฐกิจ SMEs ในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้สามารถประเมินและพยากรณ์แนวโน้มเศรษฐกิจ SMEs ในระยะต่อไป

- โดยสถานการณ์เศรษฐกิจ SMEs ล่าสุด จากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) รายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม¹ (GDP MSME) ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อนที่ร้อยละ 3.0 (ขยายตัวสูงกว่า GDP ของประเทศ ในปี 2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 2.5) ตามการขยายตัวของธุรกิจขนาดย่อม (Small) ที่ขยายตัวที่ร้อยละ 3.7 สอดคล้องกับธุรกิจขนาดย่อม (Micro) และธุรกิจขนาดกลาง (Medium) ที่ขยายตัวร้อยละ 2.8 และ 2.4 ตามลำดับ โดยสาขาที่ขยายตัวได้ดี ได้แก่ สาขาภาคการค้า สาขาภาคการผลิต และสาขาภาคบริการ ซึ่งขยายตัวจากช่วงเดียวกันปีก่อนที่ร้อยละ 5.7 2.1 และ 1.6 ตามลำดับ ขณะที่สาขาภาคธุรกิจเกษตรที่ชะลอตัวที่ร้อยละ -2.8 ซึ่งจากการที่เศรษฐกิจ SMEs ในช่วง 3 ไตรมาสแรกในปี 2567 ขยายตัวสูงกว่าเศรษฐกิจไทยโดยรวมในปี 2567 บ่งชี้ถึงความแข็งแกร่งของภาคธุรกิจ SME ที่สามารถปรับตัวท่ามกลางความท้าทายทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในกลุ่มการค้าและบริการที่ได้รับานิสงส์จากการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและการบริโภคภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น

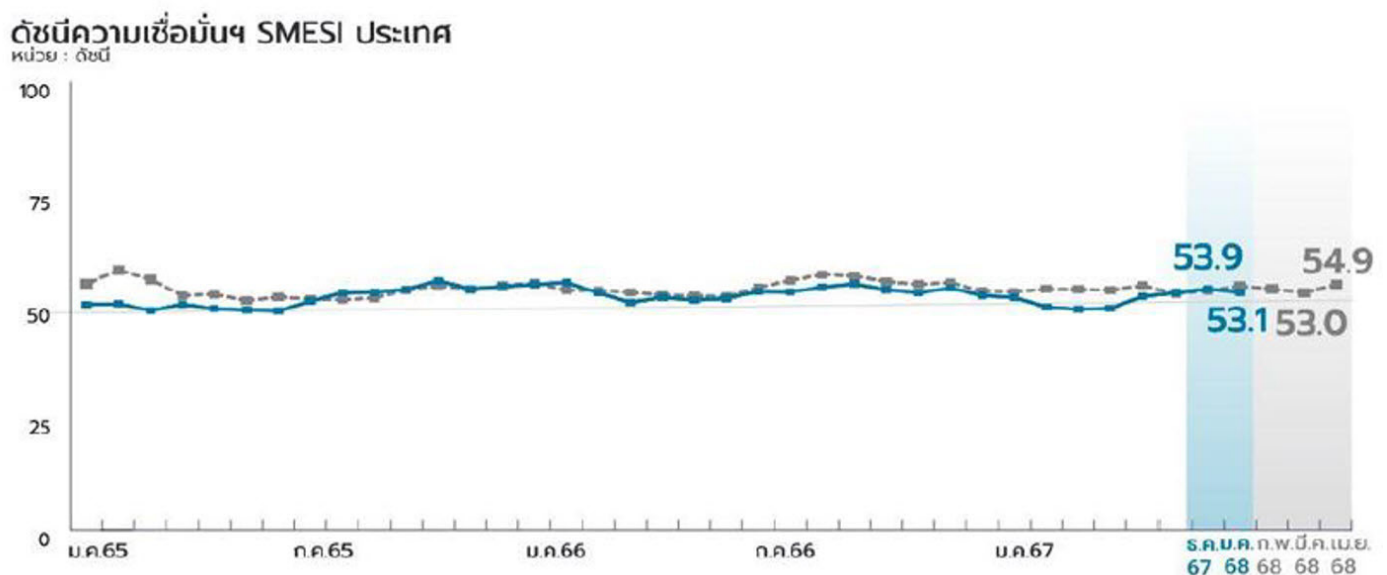
- สำหรับเครื่องชี้เศรษฐกิจของ SMEs พบว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจสะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMEs (SME Sentiment Index: SMESI) ในเดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ระดับ 53.1 ลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 53.9 ซึ่งค่าดัชนีอยู่เหนือระดับ 50.0 (ดัชนี

¹ รายงานสถานการณ์เศรษฐกิจ SME ในไตรมาสที่ 3 ปี 2567 ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

สูงกว่าระดับ 50.0 บ่งชี้ว่าผู้ประกอบการ SMEs มีความเชื่อมั่นต่อภาวะเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น) สะท้อนถึงผู้ประกอบการ SMEs มีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์เศรษฐกิจ โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคใต้ ช่วยกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

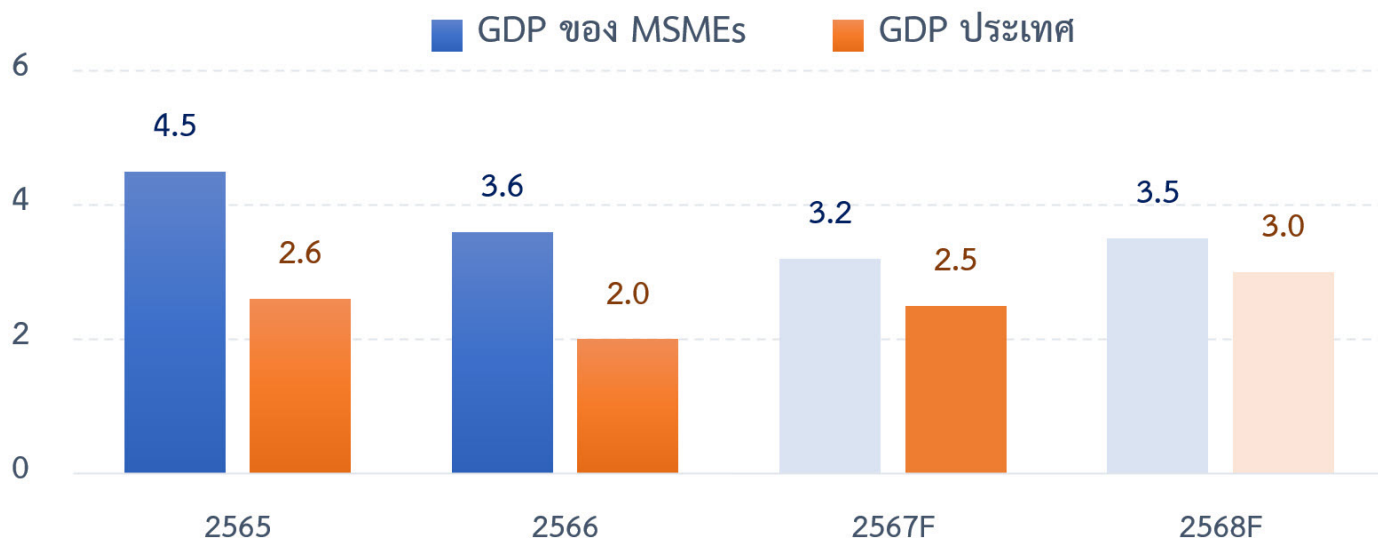
- ขณะที่ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMESI คาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า ในเดือนมกราคม 2568 สะท้อนผลในเดือนเมษายน 2568 อยู่ที่ระดับ 54.9 เพิ่มขึ้นจากครั้งก่อนหน้าที่อยู่ที่ระดับ 53.0 โดยได้รับแรงหนุนจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นกำลังซื้อ ปริมาณการผลิต และผลกำไรของภาคธุรกิจระยะสั้น นอกจากนี้ ยังมีสัญญาณการลงทุนที่เพิ่มขึ้น² บ่งชี้ว่าผู้ประกอบการ SMEs ที่ทัศนคติที่เป็นบวกต่อภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและมั่นใจว่าภาวะเศรษฐกิจจะปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องในอนาคตอันใกล้

2 รายงานดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SME ประจำเดือน มกราคม 2568 ของ สสว.

ภาพที่ 1 : ดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMESI และดัชนีความเชื่อมั่นผู้ประกอบการ SMESI คาดการณ์ 3 เดือนข้างหน้า ที่มา : สสว.

- แนวโน้มเศรษฐกิจ SME ในปี 2567 และปี 2568 สสว. คาดว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (GDP MSME) จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.2 (สูงกว่าอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 2.5) โดยมีปัจจัยที่ต้องติดตาม อาทิ 1) การดำเนินมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐ 2) การขยายตัวของการส่งออกและการท่องเที่ยว 3) ความขัดแย้งทางภูมิศาสตร์ในภูมิภาคต่าง ๆ และ 4) ความเสี่ยงจากภัยพิบัติต่าง ๆ ทั้งภัยพิบัติจากภัยแล้ง และอุทกภัย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินการของผู้ประกอบการ SME เป็นต้น ในขณะที่แนวโน้มเศรษฐกิจ SME ในปี 2568 คาดว่าจะขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2567 ที่ร้อยละ 3.5 จากการขยายตัวในทุกสาขาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะสาขาการก่อสร้าง และภาคการค้าที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 และ 4.2 ตามลำดับ สอดคล้องกับภาคการธุรกิจเกษตร ภาคการบริการ และภาคการผลิต คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 3.5 และ 2.8 ตามลำดับ

ภาพที่ 2 คาดการณ์อัตราการขยายตัวของ GDP ของ MSMEs ในปี 2567 และ 2568

ที่มา : สศช. และ สสว. คาดการณ์โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) และ สสว.

3. เจาะลึกธุรกิจดาวรุ่งและธุรกิจดาวร่วงของผู้ประกอบการ SMEs ในปี 2568

สำหรับสถานการณ์เศรษฐกิจในปี 2568 ถือได้ว่าเป็นปีแห่งความท้าทายต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนทั่วไป รวมถึงมีความท้าทายต่อการดำเนินธุรกิจ SMEs ของไทยด้วย เนื่องจากผู้ประกอบการ SMEs จะต้องเผชิญกับความผันผวนและการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วตามเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาและมีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs จะต้องเกาะติดสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด และจะต้องเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้ ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คาดว่าอาจมีบางธุรกิจที่มีแนวโน้มเติบโตขึ้น หรือเรียกว่าธุรกิจดาวรุ่ง ขณะที่ในบางธุรกิจอาจจะต้องเผชิญกับความท้าทายและมีแนวโน้มที่ธุรกิจจะชะลอตัวลง หรือเรียกว่าธุรกิจดาวร่วง

a. ธุรกิจดาวรุ่งหรือธุรกิจที่มีแนวโน้มเติบโตอย่างรวดเร็วในปี 2568 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นที่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชนที่สัมพันธ์กับวัฒนธรรมและประเพณี ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเสริมความงาม ธุรกิจการค้าขายออนไลน์ ธุรกิจบันเทิง ธุรกิจอาหาร street food ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง (Pet Parent) และการจัดคอนเสิร์ต เป็นต้น

b. ธุรกิจดาวร่วงหรือธุรกิจที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงในปี 2568 ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตแบบดั้งเดิม อาทิ ธุรกิจขายอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ธุรกิจการผลิตอุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลดั้งเดิม ธุรกิจเครื่องจักรกล เป็นต้น

4. ความท้าทายของผู้ประกอบการ SME ในปี 2568

จากการที่ได้กล่าวข้างต้นว่า ปี 2568 ถือเป็นปีที่มีความท้าทายอย่างมากต่อการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs เนื่องจากธุรกิจ SMEs เป็นธุรกิจขนาดเล็กและเงินลงทุนไม่สูงมากนัก ทำให้มีข้อจำกัดหรือความท้าทายต่าง ๆ ทั้งจากข้อจำกัดภายในองค์กร และปัจจัยจากภายนอกที่มีความผันผวนหรือการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ซึ่งความท้าทายของผู้ประกอบการ SME ที่อาจจะต้องเผชิญในปี 2568 ได้แก่

4.1 ความท้าทายจากภายในองค์กรของผู้ประกอบการ SMEs

4.1.1 ข้อจำกัดด้านเงินลงทุน ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่เป็นส่วนบุคคลและเป็นวิสาหกิจชุมชน จึงมักจะมีข้อจำกัดในด้านเงินลงทุน นอกจากนี้ระบบการเงินและสถาบันการเงินไม่เอื้อต่อการจัดสรรเงินลงทุนให้กับผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างเพียงพอ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากผู้ประกอบการ SMEs ไม่มีหลักทรัพย์หรือสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงมากเพียงพอที่จะสามารถนำมาเป็นหลักประกันในการขอสินเชื่อหรือกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ หากผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs ใด ที่เคยมีประวัติผิดนัดการชำระหนี้ จะส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs มีประวัติการเงินไม่ดี จากการที่สถาบันการเงินจะรายงานข้อมูลการชำระหนี้ของผู้ขอสินเชื่อไปยังบริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (National Credit Bureau) ซึ่งหากผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs มีประวัติการผิดชำระหนี้เกิน 90 วัน (หรือ 3 งวด) ถือว่าเป็นผู้มีปัญหาการชำระหนี้ (Non-Performing Loan) จะส่งผลให้การขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ทำได้ค่อนข้างลำบากมากมากขึ้น

4.1.2 ข้อจำกัดด้านการแข่งขัน ผู้ประกอบการ SMEs เป็นธุรกิจที่มีขนาดย่อย ขนาดกลางและขนาดเล็ก ทำให้มีเงินลงทุนไม่มาก จึงมีข้อจำกัดด้านการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ที่ดำเนินธุรกิจร้านค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) และร้านสะดวกซื้อ (Convenience Stores) ที่มีเงินลงทุนสูงกว่า ภาระต้นทุนต่ำกว่า (economies of scale) การบริหารจัดการที่ดีกว่า รวมถึงผู้ประกอบการรายใหญ่จะมีองค์ความรู้ที่ทำให้ได้เปรียบทางด้านการแข่งขันที่มากกว่าผู้ประกอบการ SMEs

4.1.3 ข้อจำกัดด้านทุนมนุษย์ ผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดองค์ความรู้ความสามารถทางการบริหารจัดการธุรกิจที่ทันสมัยไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของพฤติกรรมผู้บริโภค อีกทั้งแรงงานและผู้ประกอบการยังขาดแคลนทุนทรัพย์และเวลาที่เพียงพอในการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของตน

4.1.4 ข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ ประเทศไทยมีกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับประกอบธุรกิจที่ซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ทำให้ผู้ประกอบการ SMEs บางส่วนอาจไม่ทราบหรือทราบไม่ครอบคลุม ทำให้มีโอกาสดำเนินธุรกิจอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้ นอกจากนี้ หลายกระบวนการของแต่ละหน่วยงานยังมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ทำให้เป็นภาระและต้นทุนของผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs รายใหม่ que เข้าสู่ตลาด

4.1.5 ข้อจำกัดด้านความยืดหยุ่น ผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่เป็นส่วนบุคคลและเป็นวิสาหกิจชุมชน

ที่มีเงินลงทุนไม่มาก ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติ อาทิ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือภัยพิบัติต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม อาจทำให้ความสามารถในการฟื้นคืนสู่ปกติ (Resilience) มีความยากลำบากกว่าธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ และส่วนใหญ่ทำให้หลายธุรกิจ SMEs จำเป็นต้องปิดกิจการลง

4.2 ความท้าทายภายนอกองค์กรที่สำคัญของผู้ประกอบ SMEs

4.2.1 หนี้ครัวเรือนส่งผลต่อกำลังซื้อและพฤติกรรมการใช้จ่ายของประชาชน โดยหนี้ภาคครัวเรือน ณ ไตรมาส 4 ปี 67 มียอดคงค้างอยู่ที่ 16.4 ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 91.3 ของ GDP ซึ่งถือได้ว่ายังคงทรงตัวในระดับสูง ทั้งจากหนี้สินในภาคครัวเรือน และหนี้สินของกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (MSME) โดยเฉพาะในสาขาสำคัญที่ยังมีข้อจำกัดในการฟื้นตัวอยู่ หรือมีปัญหาเรื่องการชำระหนี้ที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามระยะเวลากำหนด และปัญหาหนี้ในระบบ ซึ่งเป็นข้อจำกัดดังกล่าว จะเป็นส่วนสำคัญต่อการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและเศรษฐกิจในระยะยาว

4.2.2 สภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวน โดยในช่วงเกือบ 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าประเทศไทยประสบปัญหาสภาพภูมิอากาศแบบสุดขั้ว หรือสภาพอากาศที่มีความแปรปรวนรุนแรงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาทิ สถานการณ์ภัยแล้งที่มีความรุนแรงในช่วงต้นปี 2567 ทำให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องประกาศให้เกษตรกรลดการเพาะปลูกพืชที่ใช้น้ำมาก อาทิ ข้าว แล้วหันมาปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย อาทิ มันสำปะหลัง เพื่อลดปัจจัยเสี่ยงที่จะขาดแคลนน้ำ และส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตในสาขาเศรษฐกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมต้นน้ำตลอดจนอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้สินค้าเกษตรเป็นวัตถุดิบ ในขณะที่ในช่วงปลายปี 2567 ประเทศไทยมักจะได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมพาดผ่าน ก่อให้เกิดพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนผ่านทะเลจีนใต้ตอนกลางเข้ามายังบริเวณใกล้เคียงกับประเทศไทย ก่อให้เกิดพายุต่าง ๆ ที่ทำให้ทั่วประเทศจะมีฝนตกชุกหนาแน่นและน้ำท่วมฉับพลันทั้งในภาคเหนือและภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาคการผลิตอีกครั้ง โดยเฉพาะสินค้าเกษตร ทำให้ผลผลิตและรายได้เกษตรกรหดตัวลง ซึ่งเมื่อผลผลิตลดลงทำให้สินค้าเกษตรราคาสูงขึ้น แต่ทว่าผลผลิตที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อรายได้ครัวเรือนภาคเกษตรและแรงงาน รวมถึงในภาคอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องต่อไป ซึ่งจากการที่ผลผลิตภาคการเกษตรและรายได้ที่ลดลง จะทำให้คนในภาคเกษตรซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย เผชิญความเสี่ยงจากปัญหาหนี้ครัวเรือนสูงขึ้น

4.2.3 ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลกและนโยบายการค้า: นโยบายการค้าระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะจากนโยบาย “อเมริกาต้องมาก่อน” ของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะสร้างผลกระทบต่อการค้าและเศรษฐกิจทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยในหลายด้าน ทั้งการค้า การลงทุน และตลาดการเงิน และท้ายที่สุดจะสร้างความผันผวนหรือความไม่แน่นอนต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ที่ปรับตัวได้อย่างล่าช้า

4.2.4 การทุ่มตลาดจากสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสินค้าจากประเทศจีน ซึ่งภายหลังจากที่เศรษฐกิจจีนมีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีสินค้าคงคลังที่เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเหลืออยู่ในระดับสูง จำเป็นต้องระบายสต็อกสินค้าออกนอกพื้นที่และออกนอกประเทศ ด้วยการขายสินค้าที่มีราคาถูกมายังประเทศใกล้เคียงประเทศจีน โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งมีกำลังซื้อไม่สูงมากนัก ส่งผลให้ประเทศในภูมิภาคอาเซียนขาดดุลการค้ากับจีน โดยประเทศไทย พบว่าขาดดุลการค้ากับประเทศจีนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าในปี 2567 พบว่าไทยขาดดุลการค้ากับ ประมาณการเศรษฐกิจไทย ประจำปีไตรมาสที่ 1/2568

เงินประมาณ 1.62 ล้านล้านบาท ซึ่งขาดดุลการค้าเพิ่มจากปี 2566 ที่อยู่ที่ 1.30 ล้านล้านบาท หรือขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นถึง 3.2 แสนล้านบาท

4.2.5 การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ โดยการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในปี 2568 นี้ ได้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 22 เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2567 ที่ผ่านมา ว่าจะมีการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำทั่วประเทศ มีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป โดยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่จะแบ่งเป็น 17 อัตราตามพื้นที่ต่าง ๆ คือ 1) 400 บาทต่อวัน: จังหวัดภูเก็ต, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, ระยอง และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2) 380 บาทต่อวัน: อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 3) 372 บาทต่อวัน: กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวม 6 จังหวัด กรุงเทพมหานคร, นครปฐม, นนทบุรี, ปทุมธานี, สมุทรปราการ, และสมุทรสาคร และ 4) อัตราอื่น ๆ: จังหวัดที่เหลืออีก 67 จังหวัด มีการปรับเพิ่มค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นร้อยละ 2 จากอัตราเดิม ซึ่งอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะอยู่ระหว่าง 337 ถึง 370 บาทต่อวัน ขึ้นอยู่กับแต่ละจังหวัด 2568 ซึ่งการปรับขึ้นค่าแรงงานนี้ ในมุมมองของผู้ประกอบการ จะส่งผลให้ต้นทุนการดำเนินงานของธุรกิจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่ม SME ที่มีข้อจำกัดด้านเงินทุน

5. โอกาสของผู้ประกอบการ SME ในปี 2568

ภายใต้สถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองทั้งภายในและภายนอกที่มีความผันผวนสูงในปัจจุบันนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมถึงการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs ให้มีความยากลำบากมากขึ้น อย่างไรก็ตามท่ามกลางสถานการณ์ที่มีความยากลำบากนี้ ยังคงมองเห็นโอกาสของการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs อาทิ

5.1 นโยบายภาครัฐและมาตรการสนับสนุนการดำเนินการของผู้ประกอบการ SME

5.1.1 การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ

- ที่ผ่านมามาตรัฐ โดยเฉพาะในส่วนของกระทรวงการคลัง ได้ดำเนินมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SME อย่างต่อเนื่อง อาทิ 1) มาตรการสินเชื่อ IGNITE THAILAND ของธนาคารออมสิน ที่ช่วยสนับสนุนเงินทุนให้แก่ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND 3 กลุ่ม (ได้แก่ กลุ่มศูนย์กลางการท่องเที่ยว กลุ่มศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพ และ กลุ่มศูนย์กลางอาหาร วงเงิน 5,000 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยเริ่มต้นร้อยละ 2.5 ต่อปี ใน 2 ปีแรก ระยะเวลากู้สูงสุดไม่เกิน 10 ปี ปลอดชำระเงินต้นสูงสุดไม่เกิน 6 เดือน 2) โครงการสินเชื่อสร้างงานสร้างอาชีพ ของธนาคารออมสิน ดำเนินการสนับสนุนสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ผู้มีรายได้ประจำ ลูกจ้าง พ่อค้า แม่ค้า หรือผู้รับจ้างให้บริการต่าง ๆ เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน เสริมสภาพคล่องในการประกอบอาชีพ หรือนำไปชำระหนี้้นอกระบบหรือหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยสูงที่กู้ยืมมาใช้ในการประกอบอาชีพหรือดำรงชีพ 3) โครงการสินเชื่อปลุกพลัง SME ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) เพื่อเป็นเงินทุนเสริมสภาพคล่อง ลงทุน ขยาย ปรับปรุงกิจการให้กับผู้ประกอบการ SME รายย่อยและมีความเปราะบางทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลในทุกภาคธุรกิจที่มีรายได้ต่อปี ไม่เกิน ๒ ล้านบาท และ 4) โครงการ “คุณสู้ เราช่วย” โดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ สมาคมธนาคารไทย สมาคมธนาคารนานาชาติ สมาคมสถาบันการเงินของรัฐ รวมถึงผู้ประกอบการธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงิน (Non-Banks) เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและ SMEs เฉพาะกลุ่ม ประกอบด้วย 2 มาตรการ ได้แก่ (1) มาตรการที่ 1 “จ่ายตรง คงทรัพย์” เป็นการช่วยเหลือลูกหนี้สินเชื่อบ้าน รถ และ SMEs ขนาดเล็กที่มีวงเงินหนี้ไม่สูงมาก ให้สามารถรักษาสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกันทั้งบ้าน รถ และสถานประกอบการไว้ได้ โดยเป็นการปรับโครงสร้างหนี้แบบลดค่าวงวดและลดภาระดอกเบี้ย และ (2) มาตรการที่ 2 “จ่าย ปิด จบ” เป็นการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยที่มีหนี้เสียและยอดหนี้ไม่สูง ผ่านการปรับโครงสร้างหนี้แบบผ่อนปรน เพื่อเปลี่ยนสถานะจากหนี้เสียเป็นปิดจบหนี้ และให้ลูกหนี้สามารถเริ่มต้นใหม่ได้³ เป็นต้น

- การจัดตั้งสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ (National Credit Guarantee Agency: NaCGA) เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs ซึ่ง NaCGA จะเป็นสถาบันค้ำประกันความเสี่ยงสินเชื่อสำหรับประชาชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อให้สถาบันการเงินมีความมั่นใจในการปล่อยสินเชื่อ และช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายมากขึ้น โดยกลไกการทำงานของ NaCGA จะทำหน้าที่ประเมินความเสี่ยงของลูกค้า และคิดค่าธรรมเนียมตามความเสี่ยงของแต่ละบุคคล จากนั้นประชาชน หรือผู้ประกอบการ SMEs สามารถนำเอกสารการันตีจาก NaCGA ไปขอสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งการจัดตั้งสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติดังกล่าว จะทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ใช้กลไกนี้ในการค้ำประกันสินเชื่อผ่านสถาบันค้ำประกันเครดิตแห่งชาติ และส่งผลให้ผู้ประกอบการ SMEs จะสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายยิ่งขึ้น

5.1.2 นโยบายภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษี (Tax Incentives)

1) มาตรการทางด้านภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษี เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ภาครัฐในหลายประเทศมักจะใช้เพื่อส่งเสริม และสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs โดยในส่วนของประเทศไทย อาทิ

1.1) การยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล⁴ สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนชำระแล้วไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการไม่เกิน 30 ล้านบาท ต่อปี โดยกำไรสุทธิไม่เกิน 300,000 บาท จะได้รับการยกเว้นภาษี ส่วนที่เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท จะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10 และส่วนที่เกิน 3,000,000 บาท จะเสียภาษีในอัตราร้อยละ 20

1.2) สิทธิพิเศษด้านการลงทุน จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) สำหรับ ผู้ประกอบการ SMEs ที่ลงทุนในกิจกรรมวิจัยและพัฒนา โดยสามารถได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมสูงสุดถึงร้อยละ 300 ของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง เพื่อกระตุ้นการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีในประเทศ

1.3) มาตรการด้านภาษีสกัดกั้นสินค้าด้อยคุณภาพและการทุ่มตลาด นอกจากภาครัฐจะมีมาตรการยกเว้นภาษีในการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs แล้ว ภาครัฐจะใช้มาตรการทางด้านภาษีและสิทธิประโยชน์ทางภาษีในการช่วยเหลือสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ภาครัฐยังใช้เครื่องมือจากภาษีในการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping: AD) ภาษีตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและ

³ ธนาคารแห่งประเทศไทย

⁴ กรมสรรพากร

อุดหนุน (Anti-circumvention: AC) มาตรการป้องกันการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น (Safeguard Measure: SG) เป็นต้น

5.2 การท่องเที่ยวมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง

การท่องเที่ยวของประเทศไทย มีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลได้ประกาศให้ปี 2568 เป็น “ปีทองแห่งการท่องเที่ยว” และวางเป้าหมายว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ประมาณ 39-40 ล้านคน ทำให้คาดว่าในปี 2568 จะมีมาตรการ/นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ จากข้อมูล นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 23 กุมภาพันธ์ 2568 พบว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไทยแล้วกว่า 6.35 ล้านคน โดยนักท่องเที่ยวจากจีน มาเลเซีย รัสเซีย เกาหลีใต้ และอินเดีย ซึ่งการที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นก่อให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยในพื้นที่ท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อกิจกรรมการผลิตและบริการอื่น ๆ ตามมาในพื้นที่

5.3 การลงทุนจากต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น

ภายใต้ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุน ปี พ.ศ. 2566-2570 ทำให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กกท.) ออกมาตรการส่งเสริมการลงทุน โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์ สิทธิและประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุน ให้เหมาะสมกับระดับเทคโนโลยี ความสำคัญของอุตสาหกรรม และสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ทำให้ในปี 2566 - 2567 มีการขอรับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน 5,372 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 1.98 ล้านล้านบาท และหากนับเฉพาะยอดขอรับการส่งเสริมการลงทุนในปี 2567 รวมทั้งสิ้นกว่า 3,100 โครงการ คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุนรวม 1.13 ล้านล้านบาท ซึ่งจะช่วยยกระดับการลงทุนของประเทศ ส่งผลดีต่อการจ้างแรงงานในพื้นที่เพิ่มขึ้น

5.4 การฟื้นตัวของภาคการส่งออก

การส่งออกในปี 2567 ส่งสัญญาณฟื้นตัวอย่างชัดเจน สะท้อนจากการส่งออกสินค้าในปี 2567 ขยายตัวจากปี 2566 ที่ร้อยละ 5.4 ตามการขยายตัวของการส่งออกของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ที่ขยายตัวร้อยละ 14.4 สอดคล้องกับการส่งออกสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร ที่ขยายตัวร้อยละ 7.5 และ 4.1 ตามลำดับ นอกจากนี้จากตัวเลขการส่งออกล่าสุดในเดือนมกราคม 2568 พบว่าขยายตัวที่ร้อยละ 13.6 ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวโน้มที่ดี โดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การส่งออกของไทย อาจจะได้รับปัจจัยกดดันจากการดำเนินมาตรการจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าอย่างสหรัฐฯ

5.5 การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและเทคโนโลยี

สถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและเทคโนโลยี ซึ่งจะเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการ SME ในปัจจุบัน เนื่องจากช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ลดต้นทุน และสร้างโอกาสในการเติบโต จากการนำระบบดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลยังเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SME เข้าถึงตลาดใหม่ ๆ และขยายฐานลูกค้าได้กว้างขึ้น ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์และโซเชียลมีเดีย การทำการตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) ช่วยให้ธุรกิจสามารถสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างตรงจุด เพิ่มโอกาสในการขยายฐานลูกค้า

5.6 ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงในการเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากตั้งอยู่ในตำแหน่งยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ นอกจากนี้จากการจัดอันดับของประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ (Logistic Performance Index:LPI) ของธนาคารโลก (World Bank) พบว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ 3 ของภูมิภาคอาเซียน สะท้อนถึงความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสให้กับผู้ประกอบการ SME ที่ช่วยให้การเคลื่อนย้ายสินค้าเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนการขนส่งและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้ นอกจากนี้ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่เข้าถึงทุกพื้นที่ ยังเปิดโอกาสให้ SME สามารถเข้าถึงตลาดออนไลน์และขยายฐานลูกค้าได้อย่างกว้างขวาง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานทำให้การดำเนินธุรกิจมีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. บทสรุป

ปี 2568 นับเป็นช่วงเวลาที่ดีที่เต็มไปด้วยความท้าทายสำหรับภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ด้วยข้อจำกัดด้านเงินทุนและขนาดองค์กร ทำให้ธุรกิจเหล่านี้ต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายประการในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม แม้จะมีข้อจำกัดและความท้าทายมากมาย ตลาดยังคงเปิดกว้างด้วยโอกาสที่ผู้ประกอบการ SMEs สามารถค้นหาและนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจของตนให้เติบโตอย่างยั่งยืน

ในปี 2568 ผู้ประกอบการ SME ต้องเผชิญกับความท้าทายทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร โดยความท้าทายในด้านภายในองค์กร พวกเขาจะต้องรับมือกับปัญหาด้านเงินลงทุน การแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น ข้อจำกัดด้านทรัพยากรบุคคล ความซับซ้อนของกฎระเบียบ และความจำเป็นในการพัฒนาความยืดหยุ่นขององค์กร ขณะที่ความท้าทายจากภายนอก ประกอบด้วยภาวะหนี้ครัวเรือนที่กระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค สภาพภูมิอากาศที่มีความแปรปรวนสูง ความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การแข่งขันจากสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ และการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ อย่างไรก็ตาม ยังมีโอกาสสำคัญที่เอื้อต่อการเติบโตของธุรกิจ SMEs ได้แก่ นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐ แนวโน้มการท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่จะสามารถสร้างโอกาสให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง การเพิ่มขึ้นของการลงทุนจากต่างประเทศ การฟื้นตัวของภาคการส่งออก การเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลและเทคโนโลยีที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงตลาดใหม่ๆ ได้ง่ายขึ้น รวมถึงความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่มีความพร้อมรองรับต่อการขยายตัวของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลกระทบของนโยบายทรัมป์ 2.0

และการเตรียมรับมือของไทย

ผู้เขียน ดร. ปาริฉัตร คลั่งทอง ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ และ ดร.คิวิพร พรหมวงษ์ เศรษฐกรชำนาญการ ส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ กองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค อนึ่ง บทความนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของหน่วยงาน

บทสรุปผู้บริหาร

- นโยบายทรัมป์ 2.0 ตามแนวทาง “America First” มุ่งเน้นการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของประเทศ และการแก้ไขความไม่สมดุลทางการค้า (Addressing Unfair and Unbalanced Trade)
- ในภาพรวมการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทานโลก การค้า และเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย
- ไทยมีโอกาสได้รับประโยชน์จากการที่สหรัฐฯ ลดพึ่งพาจีน และการส่งออกไทยอาจได้รับผลกระทบด้านลบ ชั่วคราวและน้อยกว่าประเทศคู่ค้าหลักอื่น ๆ ที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้ามากกว่าไทย
- สินค้าไทยมีโอกาสเข้าถึงตลาดสหรัฐฯ ได้มากขึ้น จากการเร่งนำเข้าสินค้าทดแทนจากสหรัฐฯ เพื่อชดเชยการลดการนำเข้าจากจีน
- ไทยควรมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ เพิ่มความสามารถแข่งขัน และขยายตลาดส่งออก เพื่อลดความเสี่ยงจากนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ไทยควรเร่งการเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ เพื่อกระจายตลาดส่งออก และการเตรียมความพร้อมด้านมาตรฐานคุณภาพสินค้า การสนับสนุนภาคเอกชนให้ปรับตัวและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน และปรับกลยุทธ์การค้าให้เหมาะสมส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น EV เซมิคอนดักเตอร์ เป็นต้น

1. บทนำ

นโยบายทศวรรษที่ 2.0 ตามแนวทาง “America First” ด้านเศรษฐกิจมีแนวโน้มมุ่งเน้นการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของประเทศ และการแก้ไขความไม่สมดุลทางการค้า (Addressing Unfair and Unbalanced Trade) โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมภาคการผลิต เกษตรกรรม แรงงาน และอุตสาหกรรมในประเทศ รวมถึงการกระตุ้นให้บริษัทต่าง ๆ ย้ายฐานการผลิตกลับสู่สหรัฐฯ เพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ และมีรายละเอียดของนโยบายอื่น ๆ ดังนี้

1. นโยบายด้านต่างประเทศ: มุ่งเน้นการปกป้องผลประโยชน์ทางการค้าของสหรัฐฯ และเพิ่มรายได้ให้แก่ประเทศผ่านภาษีศุลกากร (Tariff) โดยการเพิ่มภาษีนำเข้าสินค้าจากจีน และการปกป้องภาคการผลิตและภาคเกษตรกรรมในสหรัฐฯ โดยการเพิ่มภาษีนำเข้าจากประเทศต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขความไม่สมดุลทางการค้าการเจรจาบทวนข้อตกลงการค้าใหม่ และส่งเสริมให้บริษัทต่าง ๆ ย้ายฐานการผลิตกลับสู่สหรัฐฯ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มการจ้างงานในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสำคัญ

2. นโยบายด้านพลังงานและเศรษฐกิจ: การยกเลิกนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Green New Deal) และยกเลิกข้อบังคับยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานและกระตุ้นการผลิตในประเทศ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมน้ำมัน

3. นโยบายด้านการอพยพและความมั่นคงชายแดน: การประกาศภาวะฉุกเฉินแห่งชาติบริเวณชายแดนใต้ เพื่อหยุดการอพยพผิดกฎหมาย พร้อมระบุว่ากลุ่มค้ายาเสพติดเม็กซิกันจะถูกจัดเป็นองค์กรก่อการร้ายต่างชาติ

4. นโยบายด้านการปฏิรูปรัฐบาล: การยุติการควบคุมหรือการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลในการแสดงความคิดเห็นโดยหน่วยงานภาครัฐ (Government Censorship) ฟื้นฟูเสรีภาพในการแสดงออก และจัดตั้ง “กระทรวงประสิทธิภาพการบริหารราชการ” (Department of Government Efficiency) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐบาลกลาง

5. นโยบายด้านสังคม: การรับรองเพศเพียงสองประเภทอย่างเป็นทางการ (ชายและหญิง) และการคืนสถานะให้แก่ทหารพร้อมทั้งจ่ายค่าตอบแทนย้อนหลังเต็มจำนวน กรณีที่ถูกปลดประจำการจากการคัดค้านนโยบายบังคับฉีดวัคซีน COVID-19

2. นโยบายทรมัปี 2.0 ล่าสุด

การประกาศเพิ่มภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ล่าสุด ประกอบด้วย 1) การปรับขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากเม็กซิโกและแคนาดาในอัตราร้อยละ 25 และสินค้าจากจีนในอัตราร้อยละ 10 (เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการจากประเทศเหล่านี้คิดเป็นหนึ่งในสามของมูลค่าการซื้อขายทั้งหมดของสหรัฐฯ 2) การปรับขึ้นภาษีนำเข้าเหล็กและอะลูมิเนียมเป็นร้อยละ 25 (เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568) จากเดิมที่ภาษีเหล็กอยู่ที่ร้อยละ 25 (เดิมมีข้อยกเว้นให้กับบางประเทศและสินค้าบางประเภทที่ประกอบด้วยเหล็ก) และอะลูมิเนียมอยู่ที่ร้อยละ 10 และยกเลิกข้อยกเว้นภาษีสำหรับประเทศต่าง ๆ เช่น แคนาดา เม็กซิโก และบราซิล เป็นต้น โดยมาตรการนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 4 มีนาคม 2568 ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมที่ใช้เหล็กและอะลูมิเนียมในสหรัฐฯ อาจต้องปรับตัวหันมาใช้วัตถุดิบภายในประเทศหรือหาซัพพลายเออร์ใหม่ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก

นอกจากนี้ รัฐบาลทรมัปีมีแนวโน้มที่จะเพิ่มภาษีนำเข้าจากประเทศอื่น ๆ ในช่วงต่อไป โดยอาจเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 - 20 และอาจเพิ่มภาษีนำเข้าจากจีนเป็นร้อยละ 60 ซึ่งคาดว่าจะครอบคลุมเกือบครึ่งหนึ่งของการนำเข้าทั้งหมดของสหรัฐฯ นโยบายดังกล่าวทำให้ภาคการผลิตของสหรัฐฯ ต้องเพิ่มกำลังการผลิตมากกว่า 2 เท่าเพื่อชดเชยส่วนที่ขาดหาย ซึ่งอาจไม่สามารถทำได้ในระยะสั้น

3. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย

ในภาพรวมการดำเนินนโยบายกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทานโลก การค้า และเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย โดยการค้าโลกชะลอตัวลงและเกิดความตึงเครียดทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับคู่ค้า รายสำคัญ เช่นกรณีการปรับขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากเม็กซิโกและแคนาดา จะส่งผลกระทบต่อกับเม็กซิโกและแคนาดา อย่างไรก็ดี อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ (เช่น อุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ ซึ่งต้องพึ่งพาห่วงโซ่อุปทานที่กระจายอยู่ในทั้งสามประเทศ โดยหากมีการขัดขวางห่วงโซ่อุปทานนี้ ก็ส่งผลกระทบต่อตลาดรถยนต์) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นคือการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ลดลง และส่งผลกระทบต่อผลกำไรของบริษัท ซึ่งอาจลดระดับการลงทุนให้ลดลงตามไปด้วย ส่งผลกระทบต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ และอาจทำให้เศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอยได้ นอกจากนี้ คาดว่าเศรษฐกิจจีนชะลอตัว ซึ่งอาจทำให้ความต้องการสินค้าจากไทยไปยังจีนลดลง ขณะที่การเข้ามาของสินค้าจากจีนอาจเพิ่มการแข่งขันในตลาดไทย

สำหรับไทยอาจมีความเสี่ยงถูกเพิ่มภาษีศุลกากรจากสหรัฐฯ เนื่องจากไทยเกินดุลการค้าสหรัฐฯ สูงเป็นอันดับที่ 11 ซึ่งอาจทำให้สินค้าส่งออกหลัก เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์และผลิตภัณฑ์ยางพาราต้นทุนที่เพิ่มขึ้นและสูญเสียส่วนแบ่งตลาด อย่างไรก็ดี การส่งออกไทยอาจได้รับผลกระทบด้านลบช้ากว่าและน้อยกว่าประเทศคู่ค้าหลักอื่น ๆ ที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้ามากกว่าไทย (ข้อมูลปี 2567) เช่น จีน เม็กซิโก เวียดนาม เป็นต้น และในระยะต่อไปคาดว่าจะมีมาตรการกีดกันทางการค้าสำหรับประเทศดังกล่าวออกมาเพิ่มเติมซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- อันดับ 1 จีน มีมูลค่าการขาดดุลกว่า 290,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- อันดับ 2 เม็กซิโก มีมูลค่าการขาดดุลกว่า 171,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- อันดับ 3 เวียดนาม มีมูลค่าการขาดดุลกว่า 120,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
- อันดับ 11 ไทย มีมูลค่าการขาดดุล 45,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ตารางที่ 1 อันดับประเทศที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้า 15 อันดับแรก (ปี 2567)

ประเทศ	ปริมาณการขาดดุล (ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ)
1. จีน (ขึ้นภาษีนำเข้า 10%)	-295,402
2. เม็กซิโก (ขึ้นภาษีนำเข้า 25%)	-171,809
3. เวียดนาม	-123,463
4. ไอร์แลนด์	-86,748
5. เยอรมนี	-84,824
6. ใต้หวัน	-73,927
7. ญี่ปุ่น	-68,468
8. เกาหลีใต้	-66,007
9. แคนาดา (ขึ้นภาษีนำเข้า 25%)	-63,336
10. อินเดีย	-45,664
11. ไทย	-45,609
12. อิตาลี	-43,964
13. สวิตเซอร์แลนด์	-38,463
14. มาเลเซีย	-24,830
15. อินโดนีเซีย	-17,883

ที่มา : United States Census Bureau

ทั้งนี้ สหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มภาณินำเข้าจากไทยน้อยกว่าจีนและประเทศอื่น ๆ ที่สหรัฐฯ ขาดดุลการค้ามากกว่าไทย เช่น เม็กซิโก เวียดนาม ไอร์แลนด์ เยอรมันนี ใต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ แคนาดา อินเดีย เป็นต้น ซึ่งจะเป็นโอกาสให้สินค้าไทยมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น จากความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) เนื่องจากไทยจะมีความได้เปรียบด้านราคาสินค้าจากต้นทุนสินค้าต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ ที่มีแนวโน้มจะถูกขึ้นภาษีมากกว่าไทย สินค้าไทยอาจจะเป็นทางเลือกใหม่ให้แก่ตลาดสหรัฐฯ ทดแทนการนำเข้าจากประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐฯ สูงที่สุดจากทั้งไทยและจีน นอกจากนี้ ค่าเงินบาทที่มีแนวโน้มอ่อนค่าลง จากดัชนีดอลลาร์สหรัฐมีทิศทางแข็งค่าขึ้นจากการที่นักลงทุนหันกลับไปลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัย เช่น พันธบัตรรัฐบาลสหรัฐฯ เป็นต้น จะส่งผลดีต่อการส่งออกไปยังสหรัฐฯ และประเทศอื่น ๆ มากขึ้น

สำหรับในระยะสั้น สินค้าไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของสินค้าทดแทนจากประเทศอื่น ๆ ที่มีแนวโน้มถูกกีดกันทางการค้ามากกว่าไทยมากขึ้น ได้แก่ สินค้าประเภทเดียวกันที่สหรัฐฯ นำเข้าจากเม็กซิโก แคนาดา จีน และไทย เช่น สินค้าประเภทรถจักรยานยนต์ และอุปกรณ์ยานยนต์ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเทคโนโลยีขั้นสูง รถยนต์และยานพาหนะ เครื่องจักรและหน่วยประมวลผลข้อมูล และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เป็นต้น สินค้าเกษตรและอาหาร สหรัฐฯ นำเข้าจากจีนและเวียดนาม (ขาดดุลการค้าอันดับที่ 1 และ 3 ตามลำดับ) เป็นหลัก ซึ่งมีแนวโน้มที่จะปรับขึ้นอัตราภาษีอีกในอนาคต โดยสหรัฐฯ อาจต้องการกระจายแหล่งนำเข้าเพื่อลดการพึ่งพาจีนและเวียดนาม ทำให้สินค้าเกษตรไทย เช่น ข้าว มันสำปะหลัง น้ำตาล ไข่แปรรูป และอาหารทะเล เป็นต้น และอาจทำให้ไทยเป็นแหล่งผลิตอาหารทางเลือก เช่น อาหารแช่แข็ง เครื่องปรุงรส อาหารสำเร็จรูป เป็นต้น สำหรับเสื้อผ้าและสิ่งทอ อาจได้รับประโยชน์ในการส่งออกเสื้อผ้าและรองเท้าไปยังสหรัฐฯ ทดแทนสินค้าจีน และเวียดนาม มากขึ้น และสำหรับสินค้าประเภทปิโตรเคมีและพลาสติก จากนโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมพลังงานฟอสซิลของทรัมป์ อาจเป็นโอกาสให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกไทยสามารถขยายตลาดไปยังสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น ซึ่งไทยถือว่าเป็นผู้ผลิตและส่งออกน้ำมันและเคมีภัณฑ์รายใหญ่ในอาเซียน

ในระยะนี้ นักลงทุนและผู้ประกอบการควรติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด โดยหากสหรัฐฯ มีแนวโน้มที่จะปรับเพิ่มภาษีจากจีนอีก ผู้ผลิตไทยอาจต้องพิจารณาเพิ่มกำลังการผลิตสินค้าเพื่อทดแทนการนำเข้าจากจีน และเร่งส่งเสริมการลงทุนเพื่อขยายการผลิตในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสินค้าทดแทนการนำเข้าของประเทศที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เช่น เซมิคอนดักเตอร์ เป็นต้น

ตารางที่ 2 อันดับสินค้าส่งออกไทยไปยังสหรัฐฯ 15 อันดับแรก (ปี 2567: ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

สินค้า	มูลค่า
1. เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	10,567.84
2. เครื่องโทรสาร โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	4,657.14
3. ผลิตภัณฑ์ยาง	4,503.69
4. อุปกรณ์กึ่งตัวนำ ทρανซิสเตอร์ และไดโอด	2,483.75
5. หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ	2,095.67
6. เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล	2,036.22
7. อัญมณีและเครื่องประดับ	1,974.13
8. รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,893.44
9. เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบอื่น ๆ	1,777.31
10. เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	1,282.75
11. เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (ขึ้นภาษีนำเข้าเป็น 25%)	1,205.23
12. ผลิตภัณฑ์พลาสติก	1,071.50
13. แผงสวิทช์และแผงควบคุมกระแสไฟฟ้า	912.55
14. อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป	910.63
15. สินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ	900.19

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

สำหรับภาพรวมเศรษฐกิจไทย ในระยะนี้ จะต้องเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจภายในประเทศ ในปี 2568 กระทรวงการคลังคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวเร่งขึ้นที่ร้อยละ 3.0 ต่อปี (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 2.5–3.5) โดยมี 4 ปัจจัยบวกหลัก ได้แก่ การบริโภคภาคเอกชน การส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวได้ต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.3 ต่อปี ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลและรายได้เกษตรกรที่ขยายตัวต่อเนื่องมูลค่าการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.4 ต่อปี สอดคล้องกับความต้องการสินค้าของตลาดโลกและเศรษฐกิจคู่ค้าที่ปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ภาคการท่องเที่ยวคาดว่าจะยังขยายตัวต่อเนื่อง ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 38.5 ล้านคน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนรายได้จากการท่องเที่ยวและส่งเสริมภาคบริการและภาคการผลิตที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ การลงทุนในปี 2568 จะเป็นอีกหนึ่งเครื่องยนต์สำคัญในการสนับสนุนเศรษฐกิจ

โดยกระทรวงการคลังได้มีการใช้เครื่องมือทางการคลัง ทั้งการใช้จ่ายภาครัฐ การลงทุนภาครัฐ มาตรการการเงินโอน รวมถึงการบริหารการจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพที่จะมาช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ ซึ่งคาดว่า หากมีการเร่งรัดการใช้จ่ายและการลงทุนของรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ (ใช้จ่ายประจำร้อยละ 98 และการลงทุนร้อยละ 80) ตามแผน (เพิ่มการใช้จ่ายร้อยละ 5 คิดเป็นประมาณ 465,000 ล้านบาท) จะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.11 อุดรวัชรโครงการกระเป๋าเงินดิจิทัล 10,000 บาท ในระยะที่สาม (มูลค่า 150,000 ล้านบาท) ซึ่งคาดว่าจะดำเนินต่อไปในปี 2568 หากมีการเพิ่มประสิทธิภาพในเงื่อนไขการใช้จ่ายจะทำให้เงินหมุนเวียนสูงขึ้นและกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการโปรแกรมนี้เหมาะสม คาดว่าจะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.1 การเร่งรัดการลงทุน PPP (Public–Private Partnership) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในโครงการที่ต้องการการลงทุนขนาดใหญ่ แบ่งเบาภาระของภาครัฐในด้านการเงิน และยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาได้ เร่งรัดการลงทุนที่ได้รับการอนุมัติแล้วโดย BOI โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ข้อมูลและภูมิภาค cloud คาดว่าหากการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงเพิ่มขึ้น 75,000 ล้านบาท จะช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.19 และการปรับนโยบายการเงินโดยการปรับอัตราดอกเบี้ยให้เหมาะสมกับสถานการณ์เศรษฐกิจไทย ซึ่งขณะนี้อัตราเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับเป้าหมาย อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 ต่อปี และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเดือนมกราคม 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ต่อปี ประกอบกับแนวโน้มการปรับดอกเบี้ยนโยบายของประเทศต่าง ๆ มีทิศทางปรับลดลง เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อปรับลดลง หากเราพิจารณาปรับดอกเบี้ยนโยบายให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศดังกล่าวแล้ว จะช่วยกระตุ้นการลงทุนและการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนในช่วงเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนนี้ได้

4. โอกาสต่อเศรษฐกิจไทย

สินค้าไทยมีโอกาสเข้าถึงตลาดสหรัฐฯ ได้มากขึ้น จากการเร่งนำเข้าสินค้าทดแทนจากสหรัฐฯ เพื่อชดเชยการลดการนำเข้าจากจีน โดยสินค้าที่มีความได้เปรียบ อาทิ เซมิคอนดักเตอร์ เหล็กและอะลูมิเนียม และผลิตภัณฑ์ยาง มีโอกาสขยายส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ โดยเฉพาะในช่วงที่บริษัทสหรัฐฯ กำลังหาทางปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานโลก นอกจากนี้ การสนับสนุนภายในประเทศของไทยในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานสะอาดและนวัตกรรมเทคโนโลยี อาจเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทย ในตลาดโลก นอกจากนี้ ไทยมีโอกาเป็นศูนย์กลางการลงทุนใหม่สำหรับบริษัทที่ต้องการย้ายฐานการผลิตจากจีนเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากภาษีศุลกากรที่เพิ่มขึ้นในสหรัฐฯ โดยอุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันสูง เช่น ยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ อาจได้รับการสนับสนุนจากการลงทุนใหม่ ๆ โดยเฉพาะในกลุ่มรถยนต์ไฟฟ้า (EV) คาต้าเซ็นเตอร์ และเซมิคอนดักเตอร์ นอกจากนี้ การที่ไทยเป็นสมาชิกของภูมิภาคอาเซียนซึ่งมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยิ่งเพิ่มความน่าสนใจให้กับไทยในฐานะจุดหมายปลายทางของการลงทุนระยะยาว

นอกจากนี้ หากไทยสามารถดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น อาจส่งผลดีต่อไทยในแง่ของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถปรับตัวและเพิ่มความสามารถในการผลิตได้อย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงนี้อาจช่วยเสริมสร้างบทบาทของไทยในห่วงโซ่อุปทานโลก นอกจากนี้ การเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางภูมิศาสตร์ของไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะช่วยสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและการเชื่อมโยงระหว่างตลาดสหรัฐฯ และเอเชีย ทั้งนี้ บริษัทไทยจะมีแรงผลักดันให้พัฒนาขีดความสามารถของตนเองในด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรับมือกับความท้าทายจากการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ทั้งในตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การพัฒนานี้อาจเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น AI Internet of Things และพลังงานหมุนเวียน ซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการในตลาดโลก

5. แนวทางการรับมือในอนาคต

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์และนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ภายใต้การนำของ โดนัลด์ ทรัมป์ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และสร้างความยืดหยุ่นต่อความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้น โดยมีการเตรียมความพร้อมทั้งในปัจจุบันและเตรียมการรองรับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ เพื่อลดความเสี่ยงและคว้าโอกาส การเร่งรัดการลงทุนภาครัฐ การกระตุ้นการบริโภคภายในประเทศ และการสนับสนุนภาคเอกชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อวางแผนและดำเนินมาตรการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การเจรจาข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศต่าง ๆ เพื่อกระจายตลาดส่งออก และการเตรียมความพร้อมด้านมาตรฐานคุณภาพสินค้า การสนับสนุนภาคเอกชนให้ปรับตัวและยกระดับความสามารถในการแข่งขัน เป็นต้น สำหรับแนวทางเตรียมความพร้อมรับมือในอนาคต ประกอบด้วย

1) มุ่งเน้นการกระจายตลาดส่งออกและแหล่งนำเข้า รวมทั้งการขยายการเจรจาข้อตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) กับสหภาพยุโรป (EU) และสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป (EFTA) รวมทั้งการปรับภาคการผลิตโดยมุ่งเน้นสินค้ามูลค่าสูงและซับซ้อน เช่น ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนสมาร์ทโฟน สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร พลังงานสะอาด เป็นต้น เพื่อเพิ่มอุปสงค์ในตลาดโลก พร้อมทั้งมีแผนพัฒนาแรงงานและส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต ขณะเดียวกัน สถานการณ์ดังกล่าวยังเปิดโอกาสให้ไทยขยายการส่งออกสินค้าทดแทนจากจีนสู่ตลาดสหรัฐฯ เช่น เซมิคอนดักเตอร์ เหล็กและอะลูมิเนียม ผลิตภัณฑ์ยาง สินค้าเกษตร เป็นต้น ซึ่งมีศักยภาพในการขยายส่วนแบ่งตลาดในสหรัฐฯ และตอบสนองความต้องการของตลาดที่กำลังปรับตัวจากการเปลี่ยนแปลงในห่วงโซ่อุปทานโลก

2) เร่งรัดการลงทุน นโยบายของประธานาธิบดีทรัมป์ส่งผลกระทบต่อการลงทุนจากสหรัฐฯ ในไทย ไม่มาก โดยการลงทุนจากสหรัฐฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.3 ของเงินลงทุนต่างประเทศทั้งหมด อย่างไรก็ตาม การเพิ่มกำแพงภาษีสินค้านำเข้าในสหรัฐฯ อาจกระตุ้นการย้ายฐานการผลิตจากประเทศต่าง ๆ มายังไทยมากขึ้น โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์ไทย ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เซมิคอนดักเตอร์ ยานยนต์ไฟฟ้า ศูนย์ข้อมูล (Data Center) เป็นต้น

3) การพัฒนาแรงงานเฉพาะด้านและโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษ รถไฟความเร็วสูง ท่าเรือ เป็นต้น รวมถึงการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการลงทุน เช่น การลดขั้นตอนการอนุมัติและการสร้างสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด จะช่วยเสริมสร้างความได้เปรียบในการดึงดูดการลงทุนและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ

4) การปรับตัวของภาคการผลิตไทยให้สอดคล้องกับแนวโน้มโลก การปรับการผลิตสินค้าให้มุ่งเน้นสินค้าที่มีมูลค่าสูงและซับซ้อนขึ้น เช่น ส่วนประกอบทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย ชิ้นส่วนสมาร์ทโฟน สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และพลังงานสะอาด เนื่องจากสินค้านี้มีความเฉพาะตัวสูง ซึ่งจะนำไปสู่อุปสงค์ที่สูงตามมาด้วย การพัฒนาแรงงานให้มีทักษะสูงขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve รวมไปถึงการส่งเสริมงานวิจัยและพัฒนา เนื่องจากงานวิจัยและพัฒนาจะช่วยสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ

กระบวนการผลิตสินค้า ซึ่งรวมถึงการออกแบบ การวิเคราะห์ และการปรับปรุงขั้นตอนการผลิต การมีความรู้ที่ลึกซึ้งในเทคโนโลยีและกระบวนการผลิต จะทำให้สามารถผลิตสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และพัฒนาไปสู่สินค้าที่ซับซ้อนและมีมูลค่าเพิ่มสูง

ปัจจุบัน กระทรวงการคลังร่วมกับกระทรวงพาณิชย์อยู่ระหว่างจัดเตรียมมาตรการการเยียวยาทางการค้าแบบเฉพาะกลุ่ม (Targeted Trade Remedies) ล่วงหน้า เพื่อปกป้องภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากมาตรการทางการค้าของประเทศคู่ค้า เช่น มาตรการปกป้องผู้ส่งออกไทย (Export-Oriented Measures) เป็นต้น โดยการช่วยลดต้นทุนให้แก่ผู้ส่งออกไทยที่เผชิญภาษีสูงขึ้นในสหรัฐฯ โดยอาจจะพิจารณามาตรการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลชั่วคราว หรือให้เครดิตภาษีแก่บริษัทที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า สนับสนุน เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loans) ให้กับธุรกิจที่ต้องการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อลดต้นทุน เป็นต้น

6. บทสรุป

ในช่วงเวลานี้ การเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจภายในประเทศก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง กระทรวงการคลังจะใช้เครื่องมือทางการคลังที่หลากหลาย เช่น การเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อทำให้ระบบการเบิกจ่ายมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งคาดว่าจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น และสร้างงานในพื้นที่ หากรัฐบาลสามารถให้การใช้จ่ายประจำอยู่ที่ ร้อยละ 98 และการลงทุนร้อยละ 80 ตามแผน จะสามารถเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.11 นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินโครงการกระเป๋าเงินดิจิทัล 10,000 บาทในระยะที่สาม ซึ่งคาดว่าจะมีมูลค่า 150,000 ล้านบาท และหากมีการปรับปรุงเงื่อนไขการใช้จ่าย โครงการนี้อาจช่วยเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.1 การเร่งรัดการลงทุนในรูปแบบ Public-Private Partnership (PPP) จะช่วยให้มีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการลงทุนขนาดใหญ่ และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้ ผลลัพธ์ภาคดิจิทัล เช่น ศูนย์ข้อมูลและคลาวด์ หากการลงทุนเพิ่มขึ้น 75,000 ล้านบาท จะสามารถเพิ่ม GDP ขึ้นร้อยละ 0.19 นอกจากนี้ การปรับนโยบายการเงินโดยการปรับอัตราดอกเบี้ยให้มีความเหมาะสมต่อสภาพเศรษฐกิจ พร้อมกับการรักษาอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในระดับเป้าหมายจะช่วยกระตุ้นการลงทุนและการใช้จ่ายของภาคครัวเรือนอย่างมีประสิทธิภาพในช่วงที่เศรษฐกิจเผชิญความไม่แน่นอนนี้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กระทรวงพาณิชย์. (2567). รายงานการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ และผลกระทบต่อไทย. สืบค้นจาก <https://www.moc.go.th>

กระทรวงการคลัง. (2568). แนวโน้มเศรษฐกิจไทยภายใต้นโยบายการค้าของสหรัฐฯ. สืบค้นจาก <https://www.fpo.go.th>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2567). ผลกระทบของนโยบายกีดกันทางการค้าต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจไทย. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th>

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า. (2568). ผลกระทบของการขึ้นภาษีนำเข้าในสหรัฐฯ และโอกาสของสินค้าไทย. สืบค้นจาก <https://www.dft.go.th>

ภาษาอังกฤษ

U.S. Census Bureau. (2025). U.S. trade deficits with key trading partners in 2024. Retrieved from <https://www.census.gov>

Office of the United States Trade Representative (USTR). (2025). America First trade policies under Trump 2.0. Retrieved from <https://ustr.gov>

Federal Reserve Bank. (2025). The impact of U.S. import tariffs on global supply chains. Retrieved from <https://www.federalreserve.gov>

International Monetary Fund (IMF). (2025). Trade wars and global economic outlook: A focus on U.S. policy shifts. Retrieved from <https://www.imf.org>

World Trade Organization (WTO). (2025). Tariff changes and global trade dynamics under U.S. protectionist policies. Retrieved from <https://www.wto.org>

Sustainability in Thailand:

Economic Pressures and Global Imperatives

By Chanon Limpasitipon, Economist (Professional Level), and Tyme Sudtikitpisan (Intern) The views presented herein are authors' alone and do not necessarily represent the position of any organization with which they may be associated.

Executive Summary:

- Thailand's Sustainability Goals: The government aims for carbon neutrality by 2050 and net-zero
- Thailand's Sustainability Goals: The government aims for carbon neutrality by 2050 and net-zero emissions by 2065, but achieving these targets requires substantial financial and policy adjustments.
- Waste and Pollution Challenges: According to Thailand Environment Institute, Thailand generates 27 million tonnes of waste annually, with Bangkok contributing 4.2 million metric tonnes. Only 20% of the country's 2,500 dump sites meet global standards, and Thailand ranks sixth globally in plastic pollution.
- Regulatory and Financial Burdens on Businesses: SMEs struggle with the costs of ESG compliance. Energy subsidies create mixed signals for companies deciding between renewables and conventional energy.
- Global Geopolitical Risks: The return of Donald Trump to the U.S. presidency could introduce trade barriers and make clean energy relatively more expensive, while reducing US support for global sustainability initiatives.

- Thailand's Key Government Policies: 1. BCG Economy Model: Promotes circular economy practices in agriculture, manufacturing, and tourism. 2. Renewable Energy Development Plan: Targets 30% renewable energy consumption by 2037. 3. Plastic Waste Reduction Initiative: Expands regulations to reduce plastic waste and encourage biodegradable alternatives. 4. Carbon Credit System: Incentivizes emission reductions through a carbon trading market. 5. SMART Grid Development: Enhances energy efficiency and integrates renewables into electricity distribution.
- The role of the Ministry of Finance (MOF) is to support sustainability by launching responsible financial instruments, such as the sustainability bond and other ESG bonds. Also, MOF encourages the State-Owned Enterprises (SOEs), the Specialized Financial Institutions (SFIs), and the private sector to participate in ESG investments. Carbon tax implementation is also embedded within the current excise tax.
- Challenges to Sustainability Implementation: Insufficient regulatory enforcement, and funding constraints hinder Thailand's green transition.
- The Economic Imperative: In the short term (5 years), effective ESG policies could reduce corporate waste by 10% and increase renewable energy adoption. In the long term (10+ years), proper implementation of sustainability initiatives could double Thailand's R&D expenditure and lead to widespread adoption of green practices.

1. Thailand's Sustainability Crossroads

Thailand's pursuit of sustainability is a multifaceted challenge that requires a careful balance between economic development and environmental responsibility. The government has committed to achieving carbon neutrality by 2050 and net-zero emissions by 2065, but these targets necessitate significant financial and structural adjustments. Domestic enterprises, particularly small and medium-sized businesses, must contend with the increasing costs of environmental regulations, while global geopolitical shifts further complicate Thailand's green transition.

According to Thailand Environment Institute, Thailand generates approximately 27 million tonnes of waste annually—Bangkok alone contributing 4.2 million metric tonnes—inefficiencies in waste management remain a critical issue. Only 20% of Thailand's 2,500 dump sites meet global standards. Additionally, Thailand ranks sixth globally in plastic pollution, contributing an estimated 1.03 million tonnes of plastic waste to the oceans each year. Addressing these concerns is not merely an environmental necessity but a fundamental requirement for ensuring long-term economic stability.

Recognizing these challenges, Thailand has integrated the United Nations' Sustainable Development Goals (SDGs) into its 20-Year National Strategy. The National Committee for Sustainable Development (CSD), chaired by the Prime Minister, oversees sustainability policies, emphasizing

a whole-of-society approach that includes businesses, academia, and civil society. Additionally, implementing stronger regulatory enforcement and financial incentives will facilitate the transition towards a greener economy.

2. Rising Costs for Business: A Barrier or Opportunity?

Thailand has made substantial efforts in sustainability, yet businesses—especially SMEs—struggle with the financial implications of adopting ESG practices. Compliance with environmental regulations, the shift toward renewable energy, and the establishment of sustainable supply chains require large capital outlays. OECD (2024) stress the need of Thailand for substantial investments in green infrastructure, particularly in renewable energy production, to achieve sustainable high growth. Moreover, exploring opportunities for promoting responsible business conduct in sustainable infrastructure projects, ensuring environmental and social considerations are integrated. This inefficient investment may present a major obstacle, particularly given Thailand’s ninth-place ranking in global climate risk indices.

Many firms remain skeptical about ESG initiatives, perceiving them as additional costs rather than long-term investments. With energy subsidies still amounting to \$2 billion annually, businesses receive mixed signals on whether to commit to renewables or continue relying on government-supported conventional energy. The ambiguity in regulatory incentives further exacerbates hesitation among firms regarding long-term sustainability investments.

Ministry of Finance supports sustainability by launching responsible financial instruments, such as the sustainability bond and other ESG bonds. Also, encouraging the State-Owned Enterprises (SOEs), the Specialized Financial Institutions (SFIs), and the private sector to participate in ESG investments. Carbon tax implementation is also embedded within the current excise tax.

To alleviate these concerns, Thailand has initiated policies such as the Framework on the Promotion of Sustainable Agriculture (2017–2021) by the Ministry of Agriculture and Cooperatives, which aims to expand sustainable farming by 500,000 Rai (approximately 80,000 hectares) per year. While this policy aligns with SDG 2 (Zero Hunger) by promoting environmentally friendly production and resilience against climate change, Thailand Development Research Institute. (2023, December) warns that weak enforcement mechanisms could hinder its impact. Without improved oversight and structured incentives, these initiatives may not yield their intended benefits.

3. The Trump Factor: Geopolitical Risks to Sustainability

A potential return of Donald Trump to the U.S. presidency could introduce significant geopolitical and economic risks for Thailand's sustainability agenda. His administration's previous approach to trade—marked by protectionism, higher tariffs, and a strained relationship with China—could have direct consequences for Thailand's export-dependent economy.

Given China's dominance in renewable energy production, escalating U.S.–China tensions could make clean energy imports more expensive for Thailand. Furthermore, a U.S. retreat from global climate commitments would likely reduce international support for Thailand's sustainability initiatives. In addition, “Drill Baby Drill” policy that encourage American oil company to increase domestic production, is likely to worsen climate change. The appreciation of the U.S. dollar, which often accompanies protectionist policies, could also increase the costs of foreign capital required for ESG investments.

4. Government's Role: Policies, Incentives, and Structural Challenges

Thailand has introduced several sustainability policies aimed at fostering economic growth while reducing environmental degradation. Key policies include:

- BCG Economy Model (Bio–Circular–Green): This framework integrates sustainability into agriculture, manufacturing, and tourism, promoting circular economy practices that minimize waste and enhance resource efficiency.
- Renewable Energy Development Plan: The government aims to increase renewable energy use to 30% of total energy consumption by 2037, with a focus on solar, wind, and biomass energy. The Energy Regulatory Commission is also offering financial incentives for businesses to adopt clean energy solutions.
- Plastic Waste Reduction Initiative: Thailand banned single-use plastic bags at major retailers on 2020 and is now expanding regulations to further curb plastic waste. Companies are encouraged to adopt biodegradable alternatives and invest in recycling programs.
- Carbon Credit System: The Thailand Greenhouse Gas Management Organization (TGO) is working on a carbon trading market to encourage businesses to lower emissions and invest in sustainable technologies.
- SMART Grid Development: Aimed at enhancing energy efficiency, Thailand is developing a SMART Grid system to integrate renewable energy sources and improve electricity distribution.

Despite these initiatives, Thailand's sustainability efforts face notable challenges:

- **Insufficient Regulatory Enforcement:** Policies such as carbon credits and renewable energy incentives lack effective enforcement mechanisms, leading to slow adoption among businesses.

To ensure sustainability policies align with economic objectives, Thailand must provide stronger regulatory oversight and expand tailored incentives for industries such as agriculture, manufacturing, and tourism, which constitute a substantial share of the country's GDP.

5. The Imperative of Sustainability in Thailand

In Medium-Term (5 Years): While initial ESG compliance costs may rise, TDRI suggests that effective policy enforcement could result in tangible benefits, including a 10% reduction in corporate waste and increased renewable energy adoption. Moreover, emphasizing that robust regulatory mechanisms are essential for achieving these outcomes.

In Long-Term (10+ Years): The future of Thailand's sustainability will depend on its ability to attract foreign investment and navigate geopolitical shifts. If properly implemented, ESG principles could double Thailand's R&D expenditure (in ESG) by 2030 and lead to an 80% nationwide adoption of sustainable agricultural and waste management practices by 2040. However, without sustained commitment from policymakers, these goals could remain aspirational rather than achievable.

Ultimately, sustainability is not just an environmental issue for Thailand—it is an economic imperative. As global markets increasingly prioritize ESG compliance, Thailand's ability to integrate

sustainability into its economic framework will determine its competitiveness in the international arena. Delays in implementing robust policies or continued reliance on energy subsidies could jeopardize both economic stability and environmental resilience. To ensure a sustainable future, Thailand must transition from fragmented policy measures to a cohesive strategy that effectively integrates sustainability with long-term economic planning. The question is no longer whether sustainability is necessary, but rather how effectively Thailand can implement and enforce these initiatives before the cost of inaction becomes insurmountable.

References

- Asian Development Bank. (2023). ADB's support for climate change and green growth. <https://www.adb.org/sectors/climate-change/overview>
- Ernst & Young. (2025, April 29). Thailand set to implement carbon tax on oil and petroleum products. <https://taxnews.ey.com/news/2025-0433-thailand-set-to-implement-carbon-tax-on-oil-and-petroleum-products>
- Food and Agriculture Organization of the United Nations. (2023). Sustainable agriculture in Thailand. <https://www.fao.org/thailand/programmes-and-projects/sustainable-agriculture/en/>
- FRED, Federal Reserve Bank of St. Louis. (2021). GINI index for Thailand. <https://fred.stlouisfed.org/graph/?g=cHPm>
- Germanwatch. (2021). Global climate risk index 2021. <https://www.germanwatch.org/en/19777>
- International Energy Agency. (2023). Fossil fuel subsidies: Thailand. <https://www.iea.org/topics/energy-subsidies>
- International Renewable Energy Agency. (2023). Renewable energy outlook: Thailand. <https://www.irena.org/publications/2023/Jan/Renewable-Energy-Outlook-Thailand>
- Macrotrends. (2024). Thailand literacy rate 1980–2024. <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/THA/thailand/literacy-rate>
- Public Debt Management Office, Ministry of Finance. (2023). Sustainability bond annual report 2023. <https://www.pdmo.go.th/pdmomedia/documents/2023/Dec/Sustainability%20Bond%20Annual%20Report%202023.pdf>
- Statista. (2023). Volume of solid waste Thailand 2012–2023. <https://www.statista.com/statistics/1295324/thailand-solid-waste-volume/>
- The Government Public Relations Department. (2023, January 16). Statistics of plastic waste in

- Thailand that can be solved by all sectors. https://thailand.go.th/issue-focus-detail/001_04_028
- Thailand. (2017, June). Thailand's voluntary national review on the implementation of the 2030 agenda for sustainable development. <https://sustainabledevelopment.un.org/content/documents/16147Thailand.pdf>
- Thailand Board of Investment. (2023). Thailand's BCG economy model. <https://www.boi.go.th/index.php?page=BCG>
- Thailand Development Research Institute. (2023, December). Thailand's green economy challenge. <https://tdri.or.th/en/2023/12/column-policy-focus-thailands-green-economy-challenge/>
- Thailand Environment Institute. (2023). Solid waste during COVID-19. https://www.tei.or.th/en/article_detail.php?bid=49
- Transparency International. (2023). Corruption perceptions index. <https://www.transparency.org/en/cpi/2023/index/nzl>
- UNFCCC. (2023). Thailand's long-term low greenhouse gas emission development strategy. <https://unfccc.int/documents/306512>
- United Nations. (2017). Thailand. Sustainable Development Goals. <https://sustainabledevelopment.un.org/memberstates/thailand>
- United Nations Environment Programme. (2023). State of finance for nature 2023. <https://www.unep.org/resources/state-finance-nature-2023>
- World Bank. (2023). Bridging the gap: Inequality and jobs in Thailand. <https://www.worldbank.org/en/country/thailand/publication/bridging-the-gap-inequality-and-jobs-in-thailand>
- World Bank Data. (2023). Research and development expenditure (% of GDP) – Thailand. <https://data.worldbank.org/indicator/GB.XPD.RSDV.GD.ZS?locations=TH>
- OECD. (2024). A growth-friendly and inclusive green transition strategy for Thailand. https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2024/05/a-growth-friendly-and-inclusive-green-transition-strategy-for-thailand_639d7b46/35b34175-en.pdf

คณะผู้จัดทำ

ผู้อำนวยการกองนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

พิสิทธิ์ พัวพันธ์ : pisitp@mof.go.th

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเศรษฐกิจมหภาค

พงศ์นคร โภชากรณ์ : p_pochakorn@hotmail.com

ผู้อำนวยการส่วนแบบจำลองและประมาณการเศรษฐกิจการคลัง

ยุทธภูมิ จารุเศร์นี : iam5111@msn.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาค

ณัฐพล ศรีพจนารถ : kuhnju@gmail.com

ผู้รับผิดชอบรายการภาคเศรษฐกิจ

ภาคการคลัง

ณัฐธิดา จันทักดี : fongnutdee@hotmail.com

ฐิตินันท์ เลิศกาญจนพร : thitinan.fpo@gmail.com

ปิยพัชร ปรีหะจินดา : piyapatp214@gmail.com

พงศธร รัชชัยจิตรกุล : pongsathonr@fpo.go.th

ภาคการค้าระหว่างประเทศ

ธนัฐ พวงนวม : tanut1993@gmail.com

ตลาดน้ำมัน

ชานน ลิ้มปรีละสิทธิพร : chanonlim.non@gmail.com

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจต่างประเทศ

ธนพล กาลเนาวกุล : thanaphonkarn@gmail.com

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

กิตติคุณ ชุมวรฐายี : kittikun.c@outlook.com

พุทธิสมบัติ ปานกุล : tongputtisombat@gmail.com

จิรัฐกาล รอดภัยปวง : jirattakarnmoji@gmail.com

รัชพล พงษ์ประเสริฐ : ratchapol.pon98@gmail.com

ภาคการเงิน

ญาณพัฒน์ สุขสำราญ : yanapat.ssr@gmail.com

อัตราการแลกเปลี่ยน

ศิวพร พรหมวงษ์ : dr.siwaphon@gmail.com

ภาคอุตสาหกรรม

ศิวจน์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเงินและต่างประเทศ

ปาริฉัตร คลั่งทอง : kparipari@gmail.com

ผู้อำนวยการส่วนนวัตกรรมข้อมูลเศรษฐกิจและงานวิจัย

นรพัชร อัครวัลลภ : norabajra@fpo.go.th

ผู้อำนวยการส่วนการวิเคราะห์เศรษฐกิจภูมิภาค

สิริกัลยา เรืองอำนาจ : sirigunlaya@yahoo.com

ภาคแรงงาน

สมิทธิ์ ชุตินา : smith208555@gmail.com

ภาคเกษตรกรรม

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

ภาคการท่องเที่ยว

พิมพาภรณ์ สุทธิหลวง : pimpapon2_403@hotmail.com

ภาคการบริโภค การลงทุน และอสังหาริมทรัพย์

ศิวจน์ จิรกุลยาพัฒน์ : siwat.ji@gmail.com

เมธาวี ชื่นบาล : metarweecheunban@gmail.com

ลภัส แจ่มแจ้ง : LAPUSJ@fpo.go.th

ด้านเสถียรภาพ

ศักดิ์สิทธิ์ สว่างสุข : saksit.ssuk@gmail.com

วรรณวิภา แสงสารพันธ์ : wanwipa_s@fpo.go.th

วาสนา บุญพุ่ม : wassana.bph@gmail.com

เศรษฐกิจรายภูมิภาค

สุธีรัตน์ จิรฐกุล : suthirat@fpo.go.th

กวิน เอี่ยมตระกูล : kawin.iamtrakul@gmail.com

ประกอบ สุริเยนทรากกร : prakob.suriyentrakorn@gmail.com

อิทธิพัฒน์ ประภาประเสริฐ : ittipatp@fpo.go.th

กันตา ศุขสาตร : holykanta@gmail.com

บุญทริกา ชลพิทักษ์วงศ์ : boondharigac@fpo.go.th

ปภัช สุจิตรรัตน์ : papat19109@gmail.com

ภูริดา ปรามสูงเนิน : phurida2542@gmail.com

ออกแบบหน้าปกและจัดรูปเล่ม

เสาวรส อนุพงษ์กุลกิจ : saowarosa@fpo.go.th

กุสุมา จารุมณี : kusuma.charumani@gmail.com

63 *Years*

ส เสนอแนะอย่างมีหลักการ
ศ ศึกษาโดยไม่หยุดนิ่ง
ค คนคลังที่มีคุณภาพ

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ 6 แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400
โทรศัพท์: 02 273 9020